

Konverze rodinného domu na polyfunkční objekt

BcA. Filip Vltavský

Univerzita Tomáše Bati ve Zlíně
Fakulta multimediálních komunikací
Ateliér Tvorba prostoru

Akademický rok: 2023/2024

ZADÁNÍ DIPLOMOVÉ PRÁCE

(projektu, uměleckého díla, uměleckého výkonu)

Jméno a příjmení: **BcA. Filip Vltavský**
Osobní číslo: **K22426**
Studijní program: **N0212A310007 Multimédia a design**
Specializace: **Tvorba prostoru**
Forma studia: **Prezenční**
Téma práce: **Konverze rodinného domu**

Zásady pro vypracování

- Rozbor zadaného prostorového úkolu a vymezení jeho problematičnosti
- Historiografie daného problému
- Známé příklady stejných nebo podobných řešení (min. 3 příklady, včetně osobního vyhodnocení)
- Koncept a vývoj návrhu (včetně osobního stanoviska)
- Autorská zpráva popisující vybrané schválené řešení
- Výkresová část a obrazová dokumentace
- Dokladová část
- Fyzický model vybraného řešení, příp. realizace/instalace.

Forma zpracování diplomové práce: **tištěná/elektronická**

Seznam doporučené literatury:

MEISS, Pierre von. Od formy k místu: úvod do studia architektury ; + O tektonice : úvod do studia architektury. Přeložil Michaela BROŽOVÁ. A Architektura. Ve Zlíně: Archa, 2018. ISBN 978-80-87545-61-4.
NEUFERT, Ernst; NEUFERT, Peter a KISTER, Johannes. Architects' Data. 4th ed. Chichester: Wiley-Blackwell, 2013. ISBN 978-140-5192-538.
RAMSTEDT, Frida. Manuál stylu a designu pro každý domov. Přeložil Lucie OLEŠOVÁ. Praha: Metafora, 2020. ISBN 978-80-7625-097-0.
SCHNEIDERMAN, Deborah a CAMPOS, Amy. Interiors Beyond Architecture. Abingdon: Routledge, 2018. ISBN 9781138124974.

Vedoucí diplomové práce: **Ing. arch. Kamil Koláček**
Ateliér Tvorba prostoru

Oponent diplomové práce: **Mgr. Zuzana Ragulová**
Kabinet teoretických studií

Datum zadání diplomové práce: **1. prosince 2023**

Termín odevzdání diplomové práce: **17. května 2024**

Mgr. Josef Kocourek, Ph.D.
děkan

Ing. arch. Kamil Koláček
vedoucí ateliéru

Ve Zlíně dne 1. prosince 2023

PROHLÁŠENÍ AUTORA BAKALÁŘSKÉ / DIPLOMOVÉ PRÁCE

Beru na vědomí, že

- bakalářská/diplomová práce bude uložena v elektronické podobě v univerzitním informačním systému a bude dostupná k nahlédnutí;
- na moji bakalářskou/diplomovou práci se plně vztahuje zákon č. 121/2000 Sb. o právu autorském, o právech souvisejících s právem autorským a o změně některých zákonů (autorský zákon) ve znění pozdějších právních předpisů, zejm. § 35 odst. 3;
- podle § 60 odst. 1 autorského zákona má UTB ve Zlíně právo na uzavření licenční smlouvy o užití školního díla v rozsahu § 12 odst. 4 autorského zákona;
- podle § 60 odst. 2 a 3 mohu užít své dílo – bakalářskou/diplomovou práci – nebo poskytnout licenci k jejímu využití jen s předchozím písemným souhlasem Univerzity Tomáše Bati ve Zlíně, která je oprávněna v takovém případě ode mne požadovat přiměřený příspěvek na úhradu nákladů, které byly Univerzitou Tomáše Bati ve Zlíně na vytvoření díla vynaloženy (až do jejich skutečné výše);
- pokud bylo k vypracování bakalářské/diplomové práce využito softwaru poskytnutého Univerzitou Tomáše Bati ve Zlíně nebo jinými subjekty pouze ke studijním a výzkumným účelům (tj. k nekomerčnímu využití), nelze výsledky bakalářské/diplomové práce využít ke komerčním účelům;
- pokud je výstupem bakalářské/diplomové práce jakýkoliv softwarový produkt, považuji se za součást práce rovněž i zdrojové kódy, popř. soubory, ze kterých se projekt skládá. Neodevzdání této součásti může být důvodem k neobhájení práce.

Prohlašuji, že:

- jsem na bakalářské/diplomové práci pracoval samostatně a použitou literaturu jsem citoval. V případě publikace výsledků budu uveden jako spoluautor.

Ve Zlíně dne: 29.04.2024

Jméno a příjmení studenta: FILIP VLTAVSKÝ

podpis studenta

ABSTRAKT

Tato diplomová práce se zabývá konverzí rodinného domu na polyfunkční objekt, včetně návrhu revitalizace přilehlé zahrady. Hlavním cílem projektu je pojmout celý nabízený pozemek jako komunitní prostor, kdy objekt slouží různým funkcím v podobě sdílených ateliérů a zahrada jako místo vhodné pro volnočasové aktivity, setkávání, odpočinek, pěstování plodin a edukaci. Součástí je i řešení vlastního bydlení v rámci objektu a následné propojení soukromé části s veřejnou a prolomení pomyslné bariéry. V návrhu byly aplikovány poznatky získané z teoretické části práce, jež přiblížili danou problematiku tématu a obohatili projekt o nové podněty. Výsledné řešení slouží jako idea, nabízející pohled na to, jak vlastní nemovitost poskytnout určité komunitě obyvatel na vesnici.

Klíčová slova: konverze, rodinný dům, zahrada, polyfunkčnost, občanská vybavenost, hranice, meziprostory

ABSTRACT

This master thesis deals with the conversion of a family house into a multifunctional building, including the revitalization of the surrounding garden. The main goal of the project is to accommodate the whole offered site as a community space, with the building used for a variety of functions in the form of shared ateliers and the garden as a place suitable for leisure activities, meeting, relaxation, growing crops and education. It also includes a solution for the private housing inside the building and then connecting the private part with the public part and breaking the imaginary barrier. In the design, the knowledge obtained from the theoretical part of the work was applied, which brought the subject matter closer to the topic and enhanced the project with new suggestions. The resulting solution serves as an idea, offering a view on how to provide own property to a certain community of residents in a village.

Keywords: conversion, family house, garden, multifunctionality, civic amenities, boundaries, intermediate spaces

PODĚKOVÁNÍ

Chtěl bych tímto poděkovat mé mamince, rodině a nejbližším, kteří mi byli oporou, podporovali mě a dodávali mi motivaci ke zvládnutí všech potíží. Děkuji za jejich trpělivost a vřelá slova, jež mi dodávala odvalu a energii pokračovat. Největší poděkování patří vedoucímu mé práce panu Ing. arch. Kamilovi Kolářkovi, za rady, konzultace a všechnen čas a energii, kterou do mých prací po dobu pěti let vložil. Rovněž děkuji za podporu a motivaci kolegyni Adree Knoblichové, kterou jsem na této studijní cestě potkal. V neposlední řadě mé poděkování patří všem odborníkům a lidem z praxe, kteří se se mnou za účelem vypracování této práce setkali a poskytli mi cenné rady.

„Nemůžeš dávat co nemáš. Nemůžeš dát službu zákazníkovi, pokud jí nedáváš sám sobě.“

– Tomáš Baťa, Gabriela Končítiková

Prohlašuji, že odevzdaná verze diplomové práce a verze elektronická nahraná do IS/STAG jsou totožné.

OBSAH

ÚVOD	6	5.2	SITUACE ŠIRŠÍCH VZTAHŮ	22
1 HRANICE A MEZIPROSTORY	7	5.3	ŘEŠENÉ ÚZEMÍ	22
1.1 HRANICE	7	5.4	SOUČASNÝ STAV	23
1.1.1 Hranice v architektuře a veřejném prostoru	7	5.4.1	Exteriér	24
1.1.2 Hranice v interiérovém designu	8	5.4.2	Interiér	25
1.2 MEZIPROSTORY	8	6 VÝVOJ PRÁCE	26	
1.2.1 Meziprostory v architektuře a veřejném prostoru	8	6.1	ZADÁNÍ PRÁCE	26
1.2.2 Meziprostory v interiérovém designu	9	6.2	PRVOTNÍ KONCEPTY	26
1.3 MENTÁLNÍ FAKTOR HRANIC A MEZIPROSTORŮ	9	6.3	EXPERTNÍ ROZHOVORY	26
1.4 POJETÍ ČASU A PROSTORU	10	6.4	CELKOVÉ VYHODNOCENÍ	28
1.5 ZHODNOCENÍ	11	7 FINÁLNÍ NÁVRH ŘEŠENÍ	29	
2 DEFINICE POJMŮ A PŘÍSTUPŮ	12	7.1	FINÁLNÍ KONCEPT	29
2.1 KONVERZE	12	7.2	ŘEŠENÍ EXTERIÉRU	30
2.2 REKONSTRUKCE	12	7.2.1	Bourací práce a nové konstrukce	30
2.3 REVITALIZACE	12	7.2.2	Provozní a dispoziční řešení	31
2.4 ÚSPORNÉ BYDLENÍ	12	7.2.3	Architektonické řešení návrhu	32
2.5 OBČANSKÁ VYBAVENOST	13	7.2.4	Řešení vegetace	32
2.6 VIZUÁLNÍ SJEDNOCENÍ	13	7.2.5	Vybavení exteriéru	33
3 VYMEZENÍ PROBLEMATIKY KLÍČOVÝCH PROSTORŮ A POJMŮ	14	7.3	ŘEŠENÍ INTERIÉRU	34
3.1 DEFINICE POJMŮ A PROSTORŮ	14	7.3.1	Bourací práce a nové konstrukce	34
3.2 POŽADAVKY NA PROSTOR	15	7.3.2	Provozní a dispoziční řešení	35
3.3 POZITIVA A NEGATIVA	17	7.3.3	Materiálové řešení	35
4 PŘÍKLADY STEJNÝCH NEBO PODOBNÝCH ŘEŠENÍ	18	7.3.4	Vybavení interiéru	36
4.1 REKONSTRUKCE BUDOV	18	7.3.5	Využití prostoru	37
4.1.1 Revitalizace Spolkového domu, Slavonice, Česká republika, 2013	18	ZÁVĚR	38	
4.1.2 Can Tomeu, Sant Pere de Ribes, Španělsko, 2017	19	SEZNAM POUŽITÝCH ZDROJŮ	39	
4.2 VEŘEJNÉ ATELIÉRY A DÍLNY	20	SEZNAM POUŽITÝCH SYMBOLŮ A ZKRATEK	41	
4.2.1 Center Rog, Lublaň, Slovinsko	20	SEZNAM OBRÁZKŮ	42	
4.2.2 Fajna dílna, Ostrava, Česká republika	20	SEZNAM PŘÍLOH	43	
5 ANALÝZA ŘEŠENÉHO ÚZEMÍ	21			
5.1 OBEC OLDŘIŠOV	21			
5.1.1 Historie	21			
5.1.2 Lokalita	21			

ÚVOD

Řemesla, výtvarné techniky a projevy nebo i zahradničení představují v každodenním lidském životě záliby, činnosti a koníčky, které nám přináší určitou míru zábavy, odpočinku, rekreace, edukace i odreagování se od každodenního ruchu. Neustále pokroky v technologiích společnost od těchto aktivit odvrací a my tak stále raději upínáme svou pozornost k monitorům a mobilním zařízením. Kreslit a malovat lze na tabletech, modelovat můžeme v nejrůznějších 3D programech a něco si vyrobit nebo pěstovat máme možnost v různých aplikacích a hrách. Vše se snadno přesouvá do virtuálního prostředí, přitom skutečný požitek z těchto činností mizí. Přece jen rukodělné práce, které jsou tak prospěšné pro lidi v pokročilém věku mohou být stejně prospěšné pro dospělé i ty nejmladší, kteří na elektronice lpí čím dál tím víc. Uniká nám tak realita skutečného světa a spojení s přírodou nebo s námi samými nedáváme denně tolik času kolik by bylo potřeba. Přesto se v současnosti najdou trendy a tendence, které s tímto problémem bojují a chtějí nabídnout udržitelný směr, jak se alespoň částečně navrátit k tradicím a nestát se otrokem technologií a moderních nástrojů.

Cílem této diplomové práce je návrh konverze rodinného domu na polyfunkční objekt, který by prostřednictvím sdílených a veřejných prostor v podobě ateliérů a dílen většinu z výše zmíněných aktivit zprostředkoval nejen vlastníkům, ale všem občanům vesnice Oldřišov. Z původního rodinného domu by se tak mělo stát univerzální a atraktivní místo, využívané danou komunitou k volnočasovým aktivitám, vlastní edukaci a zdokonalování se v oblasti kreativních činností či starosti o zahradu. Zadaní vzešlo z vlastní iniciativy autora, jenž má v úmyslu vlastní pozemek včetně domu částečně poskytnout ostatním obyvatelům k efektivnějšímu a inspirativnějšímu naložení s vlastním volným časem s vidinou podpory zručnosti a kreativity.

Teoretická část zahrnuje doplňující téma meziprostory a hranice, jehož podstatou je přinést konceptu odlišnější a umělečtější pohled a rozvinout jej o jiné poznatky než ty odborné. Dále část primárně pojednává a informuje o základních pojmech a faktech nutných k pochopení náležitostí návrhu. Zakončena je podobnými řešeními z hlediska konstrukce, provozu a přístupu spojení rodinného domu s ateliérem, jež jsou vhodnou referencí k dané problematice.

V praktické části je prostor věnován průběhu a vývoji práce, pojímající celý proces tvorby včetně analýz a historie místa. Následně obsahuje údaje o stavbě a detailněji popisuje řešení finálního návrhu.

Výstupem je architektonická studie a idea konverze rodinného domu na objekt s vícero funkcemi, sloužící nejen vlastníkům, ale i obyvatelům obce. Koncept by měl vést k zamyšlení, zda osobní vlastnictví v podobě nemovitosti musí sloužit pouze pro vlastní potřebu, anebo může posloužit vyššímu údělu a obohatit kulturu na vesnici o nové podněty.

1 HRANICE A MEZIPROSTORY

Teoretické téma hranice a meziprostory rozšiřuje výsledný návrh a jeho samotný koncept o nové poznatky, které tak tematicky tuto práci obohacují z poněkud abstraktnějšího hlediska. Kapitola včetně jejich pojetí v historii a různých sférách umění popisuje i čas a paměť, jež mohou být důležitými složkami pro identifikaci jednotlivce a společnosti s daným prostorem.

Pro začátek je klíčové si oba pojmy definovat na základě vizuálních vlivů díla. Ty rozdělujeme na dvě oblasti, z nichž se první zaměřuje na základní prvky. Řadí se zde rytmus, z rytmu vycházející plošný i prostorový ornament, tvarosloví abstrahovaných přírodních tvarů a pocit barev. Tyto prvky ovlivňuje lidský faktor, účel užití, materiál a použité technologie. Druhou oblast charakterizuje tradice, životní styl a myšlení, zkrátka vše, co je utvářeno časem a místem. Dohromady se tyto složky kombinují, díky čemuž vznikají kompozice a koncepty, které jsou důležité pro logickou stránku díla. [1]

1.1 Hranice

Z historie lze jmenovat největší fyzickou i mentální hranici, Železnou oponu, která nepropustně rozdělovala Evropu na dvě poloviny. Pohraniční oblast Rakouska byla zanedbaná a zasažena boji, ale nacházela se jako meziprostor mezi dvěma kontrastními pulzujícími městy Vídní a Budapeští. Tento meziprostor, přestože byl postihnut různými kazy, měl z kulturního hlediska své kvality ve vesnicích s lidovou architekturou, na kterou byl po válce kladen důraz. V návaznosti na tradice, lokální materiály a řemeslnou výrobu nejvíce vyčnívali architekti Alvaro Siza a Jørn Utzon. Ti inspiraci čerpali z lokálních prostředí svých projektů a neobvyklými přístupy své poznatky propisovali do moderní architektury a napomohli tak hledání národního jazyka na počátku 20. století. I přesto, že se hranice může jevit jako negativní prvek, ve výsledku z ní může vzejít něco prospěšného pro budoucnost. [2]

Rychle po konci druhé světové války ztratila opona svůj význam a dva rozdílné systémy, Východ a Západ, se mezi sebou začali sblížovat s setkávat, což mělo za následek kulturní rozvoj. Paradoxně za téměř 35 let se od pádu ve světě prudce zvýšila výstavba oddělovacích bariér. Aktuálně existuje celkem 66 bariér mezi národy, přičemž 50 z nich bylo postaveno od roku 2000. [3]

Obrázek 1 Železná opona [4]

1.1.1 Hranice v architektuře a veřejném prostoru

Tradiční pojmy exteriér, interiér, veřejný a soukromý prostor nepomáhají popsat sociální, prostorové a formální charakteristiky moderního světa architektury a designu. Vše se ovlivňuje a striktní dělení hranice mezi městským a interiérovým prostorem nebo i krajinou jsou problematické. [5]

V měřítku jednotlivé parcely je nejzřetelnější hranice v místě vymezení uličního a soukromého prostoru, což nabourávají přechodové prvky v podobě vrat a brán. [2] Když domy přiléhají na hranici parcely, stávají se z jejich zdí vymezení soukromého a veřejného prostoru. Tyto zdi vždy nemusejí působit pozitivně na společnost, avšak když je možné takto vymezený prostor navštívit, pohled se rázem změní. O tom svědčí i vysoká zeď Valdštejnské zahrady v Praze. Parcely soukromých domů se v dnešní době obejdou i bez plotů. Zároveň může být vhodnou alternativou živý plot, tak jak tomu je ve zlínských dělnických čtvrtích. V obou variantách jde o projev důvěry a dobrých vztahů ve společnosti. [6]

Obrázek 2 Zeď Valdštejnské zahrady [7]

Architektura je zde pro lidi od lidí a v podstatě rozděluje prostory prostřednictvím vymezení a vytváření hranic v podobě bariér nebo rozhraní. V nejzákladnější podobě je pevná hranice v architektonickém měřítku zobrazována v podobě stěny s okny, a slouží pro uvědomění si vnitřního soukromého prostoru ve vztahu s veřejností, vůči které jsme za touto stěnou v bezpečí. V dnešní době však tento aspekt znejasňuje velkoplošné prosklení a význam domu jako útočiště tak při špatném užití může zmizet. [8]

Architekt Josef Pleskot charakter veřejného prostranství vidí právě nejen v pozemcích obce, města nebo státu, ale i v projektovaných fasádách domů, které jsou rozbíjeny okny, jimiž nahlížíme do veřejnosti a jimiž veřejnost nahlíží na nás. V jeho podání se jedná a veřejné plochy vytvářející příznivou nebo nepříznivou atmosféru. [9]

1.1.2 Hranice v interiérovém designu

V interiéru slouží hranice v podobě stěn k fyzickému oddělení jednotných prostor nebo funkčních zón. K vizuálnímu dělení můžou posloužit i barvy, materiály nebo osvětlení. Díky vhodného užití například na podlaze můžeme snáz definovat jednu obytnou část od druhé. Ke všemu je nutné přistupovat s rozvahou a je třeba najít určitou rovnováhu mezi otevřeností a oddělením daných zón, což je nutné k správné organizaci prostorů.

Některé interiéry jsou koncepčně zakládány na otevřenosti a interiérové stěny jsou tak s trendem minimalistického bydlení v současnosti bourány. Oddělené kuchyně, jídelny a obývací pokoje již nejsou standardem tak jak tomu bylo v poválečném období. Odstranění stěn mezi těmito prostory dalo vzniknout novému flexibilnějšímu smýšlení v podobě otevřeného společného prostoru. V případě potřeby změny konfigurace pak lze využít principu posuvných zástěn, které mají svůj původ v Japonsku. [10]

Oddělenost místností pomocí stěn v meziválečném období nebyla pravidlem, protože už tehdy vznikaly návrhy na kolektivní bydlení, které myšlenkově sahá až do předválečných let. Vývoj následně nastává v poválečných projektech kolektivních domů ve Francii od Le Corbusiera, na což navázal i zlínský kolektivní dům podle návrhu Jiřího Voženílka. V devíti obytných etážích byly situovány 26 třípokojových bytů s rozlohou 55 a 66 m² a 76 dvojpokojových s plochou 39 m². Prostorovou flexibilitu pak zajišťovaly montážní příčky z dřevěných panelů, které však se změnou charakteru bytového domu na hotelový provoz byli zrušeny. [11]

1.2 Meziprostory

V kompozici objektu kromě užitých prvků je neméně důležitý i vnitřní negativní prostor. Kompozice proto musí být komponována s ohledem na celé okolí uměleckého díla, které v návaznosti na kontextu může spojit, ovládat, podřizovat se nebo mu kontrastovat. [1]

Prostor je obvykle koncipován jako objem, který je potřebný pro fungování aktivit. Převážně ve vnitřní záležitosti jsou objemy zpevněny a odděleny stěnami. Ve venkovním prostředí, například v lese, může být rovněž vnitřní prostor definován vertikálami v podobě kmene stromu a zastřešen jeho korunou. V interiéru může jít o sloupy, podporující následné otevření celého prostoru včetně obvodových zdí, jež můžou být proskleny, díky čemuž dojde ke kompletnímu propojení s exteriérem. [5]

Obecně se průměrný pozorovatel zaměřuje na předměty než na prostor mezi nimi a na vztahy, které je vytvářejí. Podstata objektu se často nachází v prázdnotě kolem něj. Meziprostor tak vytváří vztahy a zaznamenává tvar. [8]

1.2.1 Meziprostory v architektuře a veřejném prostoru

Meziprostory lze pojmout v rámci budov jako negativní prostor mezi nimi, který však nemusí mít druhořadý význam. Z hlediska kontextu místa a času můžou tyto meziprostory evokovat nebo odkazovat na historický průběh proměny a ve své podstatě se stát důležitějším prvkem než samotná budova. V menším měřítku jednoho domu je možné najít spoustu příkladů. Jedním z nich můžou být typické verandy, jež slouží jako kryté venkovní meziprostory a rovněž jako hranice mezi exteriérem a interiérem. Definovat je lze různě, například jako místo mezi chladným, uzavřeným interiérem a prosluněným otevřeným dvorem nebo jako místo, které neuzavírá ale vymezuje. [2]

Typickým meziprostorem městského měřítka jsou vnitřní bloky, v některých případech v každém patře vybaveny pavlačemi, jež samy o sobě slouží jako další meziprostor mezi interiérem a exteriérem. V rámci budov pak tento druh prostoru můžeme vnímat u atrií, které jsou buďto uzavřeny hmotou budovy nebo jsou hmotou částečně rámovány a dál otevřeny s jistou návazností na okolní. V obou případech se jedná o místo, jež je částečně chráněno před hlukem i povětrnostními vlivy, a které příležitostně zve k setkávání nebo poskytuje ústraní od společnosti. Otevřenost nebo uzavřenost udává komunikační interakci, kdy jde o extrovertnější nebo introvertnější pojetí. [2]

Obrázek 3 Pavlače nového bytového domu na Barrandově [12]

Veřejný prostor může nabízet stejné pohodlí jako interiér. V přírodě stejně jako v interiéru člověk odpočívá, sleduje věci a podobnost lze najít i v materiálové paletě. Tráva jako koberec, květiny jako zeleň nebo vzor dřeva, použitelný téměř na všechny povrchy. Stinné ukryty pak můžeme připsat pohodlným a osobním koutům v interiéru, jelikož i ty nám stejně jako v přírodě umožňují prožívat své okolí z komfortního místa, v kterém se cítíme být spokojeni. To může navozovat situaci meziprostoru v exteriéru. [5]

1.2.2 Meziprostory v interiérovém designu

Design interiérů se pravděpodobně objevoval již před vznikem architektury, což dokazují první lidská obydlí umístěná v přírodně vytvořených meziprostorech typu jeskyní. V historii existuje mnoho příkladů vytváření interiérů v rámci existujících hmot, jako jsou například skalní obydlí v Mesa Verde, kdy vzniká prostor vesničky v útesu. [5]

V současnosti interiéry vznikají i mimo hranice architektonického pláště, a to v podobě stále více oblíbených mobilních zařízení. Ideální příkladem doby je tvorba interiéru z prefabrikovaných prvků s předem definovanou formou jako je například benzínová nádrž v projektu Morton Loft. Interiéry v tomto případě museli být nově definovány v meziprostoru nádrže jako ready-made, jenž nebyl omezen architektonickým prostředím. [5]

Obrázek 4 Morton Loft [13]

1.3 Mentální faktor hranic a meziprostorů

Pojem prostoru je pro naše chápání a objevování lidské existence klíčový. Prostor není jen fyzickým prostředím, je to kontext, v němž žijeme, formujeme se a vědomě i nevědomě prožíváme své životy. Je paměťovou schránkou našich vzpomínek a odrazem naší kultury. Prostor je abstraktní pojem, prázdné plátno, které je třeba teprve zaplnit osobními zkušenostmi a významy. Místo je naproti tomu prostor, který byl naplněn lidskou zkušeností v podobě osobních vzpomínek a asociací. Naše vyprávění a identita jsou utvářeny místy, které jsou příležitostí ke zkoumání a formování nás samých. [3]

Je třeba mít na paměti, že každý člověk individuálně obývá vlastní prostor, a jeho okolí, které ho ovlivňuje je meziprostorem. Tyto roviny jsou pro ostatní lidi neviditelné. Vnímání jedince je diverzní od druhého stejně tak, jako vztahy k lidem a místům. Nelze jasně vnímat to, co je pro druhého uzavřené nebo naopak otevřené, děsivé a komfortní nebo co je významné a co nikoli. Ve zkratce do světa a myslí druhého člověka nemáme přístup, jelikož existují jisté mentální i hmotné hranice, které jsou naší přirozenou součástí. Metaforické i fyzické bariéry si každý člověk stanovuje sám na základě své síly, libosti a intelektu. Prožíváme vše, co nás obklopuje a je na nás, jaký význam daným věcem dáme. [3]

„Hranice mentální nemusí být vždy totožná s fyzickou. Vztah těla, mysli a okolního fyzického prostředí vytváří jednotný prostor situovanosti. Ten má vždy svůj střed uvnitř člověka. Jako těžiště fyzické, jako těžiště vědomí.“ [8, s. 18]

Veřejné prostory jsou zásadní v posilování pocitu sounáležitosti k městu nebo obci a interakci s ním i lidmi, jenž místo z různých důvodů navštíví. Slouží k setkávání, diskusi, prezentaci nebo i přilákání návštěvníků v rámci trhů, koncertů a dalších aktivit. To vše je projevem sdílených hodnot a podpory občanství, které poskytuje možnost utvářet kolektivní identitu. [9]

Sociální role architektury je úzce spjata s ideologickým a etickým rozměrem staveb, přičemž logicky veřejné budovy nesou historicky více sociálního obsahu než ty soukromé. Zlom hranice významu veřejného a soukromého nastává v okamžiku rozhodnutí města o výstavbě veřejné kulturní budovy namísto jejího využití pro soukromé využití. Architektura v podstatě překračuje svou primárně určenou funkci tím, že rozšiřuje svou roli o poslání, jenž se snaží vyhovět společenským ideálům. [14]

Hranice lze vnímat v rámci společnosti a komunit jako klíčové pro sdružování i vylučování nebo usmiřování i rozdělování. V rámci pozemků v jedné vesnici, slouží ploty často jako vizuální ochrana odrazující nezvané hosty a označující hranice majetku. Obrazně pak technologie jako kamery, nepropustné ploty a dráty symbolicky vyznívají jako zbraně používané k ochraně a kontrole hranic a území státu, jimž v tomto případě je náš pozemek v osobním vlastnictví. [3]

1.4 Pojetí času a prostoru

Aby nebylo ztraceno osobní roviny ve veřejných prostorech je jednou z možností odkázat na historii předešlých obyvatel. V místech kulturního dědictví obecně máme pocit bezpečí a propojení. Jedním z důvodů můžou být stopy života ve starověké tvorbě. Umění jako přetrvávající prvek zprostředkovává pocit sounáležitosti s větším příběhem. Styly a slohy měli řád a lidé, kteří v nich tvořili někam patřili. Dnes v době možností tento pocit nemusíme mít, vše je individuální, a tak se na těchto místech můžeme cítit sounáležitými víc než ve vlastním městě. [1]

Architektura, tradičně vnímaná jako odraz doby a výraz osobního porozumění, slouží jako hmatatelný záznam, který mohou obyvatelé ve své každodennosti zažít. V současné společnosti je však toto zamýšlené poselství často zastíněno protichůdnými zájmy, což vede ke ztrátě nebo úmyslnému zakrytí vazby na minulost a případné návaznosti na budoucnost. Teoretik Karsten Harries si klade otázku, zda má architektura i nadále vést lidi ve stále více dezorientujícím světě. Neměla by sloužit pouze funkčním účelům, ale také poskytovat pocit sounáležitosti a směřování v chaotické a neustále se měnící společnosti. Cestou může být budování míst se silným příběhem a kontextem, navazujícím na dochované kvality a *genia loci*. [9]

Minulost je uchovávána prostřednictvím paměti a záznamů, které mohou impulzem vyvolat obrazy uložené v našem vědomí. Součástí záznamu minulosti je paměť místa, jejímž hlavním nositelem

je hmota, která paměť nemá, ale může být spouštěčem. Konkrétně tím mohou být vzory ve dřevě, omítka, podlaha nebo struktura kamenů. Paměť musíme chápat jako metaforu, jelikož je vlastností vědomí jednotlivce i společnosti. [15]

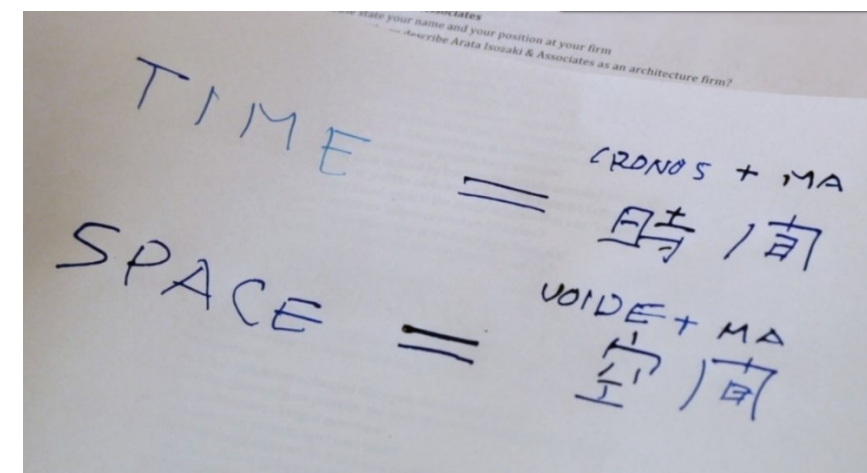
„Místo, ať už městské nebo venkovské, by nemělo být chápáno jako „daný kontext“, ale jako stav, který se neustále proměňuje.“ [2, s. 8]

Design a využití prostoru následně mohou výrazně ovlivnit sociální chování. Ať už se jedná o architektonické projekty nebo interiéry, jejich podoba má významný dopad na lidi, kteří prostor obývají. Skutečnou proměnnou je sám člověk a to, jak bude na prostor reagovat a jak s ním bude komunikovat. Zapojením obyvatel do procesu navrhování a jejich povzbuzováním k využívání prostoru mohou návrháři posílit sounáležitost těchto osob a poskytnout jim pocit sebeurčení. [5]

S časem souvisí i volnočasové aktivity, jejichž kvalitu ovlivňuje právě osobní vztah obyvatel k prostoru. Současně s tím hraje svou roli kromě fyzického stavu prostoru taky schopnost lidí jej vnímat a v určité fázi o něj pečovat. Klíčovými prvky jsou lidi, kteří prostor obývají, stav samotného prostoru a aktivity a zážitky, které se v něm odehrávají. Živost a energie, kterou vytvářejí události a interakce v prostoru, jsou tím, co mu dává smysl a účel. Takový prostor by měl sloužit jako platforma pro kulturní a společenský život a zároveň inspirovat a obohacovat ty, kteří se s ním rozhodnou spojit. [15]

Japonský koncept ma

Hlavním propagátorem je japonský architekt Arata Isozaki, jehož projekty jsou na tomto pojetí času a prostoru založeny, což má za důsledek řešení, rodící se z kontextu a situace místa. Meziprostory jdou důležitější než samotné prostory, a to jak v čase, tak v místě. Mezi objekty je prázdno stejně tak jako mezi zvuky je ticho. [16]

Obrázek 5 Japonský koncept ma [16]

Koncept ma má spoustu výkladů, někdy zjednodušených nebo i milných. Zjednodušeně jej lze považovat za pouhé prázdno, ale v hlubší definici jde o slunce v bráně. Prázdným meziprostorem v bráně září světlo a ma tuto záři propouští. Vyjadřuje tak dva pocity, a to objektivní, tedy daný a subjektivní neboli pocíťovaný. „*Koncept ma by se tedy možná dal charakterizovat také jako 'uvědomění si prostoru'*. [17]

1.5 Zhodnocení

Ať se může zdát, že pro následné zpracování projektu jsou protagonisty meziprostory a antagonisty naopak hranice, jedno bez druhého by nemohlo existovat. Bez prvků, jenž hranice v určitém smyslu připomínají, by meziprostory nikdy nevznikly. Ve své podstatě, ať už se meziprostor zdá být jakkoli otevřeným, je jeho cílem spíš skrýt a uzavřít místo pro pocit bezpečí. Naopak hranice, třeba v podobě zdí, spíš prostor definují, čímž nabízí možnost otevřenosti a volby.

Nejlépe tuto problematiku vnímá japonské smýšlení, které je v určité míře ovlivněno faktem, že jedinou geografickou hranicí pro Japonsko je moře a oceán. Stejně jako meziprostory má japonština významovou definici i pro hranice, a to ve slově haši, které by se dalo přeložit jako most, kraj nebo jídelní hůlky. Zápis znaků je různý, ale významově tyto věci spočívají v propojení dvou prostorů. Je vhodné se na pojmy podívat z jiné perspektivy. Ať už na meziprostor, který lze obecně chápat jako negativní plochu, nebo na hranice, jenž v Evropě představuje hlavně bariéru, Japonsko nahlíží pozitivně a s důležitostí, která přesahuje vše ostatní – meziprostory jsou důležitější než samotné objekty a hranice spojují, nikoli rozdělují. [17]

2 DEFINICE POJMŮ A PŘÍSTUPŮ

Tato kapitola se věnuje základnímu vymezení problematiky a definicím pojmů, které souvisí s tématem konverze rodinných domů. Zaobírá se rovněž jejich možným využitím pro občanskou vybavenost i samotnými přístupy k bydlení a jeho funkcím.

2.1 Konverze

Konverze a rekonstrukce jsou dva odlišné termíny. V prvním případě jde o přístup, který má dané hranice, a při jeho zveličení nebo naopak utlumení dochází k jistým obavám a nepřesnostem. Konverze je v jistém smyslu volnější disciplínou, jelikož zde dochází ke změně od původního účelu k novému využití. [18]

Konverze neboli adaptace starých budov k jinému využití je ve většině případů udržitelnější alternativou nežli výstavba nového objektu. Otázka udržitelnosti rezonuje ve společnosti posledních pár let a stává se hlavním tématem architektury i v záležitosti rodinných obydlí. Obnovu tohoto typu lze provést vstřícným způsobem, který si přes změnu vlastní náplně, udrží autentické prostředí a původní charakter. V kontextu místa mají tyto zásahy velký dopad na vnímání samotnou společností, a proto se vždy musí jednat o projekt disponující promyšleným řešením a jasnou vizí. Obnovení v tomto duchu minimalizuje odpad a zastavění nové plochy, které vede ke vzdušnějšímu prostředí veřejného prostoru, jeho zatraktivnění a přizpůsobení se veřejnosti. [19]

2.2 Rekonstrukce

Značí přístup opětovného zpodobnění původní formy či její opravy za účelem zlepšení stavu. Ve společnosti jsou tyto změny vnímané jako přestavby, jimž byl zachován původní způsob využití. Za druh rekonstrukce je možné považovat i novostavby, které jsou postaveny na původním pozemku určenému k bydlení. V tomto bodě bychom mohli dojít k závěru, že novostavby neexistují, jelikož místo je novými zásahy vylepšeno a v jisté míře rekonstruováno. [18]

Jako architektonický přístup se rekonstrukce, obzvláště v 21. století, u odborné i laické společnosti vyznačují větší popularitou než novostavby. Když čerpáme z historie, navazujeme tak na pokračování, které je zárukou kontinuity a zároveň se tak bráníme pocitu pomíjivosti a smrtelnosti. Toto správné chování k udržitelnější budoucnosti zahrnuje další oblíbené téma recyklace, která nabádá k omezení plýtvání jak s materiály, tak se zastavěnou plochou. Odkazováním na přechozí dobu uchováváme jisté kvality, které si v současnosti nacházejí nové cíle a využití. [20]

2.3 Revitalizace

Označuje proces obnovy nebo nápravy ekosystémů, krajiny, ale i historických oblastí a budov, které byly poškozeny zásahem člověka. Cílem je posílit přirozené funkce těchto oblastí a zvýšit jejich estetickou přitažlivost. Kromě toho může zahrnovat odstranění nevhodné vegetace a znovu vysazení původní flóry a fauny s cílem návratu k původnímu obhospodařování. [21]

2.4 Úsporné bydlení

Hlavním cílem většiny návrhu staveb je maximální ekonomický výnos prostřednictvím co nejvyššího objemového využití pozemku za minimální náklady. Což má za důsledek omezení architektonického výrazu a detailu. Profese architekta je tak nucena upřednostňovat zájem investora na zisku před vlastním zpracováním s ohledem na okolní kontext. Ekonomická krize postupně vede k úbytku obytné plochy a zmenšování nároku na její velikost, což vyvolává potřebu recyklace stávajících budov a parcel. [14]

Úspornost v rámci bydlení lze brát z několika úhlů. Jedním z nich je energetická úspornost, jenž má za cíl snížit spotřebu vytápění nebo chlazení. To lze ovlivnit izolací, kvalitním osvětlením s nízkou spotřebou i využívání solárních panelů. Z hlediska vizuální stránky jde o ušetření zastavěné plochy a minimalizaci vzniklého odpadu při demolici. Vzhledem k uskromnění i z hlediska prostoru se musí dbát na efektivní využití, kdy každý centimetr je plně využit. [18]

Vyhýbání se dělicím příčkám, rozkládací stoly a víceúčelový nábytek – to vše je součástí oblíbeného fenoménu dnešní doby „tiny housů“. V Československu je tento typ příbytku využíván spíše jako způsob rekreace než dlouhodobé bydlení. Trend navrhování prostoru do 25 m², tak aby byl účelný a přitom pohodlný, mění smýšlení o budoucím bydlení. Problémem jsou i společensko-ekonomické a ekologické faktory jako nárůst cen energie, celková údržba a šetrnost k přírodě. Další překážkou je i finanční situace a s tím související změna životního stylu. Myšlenky a tendence toho typu mohou být pro někoho velmi omezující, avšak dobrovolná volba takto skromného obydlí je vzhledem k nedostupnosti bydlení ekonomicky nejpřiměřenějším řešením. [22]

Obrázek 6 Chata Rod (24,32 m²) [23]

2.5 Občanská vybavenost

Definicí se jedná o službu nebo zařízení, které vlastní a kontroluje odpovědný správní orgán ve prospěch a užitek občanů města nebo obce s charakterem veřejného užití. Příkladem mohou být parky, knihovny, školy, umělecké galerie, divadla, komunitní centra, ale i veřejné prvky jako osvětlení, mosty, autobusy a podobně. [24]

Dle vyhlášky č. 501/2006 Sb. Budovy a pozemky takto definované jsou určeny pro občanské účely, tedy slouží pro edukaci a výchovu, sociální správu, kulturu, a jiné zaměření. „*Pojem občanské vybavení dle stavebního zákona tedy zahrnuje toliko občanské vybavení, které je zřizované ve veřejném zájmu.*“ Obvykle se jedná o stavby, jejichž vznik byl zákonně zadán vyhláškou nebo nařízením vládou. Nezařazují se zde zařízení na komerční bázi na základě nabídky a poptávky jako obchody, restaurace, kavárny. [25, s. 2]

V žitém prostoru lze nejrůznějšími rovinami, jako vzdělání, teorie, ekonomika či politika, architekturu ovlivňovat a podporovat z hlediska vzniku, tvorby, realizace i způsobu užívání. Ve své podstatě se jedná o nástroje, které napomáhají architektuře vyvářet a zvyšovat kvalitu veřejného prostoru a podporují kulturní a sociální zapojení komunit do chodu společnosti. [14]

2.6 Vizuální sjednocení

Interiér a exteriér

Pro umístění budovy na pozemek existují tři koncepce, jež vznikly v období moderny ve 20. století. První z nich definoval Frank Lloyd Wright a spočívá v plynulém pokračování domu do zahrady, kdy úroňový rozdíl mezi nimi je minimální. V rozporu s tímto přišel Le Corbusier s tendencí vyzdvižení domu nad terén, tedy vzájemném odtržení těchto dvou rovin. Mezi těmito dvěma stojí Mies van der Rohe, který z obou bere to nejlepší. Znatelné to je nejlépe na Vile Tugendhat, jejíž prosklení do interiéru zaručuje kontakt s okolím i přesto, že stojí na lehce vyzdviženém piedestalu ve svažitém terénu. [26]

Po vizuální stránce jde o snahu o co nejplynulejší přechod a pokračování do zahrady bez rozdílu, co je uvnitř a co venku. Lze toho docílit pomocí prosklené nebo otevřené fasády, čímž oba prostory dojdou pocitu celistvosti. Nejzásadnějším je spojení pomocí různých strategií vizuálně tvarem, formou, materiálem a barevností. [27]

Vnitřní prostory

K vizuálnímu propojení v interiéru můžeme dojít za pomoci vzorce 60/30/10 vycházejícího z principu zlatého řezu. Napomáhá tak k rozdělení barevných schémat do harmonie mezi užitými barvami a odstíny. Čísla uvádí procenta kdy 60 % celkového vizuálu zaujímá jedna barva aplikovaná na větších plochách (stěny, podlaha, nábytek). 30 % místnosti pak tvoří podobné odstíny užitě na menší plochy (menší nábytek, závěsy, koberec). 10 % zbývá na jednu až dvě barvy utvářející detail (dekorace, obrazy). [28]

Dalším principem, který napomáhá k sjednocení prostoru, je užití černé barvy označované jako nejlacinější elegance. Při jejím použití na různé věci s odlišnou formou, velikostí a typologií dojde ke stažení různorodosti a vizuálnímu sjednocení prostoru. [29]

Celek a osobní rovina

„*Chceme-li dělat dobrou architekturu, musíme zásadně změnit naši představu o podstatě řádu – o tom, v čem řád tkví.*“ Řádu ve stavbách dosáhneme jejich vytvořením jako celků s přesahem do osobní roviny. K propojení musí dojít ve všech oblastech, a to i v těch nejzákladnějších jako je funkce a ornament. Jedno účelné a druhé zdobné, musí najít jednotu v celistvosti a nesmí vystupovat odděleně. Funkce lze snadno popsat a porozumět jim, což se o ornamentu říct nedá, obzvláště je-li použit bezmyšlenkovitě. Uváženým spojením obou rovin dojdeme k řádu, který je osobitě zakotven v našem citění, myšlenkách, názorech a přesvědčeních. [30, s. 27]

3 VYMEZENÍ PROBLEMATIKY KLÍČOVÝCH PROSTORŮ A POJMŮ

Tato kapitola má sloužit ve své podstatě jako SWOT analýza k stěžejním prostorům, jimiž se projekt bude zabývat. Před uvedením konkrétních prostorů je však třeba představit pár pojmů jako rukodělná činnost, minimální bydlení, sdílená ekonomika nebo DIY kultura, které s prostory přímo souvisí nebo jsou jejich úplnou či částečnou podstatou.

3.1 Definice pojmů a prostorů

Haptika a rukodělná činnost

Haptika je hmatové vnímání, velice důležité pro naše prožívání a komunikaci s prostory. Pro každodenní život je velice důležitou součástí, zvláště v dnešní době, kdy s lidmi, objekty nebo i fyzickými prostory díky digitalizaci ztrácíme spojení i cit. Najdou se ale i tendence, které se od všedního digitálního prožitku odvrací a navrací se zpět k obyčejnosti a tradičním rukodělným pracím, přinášející do urychlenosti dnů trochu zpomalení a meditace.

Rukodělná činnost krom pozitivních vjemů do našeho mozku, vkládá i prožitek do vytvořených objektů. Pocit prožívání vyvolávají právě běžné věci jako stavby, produkty, artefakty a umělecká díla, a na každou z nich máme svou osobitou emociální reakci. Jedinečná je i intenzita prožitku z dané věci závislá na použitých barvách, ornamentech či technikách. Tyto užité vlastnosti do vytvořených děl vkládáme za pomoci rukodělné práce. Různé formy řemesel, které jsou k tvorbě užívány, jsou výrazem duše tvůrce a ve své vizuální podobě nám umožňují vnímat obyčejný každodenní život bez přijatých konceptů. [30]

Sdílená ekonomika

Trend 21. století, též znám jako kolaborativní ekonomika nebo společná spotřeba, umožňuje jednotlivcům i komunitám sdílet svůj nedostatečně využívaný majetek ostatním, kteří se jej nechťejí koupit nebo si jej nemohou dovolit. Zprvu se jednalo o záležitost USA, dnes už se jedná o globální fenomén ovlivňující různé služby jako cestování, ubytování, přepravu, finance a další. V roce 2017 využívalo služeb sdílením 7 % obyvatel České republiky a v současnosti je to více než 20 %. Do této části se řadí hlavně studenti a mladí lidé se zájmem o ekologii, udržitelnost a levné cestování. Dalšími výhodami jsou menší výdaje pro stranu zájemce, lehce získaný profit pro poskytovatele nebo vedení k ekonomické samostatnosti. Nevýhody jsou pak znatelné v nepožívání zákonné ochrany, přemíra turismu či možná rizika sdíleného ubytování. To v tomto systému funguje na dobré vůli ubytovatele, kterého předem neznáme. Při velkém množství v jedné lokalitě může dojít i k negativnímu ovlivnění hotelových služeb či zvýšení cen nemovitostí. [31]

DIY kultura

Kulturu definuje výroba a tvoření za pomoci vlastních zdrojů bez pomoci profesionálů a odborného dohledu. V českém prostředí je tato činnost spojena s kutilstvím a chalupářstvím za dob socialismu. Pomineme-li výrobu, řadí se k této etice i hudebníci, především punkeři, snažící se odklonit od oficiální mainstreamové kultury. Z hlediska ideologie jde o formu odporu proti konzumní společnosti, která i motivy odporu je schopná změnit na prodejné zboží. Sociologicky jde o vzepření se vůči vysoké kultuře elit, její masovosti a snaze o identifikaci společnosti. V porovnání s tvorbou lze nalézt podobnost ve snaze vytvořit něco vlastního, co nepodléhá pravidlům a standardům dané doby. [32]

Minimální bydlení

Jasná definice vyplývá z podkapitoly 2.4 Úsporné bydlení. Jedná se o životní styl, který si lidé čím dál častěji vybírají hlavně z hlediska úspory financí, energií, zastavěné plochy a také šetrnosti k přírodě. Dbá na efektivní využití celého prostoru s co nejmenší plochou. Klasickým příkladem mohou být malé domy, chatky, obytné vozy či malometrážní byty řešené minimalisticky a s minimální potřebou vlastnit a zaplňovat prostor zbytečnými věcmi. Lidé žijící tímto stylem jsou přizpůsobiví, dbají na ekologii a udržitelnost a obecně mají méně závazku jak k prostoru z hlediska údržby, tak k majetku a jejich smýšlení je celkově svobodné a flexibilnější.

Střediska volného času

Tento druh spadá pod školní zařízení a řadí se do volnočasových aktivit podobně jako školní družiny, školní kluby a základní umělecké školy. Jejich posláním je pomoc a motivace jednotlivců různého vzdělání i všeho věku rozvíjet jejich dovednosti prostřednictvím aktivit se zaměřením na více nebo jednu konkrétní oblast zájmu. Centra poskytují bezpečné prostředí a disponují týmem odborníků, kteří účastníky podporují a vedou k užitečnému využití volného času. Fungují celoročně a organizují aktivity pro děti, mládež, dospělé i seniory. Nabízejí pravidelné aktivity jako vzdělávací akce, kurzy a programy navazujících na školní osnovy pro stálé skupiny. V loňském školním roce bylo v Moravskoslezském regionu 32 středisek pro téměř 27 000 účastníků. [33]

Kvalita volného času je ovlivněna dostupností a stavem veřejných prostranství. Dobře fungující kulturní veřejný prostor je nezbytný pro kulturní, duchovní a sociální vztahy v místě našeho pohybu. Taková životaschopnost je převážně ve městech aktuálně ovlivňována nedostatečným zapojením lidí do volnočasových aktivit, jelikož svůj volný čas směřují více mimo bydliště. Město je kvůli nepřítomnosti lidí nepřívětivé a venkov pak trpí tím, že je vnímán jako pouhá malebná kulisa, a ne jako plnohodnotná součást společenského života. [15]

Ateliéry a dílny

Zaměření a rozsah uměleckého řemesla v těchto prostorech může být různá. Spadá zde keramika, kresba a malba, sochařství, truhlářství, grafika, fotka, šperkařství, šití a další odvětví. Každé zaměření má následně vlastní rozvrh, pravidla, míru náročnosti a odlišný postup práce. Prostorově by se vždy mělo jednat o rozsáhlejší místnosti umožňující plynulý provoz a variabilitu rozložení. Ve své podstatě může jít o soukromé prostory pro jednoho individuálního umělce nebo veřejné prostory v podobě vzdělávacích institucí či sdílených místností občanské vybavenosti. [34]

Komunitní zahrada

Jde o jakýkoli pozemek, určený k zahradničení větší skupiny lidí, umístěn kdekoli ve městě, nebo obci. Může jít o sdružení lidí, žijících v bytových domech bez zahrady nebo o lidi se sdílenými pozemky. Rovněž mohou být vlastněny organizacemi, školami nebo univerzitami. Existuje několik typů komunitních zahrad, jejichž funkce se prolínají. Řadí se zde léčebně terapeutické zahrady pro lidi se zdravotním postižením, volnočasové pro veřejnost, pěstební pro soběstačnost a výchovně nápravné pro lidi s trestní minulostí. Místo je využíváno produkčně k pěstování různorodých rostlin (zelenina, květiny, bylinky) i rekreačně k odpočinku a grilování. Komunity zahrádkářů je třeba oficiálně založit, jelikož projekt nakládá se společnými investicemi k údržbě sdíleného majetku. [35] [36]

Fab Laby

Laboratoře digitální výroby známé jako Fab Laby jsou místa, kde se lidé mohou společně jako komunita kreativně učit, vynalézat a předávat si zkušenosti. Svou náplní poskytují mentorům a účastníkům potřebné nástroje, materiály a zdroje k vyrobení čehokoli. Uživatelé se na základě navrhování a vytváření různorodých projektů dle vlastního zájmu seznamují s technologiemi a získávají tak cenné zkušenosti za účelem seberozvoje i vlastního podnikání. V rámci těchto laboratoří funguje síť Fab Lab Network, sdružující lidi z různých oborů ve více než sto zemích s 1 750 zařízeními po celém světě. Cílem je vytvoření nové generace výroby a zpřístupnění této inovace všem, bez ohledu na věk nebo vzdělání. Mohou mít podobu výzkumných center, komunitních prostorů a digitální výrobní továrny. Nejedná se o vzdělávací platformu stanovenou osnovami, ale spíše o autentické prostředí, v němž si uživatelé prochází vývojem své představivosti, navrhování a následné reflexe nebo hledání cesty k vlastnímu projektu či vynálezu. Fab Laby jsou projektem Centra pro atomy a bity na MIT. Cílem tohoto institutu je vyvíjet metody a nástroje, které pomohou nové generaci výrobních procesů a postupů. Z nejnovějších počínů lze poukázat na mobilní Fab Lab. [37]

Obrázek 7 Mobilní Fab Lab [37]

3.2 Požadavky na prostor

Minimální bydlení

Vnímání dnešního měřítka se od 19. století dost změnilo. Prostory průměrné domácnosti o rozloze podobné dnešnímu 3+1 tehdy obývalo v průměru osm až deset lidí. V požadavcích na dnešní dobu to jsou přibližně dvě osoby. [22]

Architekt Adam Gebrian během studií v Los Angeles v roce 2007 provedl výzkum ohledně rozlohy interiérového prostoru na jednoho člověka v různých městech lidnatějších států. Výsledky se od daného roku určitě změnili. Tehdy na jednoho člověka v Los Angeles (USA) připadalo 65 m². V Tokiu (Japonsko) 31 m², v Šanghaji (Čína) 13 m² a Bombaji (Indie) 4,5 m². [38]

V České republice průměrná podlahová plocha činí 76,3 m² a plocha na jednoho obyvatele je odhadnuta ministerstvem pro místní rozvoj na průměr 28,7 m². Vyhláška č. 268/2009 Sb. určuje nejmenší možnou plochu obytného prostoru na 8 m² a plochu kuchyně na 12 m². Výjimkou jsou pak byty, které mají pouze jednu obytnou místnost (garsonky), jejichž plocha musí mít nejméně 16 m². [39] [40]

„Když člověk žije sám, v určitý okamžik může fyzicky být jen na jednom místě. Proč by měl mít pět pokojů s pěti různými funkcemi, když může být v určitém okamžiku jen v jedné místnosti – zatímco ostatní pokoje zůstávají prázdné?“ [4, s. 33]

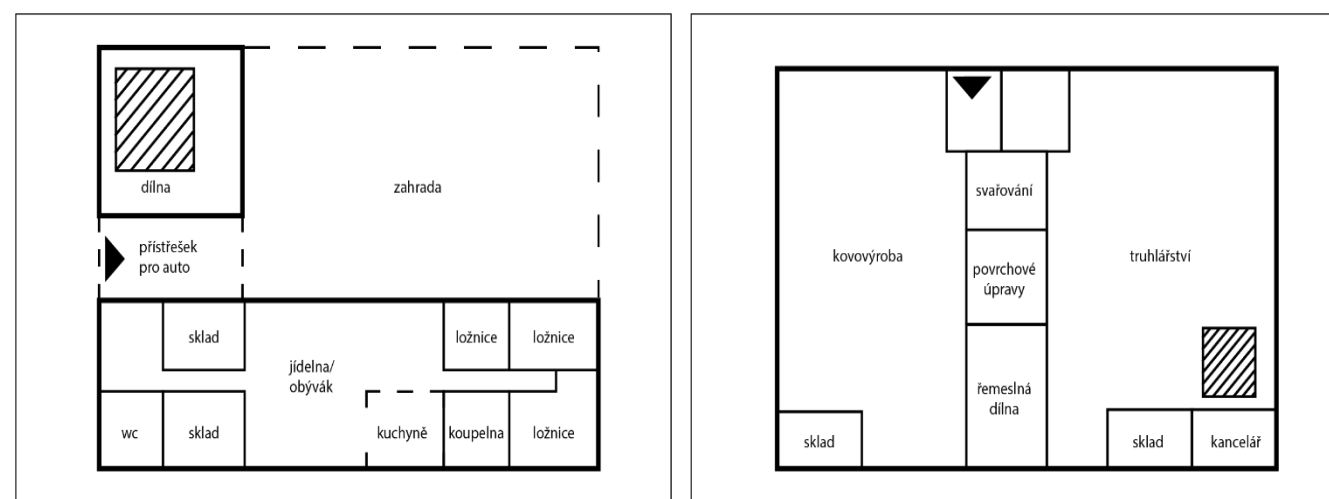
Střediska volného času

Výchovné a vzdělávací zařízení pro děti předškolního i školního věku by měla mít k dispozici venkovní plochu o rozloze nejméně 4 m² na dítě. Měla by poskytnout jak zpevněnou plochu, tak travnatou plochu pro přestávky a volnočasové aktivity. Prostory pro výuku a zájmové činnosti by měly mít

alespoň jedno umyvadlo s teplou a studenou pitnou vodou. Měly by být uspořádány tak, aby umožňovaly provádět zamýšlenou činnost, přičemž minimální plocha místnosti na žáka by měla být 2 m². Pokud jsou tyto prostory oddělené od školy, měl by být k dispozici vyhrazený prostor pro odkládání oděvů a obuvi, oddělené toalety s umyvadly pro dívky a chlapce (1 toaleta na 20 chlapců/dívek) a zázemí pro pedagogy. Pro tyto prostory s charakterem krátkodobého pobytu je přijatelné celkové sdružené osvětlení, kdy denní i umělé osvětlení musí být v souladu s normovými hodnotami a požadavky, včetně řešení regulace denního světla a rozložení umělého světla. [41]

Ateliéry a dílny

V případě společného prostoru občanské vybavenosti by dílna nebo ateliér měl být vybaven jedním WC s umyvadlem, kuchyňkou nebo spíží s dřezem a ohřivačem na vodu, úložným nebo odkládacím prostorem na kabáty a místností pro úklidové prostředky. Rozdílné zaměření ateliéru a dílen vyžadují různé požadavky na místo a vybavení odpovídající charakteru práce. Mělo by jít o multifunkční prostor sloužící pro workshopy, přednášky i vystavování. Návrhářské ateliéry by měli být dostatečně prostorné, odhlučněné a v případě práce s textilem či jiným médiem by se mělo jednat o čisté a bezprašné prostředí. Kolize provozu uměleckých a více řemeslných prací tedy nepřipadá v úvahu. Nezbytností je kvalitní osvětlení přirozené i umělé pro práci během večerů. Ideální orientace těchto místností je na severozápad. Potřebný je i dostatečný úložný prostor pro nářadí, pomůcky, materiály a knihy. U dílen závisí na typu prováděné práce. Zpracování šperků, grafika, malba, textil nepotřebují tolik místa a prostoru okolo pracovní plochy jako práce se dřevem, kovem nebo plastem. Prostory mohou být členěny do jednotlivých sektorů podle typu řemesla nebo mohou fungovat v otevřeném prostoru nabízející větší flexibilitu. [34]

1. provozování zájmové činnosti 1 nebo 2 osob v přístavbě domu

2. opakované provozování pro třídu nebo skupinu 20-40 osob

Obrázek 8 Workshopy v domácím prostředí (vlevo) a vzdělávací instituci (vpravo) [34, s. 285]

Zdroj: vlastní zpracování

Komunitní zahrada

Při realizaci zahrad na soukromých pozemcích není třeba ohlášení ani povolení u odpovědných úřadů, což neplatí v opačném případě, je-li pozemkem ve vlastnictví obce nebo druhé osoby, jejíž zahradu plánujeme využít. Před realizací zahrady je nutné vytipovat si vhodné místo pro její umístění a několik měsíců ji sledovat. Mezi faktory, které je třeba zvážit, patří sluneční světlo, velikost budov, olistění stromů, povětrnostní podmínky a přístup k vodě a elektřině. Velikost tohoto typu zahrady není omezena a může se pohybovat od malých předzahrádek až po velké sady. Doporučuje se, aby zahrada byla ohrazena alespoň symbolickým plotem. Alternativně lze použít živý plot nebo dočasné oplocení bez pevného ukotvení v zemi. Mezi další důležitá kritéria patří kvalita pěstebních podmínek – orientace vůči světovým stranám, výška okolních budov a kvalita půdy. V případě, že půda na místě není kvalitní, doporučuje se použít vyvýšených záhonů, třeba i mobilních pro veřejný prostor ve městě. [36]

Obrázek 9 Vyvýšené záhony [36, s.50]

Fab Laby

Tyto laboratoře jsou zdrojem pro komunitní rozvoj a nabízí široké veřejnosti, jednotlivcům i školním institucím volný přístup k technologiím. Plocha určená k provozu s dvěma kusy od každého nástroje by měla dosahovat 177 m² a měla by tak pojmout okolo 20 až 30 lidí. Pro kvalifikování Fab Labu je třeba splnit čtyři požadavky. Prvním z nich je volný přístup veřejnosti ke všem nástrojům umožňující osobní vyjádření a rozvoj. Využití strojů a prostorů by mělo být možné zdarma nebo s minimálním nájemným za týden. Druhým kritériem je podpora a přihlášení se k Fab Chartě. Třetím požadavkem je sdílení nástrojů a procesů k výrobě a tvorbě. Ta by měla být díky síti možná odkudkoli ze světa, kde se Fab Lab nachází. Každá z laboratoří by měla disponovat laserovou 2D a 3D řezačkou, 3D tiskárnou, CNC strojem, frézou na dřevo pro stavbu nábytku, sadou elektronických součástek, softwaru a dalšími pomůckami k plnohodnotnému tvoření a prototypování. [37]

3.3 Pozitiva a negativa

Minimální bydlení

Malé obydlí jsou pro okolí přínosnější a skromnější variantou než novostavby rodinných domů, jelikož šetří zastavěnou plochu i přírodu a zároveň nerozšiřují město do krajiny. Klíčová je také otázka soukromí, které není primárně o velikosti prostor. Soukromí je právo nebýt viděn a slyšen, k čemuž z hlediska prostoru stačí chytré vizuální a zvukové oddělení. [4]

Jednoznačnou výhodou minimálního bydlení je levnost. Důležitým ukazatelem je však geografická poloha, kdy nejrazantnější příklon k tomuto názoru má právě Japonsko, kde malý prostor je spíše pravidlem. Další výhodou je i nenáročnost na údržbu, nízkonákladovost a šetrnost k životnímu prostředí a přírodním zdrojům. [10]

Nevýhody lze zpozorovat v individuálních preferencích jednotlivců. To, co pro jednoho omezením být nemusí, pro druhého je. Minimální prostor je dosti omezený a někteří jednotlivci se tak nemusí v tomto prostředí cítit pohodlně. Chybí jim pocit a možnost se nadechnout. Stejně je tomu u uschování svých věcí, jelikož život s nejpodstatnějším minimem není jednoduchý, a tak se může stát, že člověk, jenž na věcech lpí, si prostor nedokáže udržet systematicky uklizený. Největším negativem je soukromí a identifikace s prostorem. Výše zmíněná pozitiva uvádí, že k soukromí stačí nebýt vidět. Když žijí čtyři lidi v prostoru 25 m² je rázem složitější, najít si vlastní místo či prostor k osobnímu vyjádření.

Střediska volného času

K výhodám se řadí široká škála možností k smysluplnému trávení volného času. V prostoru se setkává velké množství rozdílných lidí, což může vést k získání nových kontaktů. Pokud bychom mluvili o středisku na vesnici, skupina lidí zde je více komunitní než ve městě. Stejně tak dostupnost různých služeb, obchodů s materiály a doprava má svá úskalí. Na rozdíl od toho však městské prostředí není na tolik příjemné jako to vesnické, kde dochází k většímu spojení s přírodou a dopravní ruch je znatelně nižší, což může ovlivnit veškeré rekreační aktivity. Z hlediska klientely, různorodosti a pohodlnějšímu fungování je lepší variantou městské středisko volného času. Vesnické pak hlavně pro své prostředí, klidnější atmosféru a možnosti se zapojit do obecních aktivit.

Ateliéry a dílny

Prostory uměleckého a řemeslného zaměření jsou obecně inspirativním a kreativním místem jak pro komunitu, tak pro jednotlivce. V sdíleném prostředí pak dochází k větší výměně nápadů a sdílení inspirace mezi tvůrci. V případě označení ateliéru nebo dílny jako keramické, šicí, výtvarné, disponuje prostor profesionálním vybavením a materiály, jenž běžně ve svém vlastnictví nemáme.

Nevýhodou jsou náklady na provoz těchto prostor a vybavení. V případě, že se nejedná o sdílený ateliér, může u jednotlivce dojít k sociální izolaci. Avšak takto sdílené prostory na druhou stranu mohou být místem neklidu a nechtěného rozptýlení od soustředěné práce. Rizikem je i vznik konfliktu či nedostačující prostor pro lidi i vybavení k plnohodnotnému provozu.

Komunitní zahrada

V případě komunitních zahrad záleží na kontextu, jenž je spojen s lokalitou a místem působitě. Jednoznačnou výhodou je vzájemné sdílení zkušeností a učení podporující vztahy mezi komunitou a přírodou. Pěstování vlastních surovin vede ke zlepšení kvality potravin a lepšímu stravování. Lidé tak nemusí dojíždět do obchodů a využijí svých vlastních čerstvých zdrojů. Komunitní venkovní prostor tohoto typu v obecním prostředí nemusí fungovat, a to hlavně z toho důvodu, že na vesnici má každý svou zahradu. Jak ale vyplývá z podkapitoly 3.1 Definice pojmů a prostorů, může se jednat i o záležitost více zahrad různých majitelů v jedné i více vesnicích, kdy dochází k spolupráci mezi zahrádkáři. Další nevýhodou je čas, který je nutný k údržbě, jelikož se jedná o dobrovolnou činnost, která nemusí být dobře přijata. Více než o dobrovolníky, by mělo jít spíše o nadšence. Dalším rizikem jsou neshody, možný vandalismus a finance nutné k plnohodnotné správě a fungování.

Fab Laby

Díky Fab Labům se široká veřejnost jednoduše dostane k moderním technologiím, ke kterým by se za běžných okolností nedostala. Široký sortiment jako 3D tiskárny, CNC stroje a další nástroje jsou nabízeny k volnému užívání, v některých případech však pod dohledem odborníků. Takto situované komunitní prostředí poskytuje tvůrcům různého věku a zaměření prostor, kde mezi sebou můžou sdílet své zkušenosti a spolupracovat. To vše vede k podpoře kreativity, rozvoji dovedností a tvarování nových tvůrců a designérů. Moderní vybavení a jejich provoz vyžaduje nemalé investice, což pro začínající podniky tohoto typu může být obtížné. K jejich provozu je následně nutné dosáhnout určitých znalostí, popřípadě je třeba zajistit člověka k obsluze. V obou případech se lidé pro použití takto komplikovaných strojů mohou cítit limitováni svými dovednostmi. S tím je spojeno i nebezpečí úrazu při nesprávném užití.

4 PŘÍKLADY STEJNÝCH NEBO PODOBNÝCH ŘEŠENÍ

Cílem této kapitoly a výběru zvolených referencí je prozkoumání nabízených možností a přístupů v rámci záchrany starých objektů. Dvě níže zmíněné rekonstrukce využili při částečné obnově nové technologické postupy a konstrukční zlepšení. V obou případech šlo o zachování původní staré hmoty a intervence nové, dohromady působící jako jeden celek. Neméně důležitou inspirací jsou pak podniky a prostory, jenž fungují na principu komunitních sdílených dílen a laboratoří.

4.1 Rekonstrukce budov

Rekonstrukce, konverze a revitalizace budov jsou komplexní a náročné procesy s cílem obnovit či zachránit objekt před jeho zničením. Před architekty tak vždy stojí složitý úkol, jak se stavbou naložit. Zda zachovat její původní charakter, nebo se vydat druhou cestou a původní podobu obohatit či obměnit o nové přístavby a konstrukce. A právě díky novým technologiím a postupům v oboru je v zahraničí i na našem území dosahováno opravdu působivých přeměn.

4.1.1 Revitalizace Spolkového domu, Slavonice, Česká republika, 2013

Autor: ov architekti (Ing. arch. Jiří Opočenský, Ing. arch. Štěpán Valouch)

Adresa: Na Potoku 629, 378 81 Slavonice

V současnosti dům slouží jako prostor pro kulturní a vzdělávací činnost, díky neziskové organizaci, která dům po revoluci odkoupila. [42] Dispozičně je rozdělen na dvě části pomocí betonového bloku. Rušná část pro veřejnosti zahrnuje lobby, kanceláře, kavárnu s posezením a krbem. Na druhé straně tichá část disponující víceúčelovým sálem a přednáškovými učebnami. Materiálová paleta je střídá v podobě litého betonu, copilitových příček a bílého nátěru vnějších zdí a vnitřního dřevěného obložení. Z důvodu odstranění historických přístavků a obnovení původního půdorysu Spolkového domu byl objekt navýšen o jedno patro nahrazující ztrátu v podobě nástavby z železobetonu. Ta je jako podkroví využívána pro technologie a další provoz budovy. Další betonové konstrukce, jako již zmíněný blok a stropy, ztužují celou stavbu. [43]

„Nástavba je jeden velký nosník propojen rozpěrami a díky táhlům jsou pak vyvěšeny jednotlivá nižší patra. Dole je docela velká flexibilita, protože celá logika je tady obráceně. Věc není podepřena zespodu, jak by bylo normální, ale naopak shora, od toho, co tady bylo vytvořeno úplně nově.“ [45 (7:54-8:14)]

Obrázek 10 Revitalizace Spolkového domu ve Slavonicích [44]

4.1.2 Can Tomeu, Sant Pere de Ribes, Španělsko, 2017

Autor: André Solé Arquitectura

Adresa: Camino Capdet, 08810 Sant Pere de Ribes, Barcelona

S domem bylo při rekonstrukci zacházeno jako s kulturní památkou, přestože se před obnovou jednalo o chátrající obvodové zdivo. Tyto zdi z nejrůznějších druhů kamene a vše co z kulturní památky zbylo, bylo nutné zachovat. Nový projekt revitalizuje a zvětšuje obytnou plochu původního objemu stavby. Pro záchranu bylo využito principu svázání původních segmentů zdí ocelovou sítí zevnitř. To navíc doplnil a ztužil železobetonový věnec a konstrukce, která byla dále uplatněna i v nástavbě, rozšiřující dispozici do druhého patra. Dalším principem záchrany starého zdiva bylo torkretování, jenž bylo provedeno v interiéru a spočívá ve stříkání betonu skrz železné pletivo. Nová konstrukce tak vzniká směrem do interiéru. Z vnějšku byly kamenné segmenty pouze očištěny a omítnuty vápennou maltou a ke vzájemnému splnutí dvou hmot dopomohli železné spojky. Díky všem těmto úpravám nedošlo ke zřícení a bylo docíleno všech požadavků na zachování památky. Dispozici lze rozdělit na pravou a levou část. Pravá část je obytná, rozložená do 3 pokojů. Levá zahrnuje přístavbu v podobě dvou krychlí, jež posloužili jako prostory pro kuchyni s jídelnou a obývací pokoj. Venkovní prostor nabízí místo setkávání a díky velkoplošným oknům dochází k propojení s interiérem přímo v meziprostoru starého objektu a nové přístavby. [46]

Obrázek 11 Can Tomeu [47]

4.2 Veřejné ateliéry a dílny

Veřejné prostory, jimiž se tato část kapitoly zabývá byly vybrány pro referenci z důvodu ukázky propojení dvou a více funkcí v jednom. První příklad uvádí zahraniční podnik, ve kterém funguje až devět různých laboratoří s různým záměrem. Druhý příklad z České republiky obdobně jako ten první poukazuje na prostor s větším zaměřením na kutily.

4.2.1 Center Rog, Lublaň, Slovinsko

Vlastník: Město Lublaň

Adresa: Trubarjeva ulica 72, 1000

Realizace: 2021-2023

Jedná se o moderní komunitní prostor, vystavený na místě s historií průmyslové činnosti sahající až do roku 1871. V současnosti poskytuje výrobní laboratoře pro lidi všech věkových kategorií, aby se vzdělávali v tradičních i digitálních technologiích. Kromě devíti laboratoří se v centru nachází knihovna, výstavní sál, kavárna, obchody a devatenáct projektových ateliérů. Cílem centra je podporovat kulturní a kreativní obory a budovat prostor, kde může každý tvořit vlastníma rukama a přispívat k inovativním a společensky prospěšným produktům. [48]

Nejzásadnější částí budovy je přízemí, kde se nachází Fab Lab a dalších osm laboratoří zaměřených na textil, dřevo, kov, zahradu, keramiku, sklo a šperky. Vše funguje na principu DIY (udělej si sám) a nedílnou součástí jsou i workshopy, kurzy a školení. [49]

4.2.2 Fajna dílna, Ostrava, Česká republika

Provozovatel: spolek Řemeslný inkubátor Ostrava (město Ostrava, VŠB-TU Ostrava)

Adresa: Vítkovická 3366, 702 00 Vítkovice

Realizace: 2016-2018

Fajna Dílna nabízí obyvatelům města Ostravy opravdu širokou nabídku řemesel a dovedností, které si zde mohou vyzkoušet nebo se v jejich rámci edukovat. Vše pod dohledem odborníků z praxe. Prostor je vybavena profesionálními stroji vysoké kvality. Myšlenka vychází z již dříve zmiňovaného konceptu Fab Labů a DIY dílen. Spolek si klade za cíl podporu zaměstnanosti a podnikavosti. Kutilové i profesionálové zde na jednom místě v Dolní oblasti Vítkovic, mohou využít truhlářskou dílnu, kovodílnu, keramickou dílnu, dílnu na zpracování betonu, technologickou dílnu vybavenou 3D tiskárnami a komunitní zahradu. [50]

Obrázek 12 Center Rog [48]

Obrázek 13 Dřevodílna [51]

5 ANALÝZA ŘEŠENÉHO ÚZEMÍ

5.1 Obec Oldřišov

Projekt, kterým se diplomová práce zabývá, se nachází na území obce Oldřišov. Ten se svou rozlohou o 15,78 km² a populací o 1 469 obyvatelích spadá pod okres Opava v Moravskoslezském kraji. Zároveň se jedná o členskou obec mikroregionu Hlučínsko, jenž je znám svým bohatým průmyslem, kulturou a malebnými přírodními scenériemi. Znakem obce je v modrém štítě umístěná stříbrna sova.

Obrázek 14 Znak obce Oldřišov [52]

5.1.1 Historie

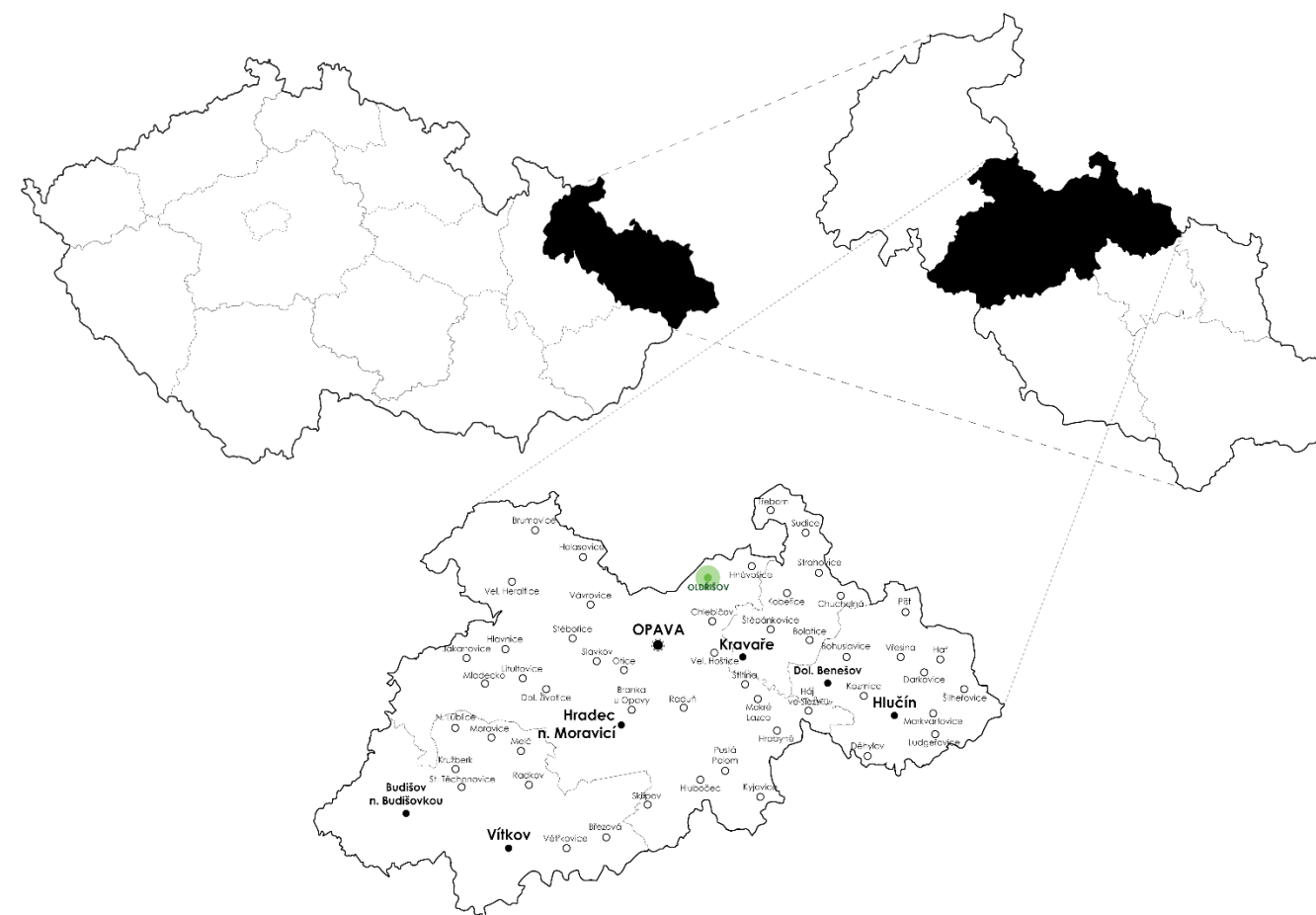
První dochovaná zmínka o území pochází z 5. dubna 1234. Historicky byla vesnice ovlivněna zásahem několika transformací v podobě kolonizování Němci, jenž se postupně integrovali, a nájazdem Tatarů. Od roku 1670 bylo území známo jako městečko s farním kostelem Narození Panny Marie. Koncem 30. let 20. století měla vesnice na svém území o ploše 15,78 km² 240 domů s 1328 obyvateli, což je stav podobný dnešnímu. [53]

Oblast Hlučínska si v historii, hlavně v období připojení k pruského státu, prošla rozdílným společenským a ekonomickým vývojem než jiné oblasti. Dodnes je znatelný trvalý otisk hlavně na osudech, smýšlení a celkové kultuře místního obyvatelstva. Přes všechny ztráty a oběti je nyní Hlučínsko přívětivou oblastí s různorodou architekturou, řemeslnými tradicemi a krásnou přírodou. [54]

5.1.2 Lokalita

Zeměpisná poloha

Území obce se stejně jako opavský region rozléhá na severovýchodě České republiky v blízkosti polských hranic, které oblast lemují podobně jako na jihovýchodě vybudovaná silnice spojující Opavu s Hněvošicemi. V bezprostřední blízkosti do 25 km se nachází město Kravaře, Hlučín a Krnov. Hlavním kulturním centrem je 7 km na jihozápadě ležící statutární město Opava, do nějž obyvatelé obce jezdí za prací, školou, nákupy a kulturou.

Obrázek 15 Zeměpisná poloha obce Oldřišov

Zdroj: vlastní zpracování – Výkresová dokumentace, výkres č. 0.1

Charakter krajiny

Opavskou krajinu, a především oblast Hlučínska, lze definovat zelenými lesy, vodními plochami, úrodnými lány a polními cestami s alejemi třešní a dalších stromů, jenž slouží jako přírodní zastínění pěším a cyklistům. Ti využívající tyto trasy jako spojnice mezi vesnicemi a městy. Charakter krajiny je mírně kopcovitý až rovinatý. Přírodní útvary, jež lemují oblast jsou Beskydy na východě a pahorkatina Nízkého Jeseníku na jihozápadě. Pro opavský okres je dominantou řeka Opava, která je jedním z devíti

přítoků řeky Odry, jenž do území taktéž zasahuje. Nerostné bohatství je zastoupeno v podobě pískovců, sádrovce, břidlice, žuly a minerálními prameny. [54][55]

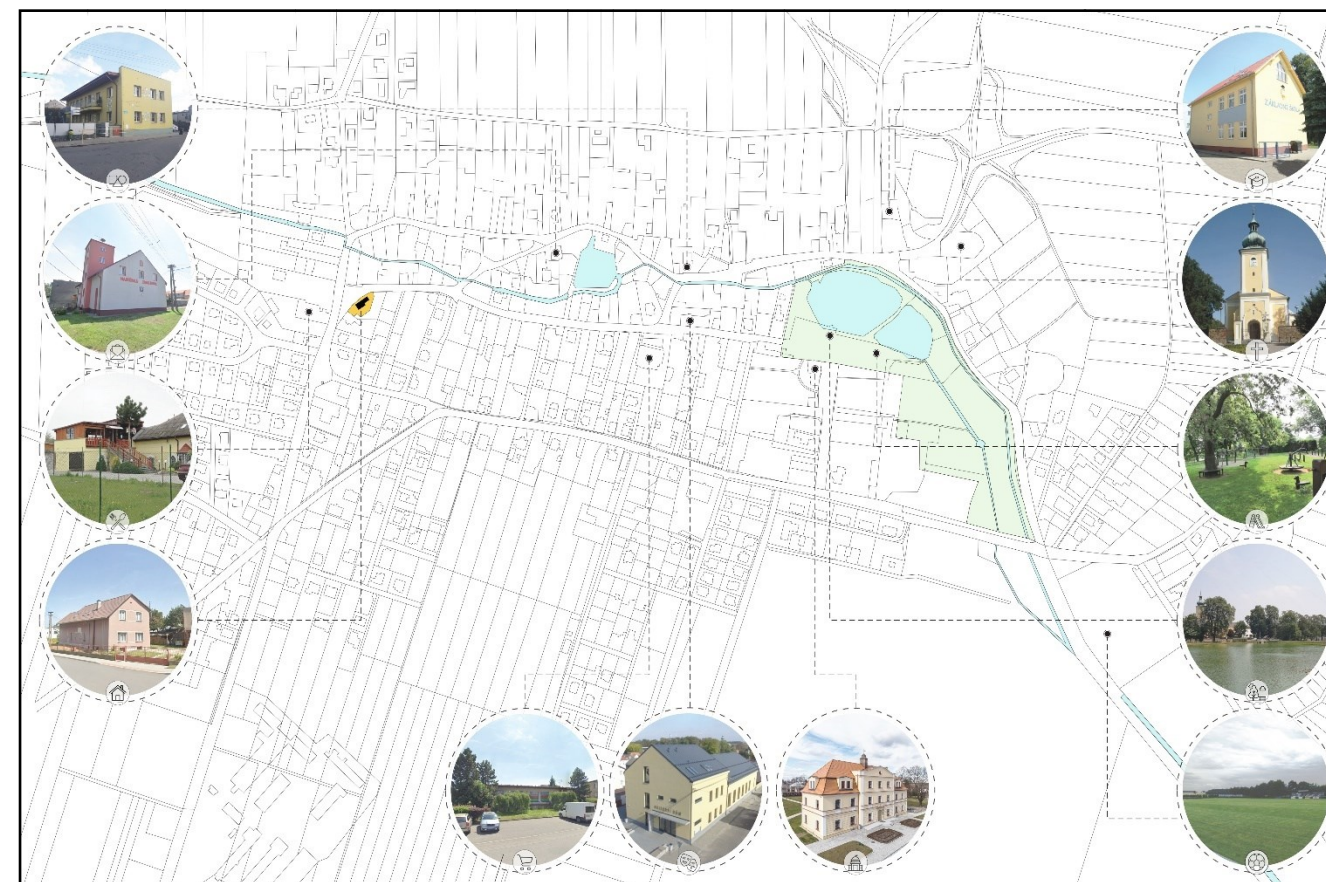

Obrázek 16 Okolní krajina

Zdroj: vlastní

5.2 Situace širších vztahů

Tvorově by se obec Oldřišov, nebo aspoň její jádro, dalo popsat jako lichoběžník, který se s novými pozemky s novostavbami rozšiřuje dál směrem na západ a jihozápad k Opavě. Tento lichoběžník je následně členěn sítí ulic, parcel a domů. Středem přes celou délku obce protéká potok Bílá Voda, na jehož tok jsou napojeny tři vodní plochy v podobě dvou Zámeckých rybníků v Zámeckém parku a jednoho Rybníku u pošty, který je využíván jako požární nádrž hasičské zbrojnice. Ta sídlí ve stejné budově jako Pošta a společně s parkem, přilehlým k rybníku, jsou pomyslným centrem obce. Jako kulturní centrum však občané vnímají okolí Zámeckého parku, kde se nachází zámek, fungující jako multifunkční budova disponující výstavním sálem, klubovnou a obřadní síní. V budově má sídlo Obecní úřad, ordinace a obecní knihovna. Park je dále vybaven dětským hřištěm a jeho prostor je každoročně využíván ke konání kulturních akcí. Obec rovněž poskytuje základní vzdělávací instituce, tedy Mateřskou a Základní školu. V blízkosti Základní školy leží Kostel Narození Panny Marie s přilehlým farním úřadem, hřbitovem a smuteční síní. Do občanské vybavenosti spadá i kulturní dům, Restaurace na Stolárně či fotbalové hřiště s Hostincem Moravan. V rámci obce pro občany fungují i různé sdružení, spolky a sbory jako hasiči, sportovci, zahrádkáři nebo myslivci.

Obrázek 17 Širší vztahy obce Oldřišov

Zdroj: vlastní zpracování – Výkresová dokumentace, výkres č. 0.2

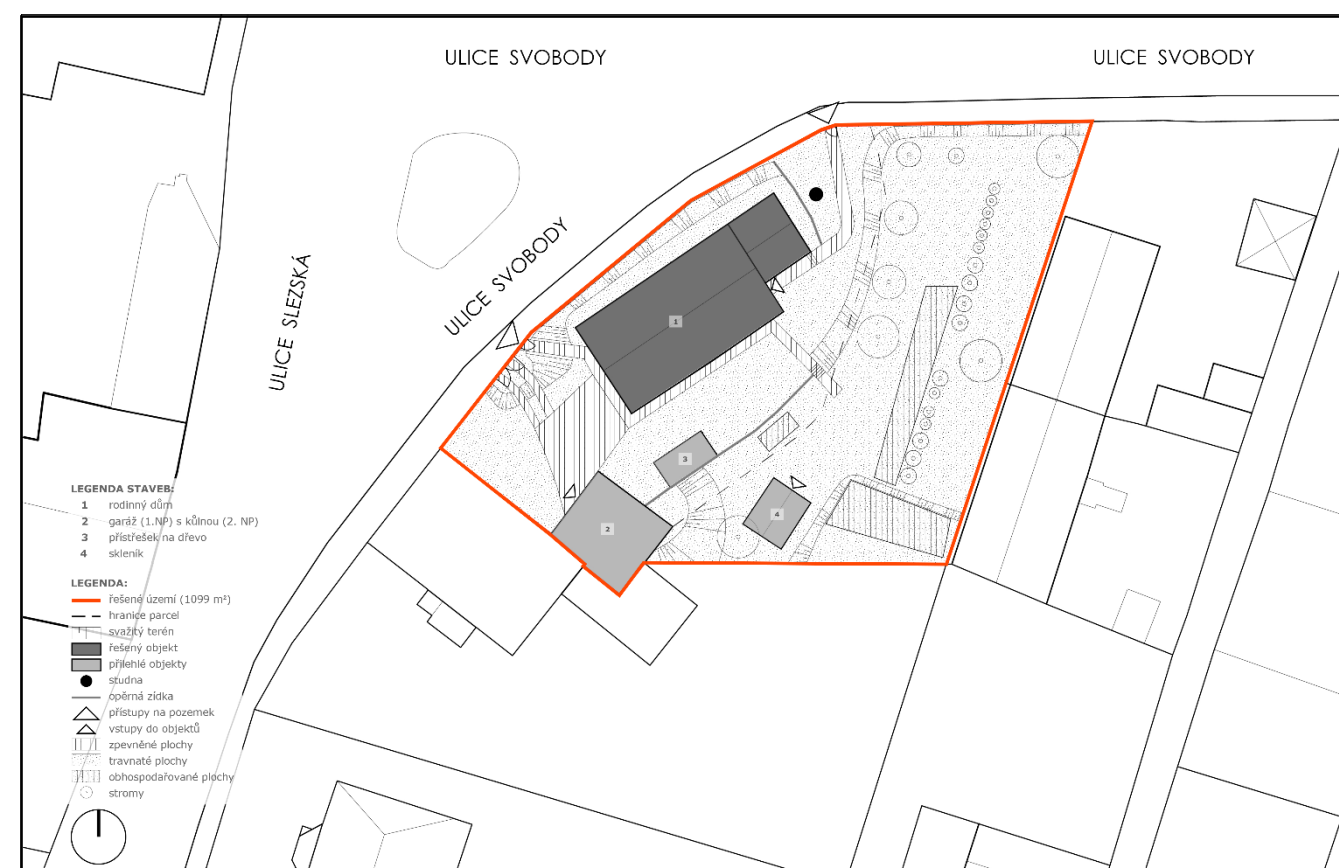
5.3 Řešené území

Pozemek se nachází na ulici Svobody, která slouží jako pomyslná středová osa, procházející od západního kraje vesnice k východnímu, kde se střetává a komunikačně dále pokračuje jako ulice Sokolovská. Domnělý počátek ulice Svobody nastává právě u řešeného pozemku, kde navazuje na ulici Slezská. V jejich střetu se nachází ostrůvek s Památníkem padlým.

Tvorově má pozemek podobu nepravidelného diamantu a rozléhá se přes dvě parcely mírně kopcovitého charakteru. Terén se postupně zvedá od východní hranice pozemku k západní. Z východu je následně ohraničen dvěma sousedními rodinnými domy se sedlovou střechou a z jihu jedním s rovnou střechou. Severozápadní stranu ohraničuje pozemní komunikace. Naproti přes ulici se nachází zleva objekt, který před necelými pěti lety sloužil jako obecní úřad, tedy místo tehdy vnímané jako kulturní středobod vesnice. Přístup na pozemek je umožněn pomocí dvou hlavních vchodů, jež každý z nich je situován na jiné světové straně. První z nich náleží západní straně a je doplněn o vrata pro vjezd osobních automobilů. Frekventovaněji využívaný vchod se nachází více na východní straně pozemku. Celá strana

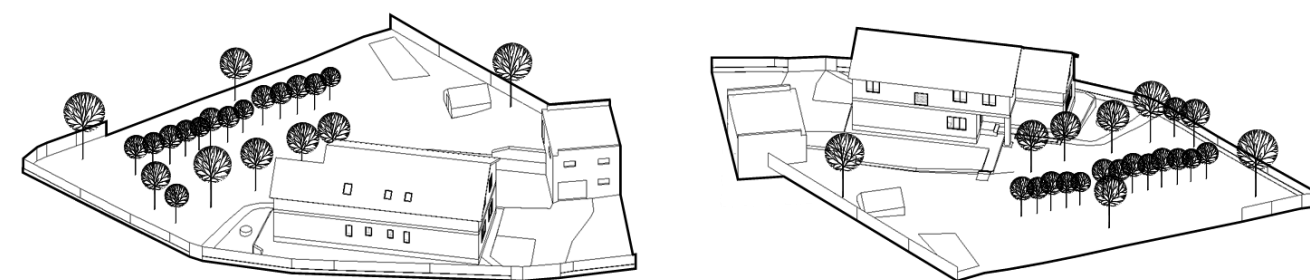
přilehlá ke komunikaci je obehnaná oplocením v podobě z jedné třetiny kamenné plotové podezdívky a navazující kovové plotové výplně červené barvy.

Stavba rodinného domu s číslem popisným 136 stojí na parcele 340/1. Má tři poschodí, z toho jedno podzemní a dvě nadzemní. Tvarově se jedná o půdorys obdélníku, doplněný o menší výčnělek na severovýchodní straně pozemku. Dispozičně je stavba umístěna podél pozemní komunikace. Vůči ní je dům mírně vyzdvižen na piedestalu nad její úroveň a plynule je tento výškový rozdíl, za pomoci kopcovitého terénu, směrem k východní hranici pozemku snižován. A to až do bodu, kdy strana domu směřovaná k zahradě je nepatrně snížena pod úroveň terénu. Díky chodníku, vedoucímu od pozemní komunikace k hlavnímu vchodu, se budova v terénu nijak neztrácí a pochozí zpevněná plocha objekt částečně rámuje. Příjezd pro automobil je řešen kombinací dvou povrchů, a to velkoformátových kamenných dlaždic s dlažebními kostkami se zatravněnou spárou.

Obrázek 18 Situace řešeného území

Zdroj: vlastní zpracování – Výkresová dokumentace, výkres č. 1.1

Obrázek 19 Axonometrie původního stavu

Zdroj: vlastní zpracování – Výkresová dokumentace, výkres č. 1.4

5.4 Současný stav

Dům s pozemkem si historicky prošel třemi vývojovými fázemi, než došel do stávajícího stavu. Zahrada domu, co se rozlohy týče, zůstávala po celou dobu stejná. Postupem času byla jen zušlechťována pro hospodářské potřeby. Změnu zaznamenala nejvíce podoba a obytná plocha objektu, kdy se v první fázi jednalo o pouhé jednopatrové stavení obdélníkového tvaru se sedlovou střechou. V další fázi byl dům rozšířen v prvním patře o západní část. Souběžně s tím byl rozšířen sklep a západní část domu byla vynesena do druhého patra. Třetí fáze proběhla na začátku nového tisíciletí a spočívala ve zvětšení dispozice druhého patra pro další generaci obyvatel domu. Plocha druhého patra byla ve středové části třetiny domu vynesena pomocí betonového věnce do zahrady. Dům aktuálně nabízí 193 m² obytné plochy.

Obrázek 20 Historický vývoj stavby

Zdroj: vlastní zpracování

5.4.1 Exteriér

Dům podélné dispozice je po poslední rekonstrukci ne zcela dokončen. Podezdívka vyzvedává dům nad úroveň zeminy a je opatřena nátěrem z šedé mozaikové dekorativní omítky. Fasáda je směrem do zahrady neúplná a vizuálně z ní vyčnívá přístavba z Porotherm broušených cihel. Pod hmotou přístavby se nachází hlavní a jediný vstup do domu. Zbytek fasády je pokryt dekorativním nátěrem vínové barvy. Sedlová střecha s rozdílnou délkou střešních ploch je kompletně opatřena keramickými taškami světle hnědé barvy.

Na celkové rozloze parcely o 1 099 m² se včetně domu, který půdorysně zabírá 95 m², nachází i další menší stavby a objekty. Tím největším je dvoupatrová stavba, přiléhající k sousednímu domu na jihozápadě. Její první přízemní patro je využíváno jako garáž a malá dílna, vybavená pracovním ponkem a cirkulární pilou. V zadní části garáže se nachází malý vchod vedoucí do spižírny, která původně sloužila jako chlív. Je kompletně zanesena pod povrch zahrady. V druhém patře se pak nachází kůlna na nářadí. Zahrada na východní straně je od oplocení k jižní hranici uzpůsobena mírnému svahu. Svah je téměř v polovině, kde se setkává s domem, mírně vyhlouben a podpořen opěrnou zídou, díky níž mezi domem a svahem vzniká příjemný a diskrétní meziprostor. Na jeho zatravněné ploše se u zídky blíž ke garáži nachází přístřešek na dřevo. Skleník pro pěstování košťálové a listové zeleniny se nachází ve svahu u jižní hranice a svou čelní stranou je natočen k ulici Svobody. Včetně něj zahrada disponuje vyvýšeným záhonem, dvěma obhospodařovanými plochami a řadou ovocných stromů.

Obrázek 21 Fotodokumentace exteriéru

Zdroj: vlastní

5.4.2 Interiér

1. NP

Před vchodem do objektu je situováno malé posezení se stolem, kryté vynesným druhým. Po vchodu do domu se člověk ocitne v malé předsíni, v níž se nachází schodiště do druhého patra a vchod na chodbu 1. NP, propojující ostatní místnosti. Naproti vstupu do chodby se nachází po pravé straně dveře vedoucí do sklepa a zazděné staré betonové schodiště, jenž je využíváno jako úložný prostor pro vlevo umístěnou místnost s mrazákem. Vlevo od ní je situována koupelna, naproti níž se nachází toaleta. Prostor pod schodištěm do 2. NP je využit jako spíž. V severozápadní části domu největší plochu zabírá obývací pokoj, dále navazující na dětský pokoj. Severozápadní část slouží kuchyni, která není dostatečně osvětlena, jelikož přirozené světlo do ní proudí malým oknem na severní straně a větším oknem, které je ve velké míře stíněno přístavbou 2. NP vystupující do zahrady. Za místností je situována ložnice, která je pro svou polohu na severozápadě velmi chladnou místností.

2. NP

Po vystoupení po schodišti se v druhém patře nachází dispozice podobná té v 1. NP. Středem je všechny místnosti propojující chodba. Naproti vstupu je koupelna a celá tato strana přiléhající k ulici Svobody je podkrovní, tudíž více zkosená. Vedle schodiště jsou dvě menší místnosti, toaleta a spíž, a jedna větší, sloužící jako ložnice, jež je místností, která oproti prvnímu patru vystupuje do zahrady. V severovýchodní části je dětský pokoj, průchozí do pokoje pro hosty. Severozápadní část o dvou místnostech je nejobytnější, jelikož zde leží kuchyně s jídelnou a oddělený obývací pokoj.

1. PP – Sklep

Sklep je vybaven dvěma místnostmi v severozápadní části, do kterých je příchod umožněn úzkou chodbou. U schodiště se nachází bojler a světlá výška zde dosahuje pouze 1 760 mm. Menší z místností je využívána jako kotelna a větší jako sklad tuhých paliv. Na schodech do 1. NP byl nalezen designový prvek ve formě dekorativních kachliček, které byly použity v pozdější fázi projektu.

Obrázek 22 Fotodokumentace interiéru

Zdroj: vlastní

6 VÝVOJ PRÁCE

Kapitola popisuje zadání práce a následné zpracování autorem návrhu, včetně jeho koncepčních a myšlenkových východisek, jež vedli k podnětům tento projekt vypracovat. Součástí je pojednání o prvotních konceptech, souhrnné výpisy z uskutečněných rozhovorů s odborníky z praxe i zhodnocení a vlastní stanovisko.

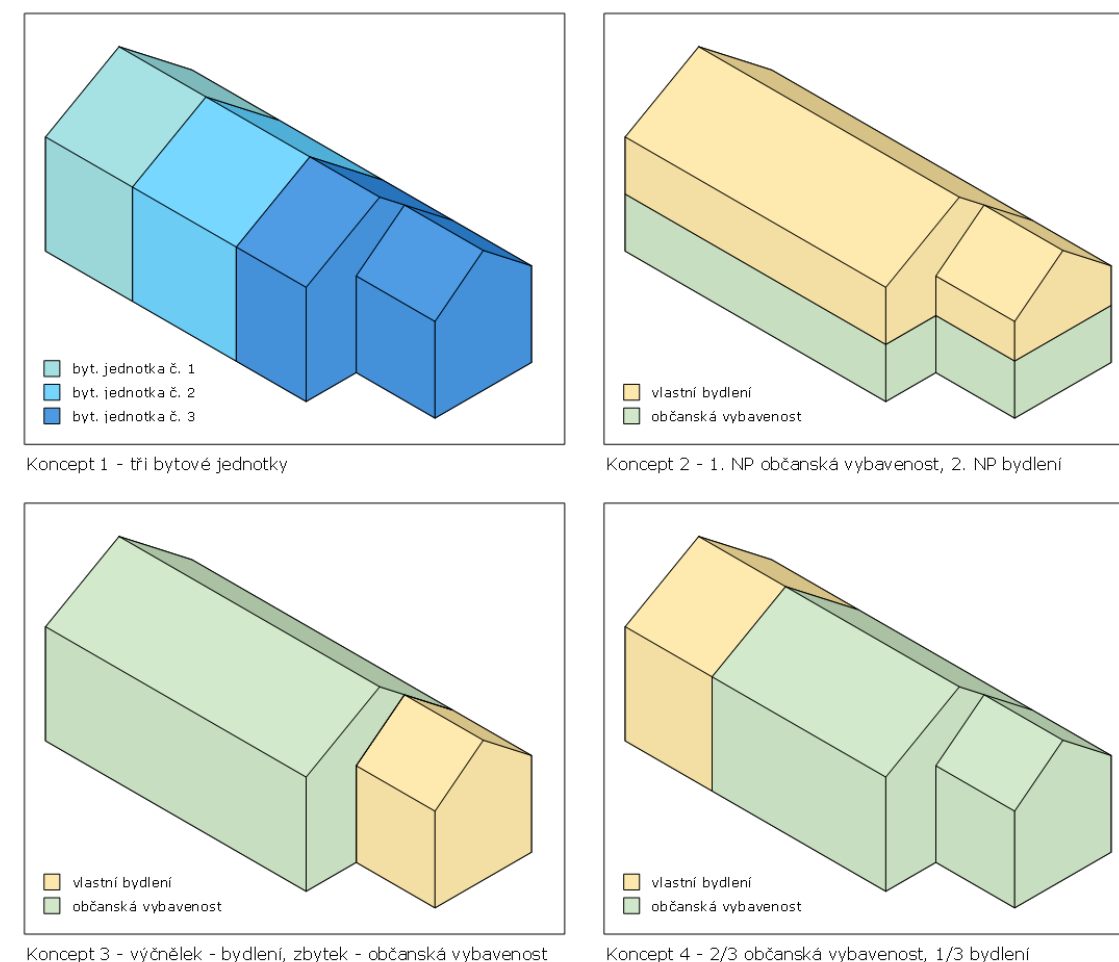
6.1 Zadání práce

Zadání vzešlo z vlastní iniciativy, proměnit vlastní dům na objekt vhodný k rozvoji komunity na vesnici. Hlavní motivací je poskytnutí prostoru k seberozvoji občanů různého věku, a nejen z dané vesnice, v rámci řemeslných a uměleckých činností a péče o zahradu. Rukodělná práce, ať už rekreační nebo za účelem zisku, byla vždy nedílnou součástí našich životů a postupem času společně s příchodem nových technologií se začíná vytrácet.

Současná dispozice domu nedostačuje požadavkům, jenž by takové místo mělo mít. V souvislosti s tím, tak tento projekt nabízí architektonickou studii mapující konverzi na polyfunkční stavbu, včetně přílehlé komunitní zahrady a sdílených prostor. Jejím cílem je vyhovění náležitým požadavkům pro provoz zařízení tohoto typu a celkové zlepšení dispozice domu, jak pro vlastní, tak i volnočasové účely.

6.2 Prvotní koncepty

Základem k myšlence rozdělení domu na soukromou a veřejnou část byl názor, že dům o ploše blízkí se 200 m² je pro tříčlennou rodinu, kdy na jednu osobu připadá 66 m², příliš velkou zátěží. V důsledku toho přišla v úvahu v prvotní fázi hledání konceptu myšlenka domov rozčlenit na tři bytové jednotky, z nichž by jedna sloužila majitelům k vlastní potřebě a další dvě jako nájemní. Takto koncipovaný projekt by ve své podstatě byl reakcí na stále aktuální bytovou krizi. Od tohoto konceptu ale následně upuštěno a přešlo se k ideji dům pojet pouze pro vlastní potřebu, avšak stále jako minimální bydlení, ale s autorským ateliérem, který by zaujímal větší rozlohu z celkové plochy. Tento přístup byl dále rozveden o poskytnutí části domu včetně zahrady komunitním účelům a koncipování veřejné části jako občanské vybavenosti. V tomto duchu bylo následně plánováno členění domu na veřejnou a soukromou část, z čehož vznikly tři možné varianty. První spočívala v situování soukromého bydlení do patra a ateliéru do přízemí pro lepší přístupnost. V druhém návrhu se jednalo o maximální uskromnění majitelů do výčnělku v severovýchodní části domu. Výsledné a finální řešení spočívá v umístění soukromého bydlení do jihozápadní části objektu, k čemuž přispělo i situování garáže v rámci pozemku na této straně.

Obrázek 23 Vývoj konceptů

Zdroj: vlastní zpracování

6.3 Expertní rozhovory

Nedílnou součástí vývoje projektu se staly rozhovory s odborníky a provozovateli míst, které fungují na principu sdílených kreativních prostorů. Pro práci byly shledány přínosnějším zdrojem k uvědomění si důležitosti těchto prostorů pro společnost a pochopení jejich fungování, než by mohlo poskytnout dotazníkové šetření v dané lokalitě.

Sdílená dílna Ponk, Praha-Holešovice

První uskutečněný rozhovor proběhl se zakladatelem sdílené dílny Ponk v Praze. Po studiu na ČVUT se rozhodl pracovat rukama, avšak v oboru je potřeba dvouletá praxe, kterou neměl, a tak se ji rozhodl založit. Vše vzniklo z vlastní potřeby zlepšovat vlastní řemeslný výstup. V moment, když opustíte školu nebo jste začínající podnikatel vám nikdo profesionální nástroje zadarmo nedá. S touto vidinou vznikl tento projekt a nyní může služby a nástroje využívat široká veřejnost.

Společně s kolegou před 7 lety vyhledal vhodný prostor a do 14 dnů začali s realizací. Cílem je v prostoru dílny poskytnout lidem místo, kde se budou chtít vracet. Stejně tak zbourat v lidech zábrany

a strach z práce vlastníma rukama. Stroje a nástroje, jimiž dílna disponuje, jsou vlastní, jelikož se jedná o neziskovou organizaci

Rekonstrukce prostor byla náročná, hlavně časově. Bylo třeba použít vlastních úspor a energie. Současně s tím pořídit kvalitní stroje (hydraulické, průmyslové), ideálně s laserem, aby se stroji byli schopni zacházet i nezkušení lidé. Jakýkoli veřejný prostor s technikou musí myslet na veřejné používání a tzv. „blbuvzdornost“. Nejtěžším momentem při realizaci bylo přesvědčit lidi. Propagován nebyl Ponk jako značka, ale myšlenka, že lidé potřebují sdílet nástroje. Dostat k nim myšlenku, že v případě potřeby něco vytvořit vyhledají právě tuto ideu. Šlo o proniknutí do povědomí s myšlenkou, nikoli značkou.

V rámci provozu pak bylo nejsložitější se dostat do bodu zlomu, kdy se projekt zaběhne a následně poslouží komunitě se vším všudy (3 roky). Dalším vnějším problémem byla nespokojenost obyvatel v blízkosti dvora, který dílna částečně obývá. Většinová skupina lidí je spokojena, projektu fandí a na druhou stranu jsou rádi, že blízko domova mají prostor, kde si můžou cokoli vyrobit a opravit. Vše musí fungovat s ohledem na sousedy a noční klid.

Prostory nejsou stoprocentně vyhovující. Ideálním řešením by bylo umístění dílny do Holešovské tržnice z důvodu možnosti práce od ranních do nočních hodin. Pronájem takových prostor je však v dnešní době finančně nedostupný.

Dílnu většinou veřejnost využívá pro vlastní potřebu si něco vyrobit. V prostoru dílny se střídají 4 skupiny lidí. První nejpočetnější skupinou jsou lidé z ulice, kteří potřebují něco opravit. Druhou skupinou jsou domácí kutilové, kteří si raději nábytek nebo produkt vyrobí, než aby si ho koupili. Třetí skupinou jsou lidé, kteří místo využívají volnočasově jako své hobby. Poslední skupinou jsou odborníci, kteří mají potřebné vybavení, ale přicházejí za speciálnějším nářadím, které Ponk nabízí. Obavy z provozu s nástroji byly, avšak nikdy se nic závažného ať finančně nebo zdravotně nestalo.

Dílnou poskytované programy zpravidla provádí odborníci, popřípadě interní lidé. Formou se jedná o edukativní workshopy, jenž lidé sami vyhledávají. Kupříkladu jsou v nabídce kurzy jako základy práce s dřevem, truhlářina, sváření či kovářství. Prostor disponuje spoustou vybavení jako CNC frézou, 3D tiskárnou, svářečkou, horkovzdušnou pistolí, vrtáky, pilami, gravírovacím laserem a dalšími nástroji.

Kreativní technologická dílna ROBOTA, Zlín

K rozhovoru byla oslovena manažerka projektu, která do projektu nastoupila v červnu roku 2022, kdy už byl částečně v provozu. Tehdejší manažeři měli sepsaný kreativní brief popisující Robotu jako kreativní digitální dílnu, jejíž klíčovou inspirací byl Fab Lab v Brně. Na principu Fab Labů je Robota založena a dnes slouží jak studentům, tak absolventům, dětem, dospělým a zkrátka celé široké veřejnosti. Obzvláště pak pro skupinu absolventů je takovýto prostor důležitý, jelikož na univerzitní půdě se stroji,

kterými dílna disponuje pracují, ale po absolvování se jim dveře zavřou a jejich pořízení v daný okamžik je finančně nemožné. Tento projekt, který vzniká v rámci UTB, by měl vychovávat studenty k tomu, aby se z nich stali podnikatelé a podnikavci s vlastními nápady, kteří budou zlepšovat svět.

Robota je ve své podstatě systematickým nástrojem, který by podpořil v podnikání jak studenty, tak veřejnost. Pro start svého podnikání je třeba nemalé investice do prostorů i techniky, a ne každý tuto možnost po vystudování má. Klíčová je pro projekt myšlenka otevření prostoru, kde si studenti budou moct rozvíjet své podnikatelské nápady nebo firmy a startupy své prototypy produktů. Neméně důležitý je koncept edukace společnosti v porozumění moderním a digitálním technologiím. Potenciál lze spatřit i v edukaci nejmladší generace, která by následně přišla do univerzitního prostředí nebo praxe s určitou zkušeností. Prostor rovněž nabízí možné sdílení svých zkušeností mezi sebou v rámci komunity. Další cílovou skupinou jsou základní a střední školy, které se tak díky Robotě seznámí s jiným druhem polytechnického vzdělání.

Projekt byl schválen v červenci roku 2022 v návaznosti na spolupráci s UTB a Zlínským krajem. V první fázi se začali hledat prostory. Původně měla mít dílna sídlo na Technologickém inovačním centru. Ovšem realizace zde se zdála komplikovaná, protože projekt teprve začínal. K realizaci následně dopomohla spolupráce s nově vznikajícím projektem Centra řemesel, který v současnosti společně s Robotou sídlí v původních dílnách 44. budovy areálu Svit.

Robotě byly poskytnuty prostory na půdorysu standartního zlínského stavebního modulu 6,15 x 6,15 ve 4. patře. Kromě workshopů je Robota přítomna na letních příměstských táborech, odkud se děti o robotě mohou dozvědět a společně s rodiči nebo v rámci školní exkurze prostor navštívit. K sortimentu, který si zde návštěvníci mohou vyzkoušet patří CNC laser, plotr na vyřezávanou grafiku, airbrush, brusky, pily, pájecí stanice, gravírky, termolis na textil, vyšívací stroj, dětmi oblíbené 3D pera, 3D tiskárny, soupravy lego robotů, virtuální realita a mnoho dalšího.

Fajna dílna, Ostrava

Tento projekt již popisuje kapitola 4 Příklady stejných nebo podobných řešení v návaznosti na veřejné ateliéry a dílny. Ve své podstatě reaguje na pokles zájmu o studium středních odborných škol. Fajna dílna nabízí řešení v podobě provozu řemeslné dílny pro ostravskou veřejnost, čímž se podílí na podpoře podnikání a vzdělání. Disponuje technickým a materiálovým vybavením, díky čehož podporuje rozvoj dovedností a řemeslné zručnosti všech uživatelů od dětí po dospělé. Doplňujícím programem jsou odborné poradenství, workshopy a přednášky ve spolupráci se zkušenými odborníky z praxe. V rámci podpory vzdělanosti nabízí Fajna dílna bezplatný program pro žáky 6. – 9. třídy pro vzbuzení zájmu o obory technického a řemeslného charakteru. Veškeré dílny mají

k dispozici kvalitní a profesionální nástroje a rozsáhlý sortiment materiálů. Sdílení má sociální přínos ve formování komunit se společnými zájmy.

Provozovatelem je Řemeslný inkubátor Ostrava z.s. společně se spoluzakládajícími členy Statutárním městem Ostrava a VŠB-TU Ostrava. Dílna má osm stálých zaměstnanců, jejichž náplní je vedení jednotlivých dílen a realizace zakázek. V průměru navštíví dílnu 350 osob měsíčně. [56]

6.4 Celkové vyhodnocení

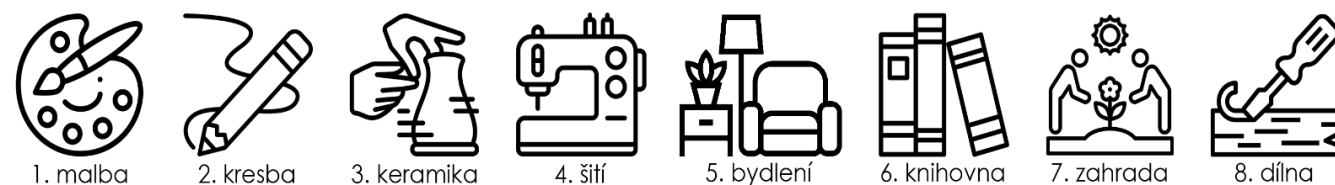
Záměrem bylo oslovit více kreativních projektů různého typu pro lepší pochopení jejich fungování s veřejností, avšak mnohé z nich se nepovedlo uskutečnit. Jedním z nich byla právě Fajna Dílna, jejíž vedení alespoň poskytlo dokument, z kterého text čerpá. Dalším byl spolek Rozumění z Otrokovic sdružující výtvarníky různého zaměření od keramiky po grafiku, kaligrafii, kovářství či sochařství. Aktivity tohoto spolku jsou však individuální a komunitně fungují až výstavy, popřípadě pálení keramiky. Nicméně tento projekt poukazuje na to, že o spolky kreativců je stále zájem a že svou tvorbou přispívají k tvorbě veřejného prostoru a kultury ve městě.

Z uskutečněných rozhovorů a analýz z kapitoly 3 Vymezení problematiky klíčových prostorů a pojmů vyplývá, že v měřítku rodinného domu o necelých 200 m² je představa o vměstnání všech řemesel (keramika, šití, malba, kresba a dřevodílna) včetně vlastního bydlení pod jednu střechu poněkud naivní. Nicméně není nereálné v rámci malé vesnice vytvořit prostor ve formě sdílených ateliérů nebo střediska volného času pojímající některé z nich. Na příkladu roboty lze vidět, že se dá fungovat i na malé ploše.

Nejnáročnější stránkou v případě realizace bude vytvoření programů a jejich časová náročnost. Na příkladu Ponku a Fajne dílny lze vidět, že projekty tohoto typu mohou fungovat s dotacemi i bez nich, avšak v těchto případech se jedná o místa se sídlem v krajských městech. Přestože okolí vesnice nabízí spoustu kladů, z tohoto hlediska by realizace podobného místa na vesnici mohla být komplikací. V případě uskutečnění projektu bude třeba prozkoumat možnosti fondů a podpor na podnikání v Moravskoslezském kraji. Jednoznačnou výhodou je vlastnictví prostoru, v kterém by volnočasové aktivity pro veřejnost byly situovány, na čemž diplomová práce staví.

7 FINÁLNÍ NÁVRH ŘEŠENÍ

Projekt konverze rodinného domu už od první fáze počítal s omezením obytné části domu na nezbytné minimum a poskytnutí větší plochy veřejnosti. Výsledný návrh pojímá na rozloze objektu o ploše okolo 200 m² ve své 1/3 vlastní obydlí, které je částečně oddělené od veřejné části sloužící jako středisko volného času společně s komunitní zahradou. Prostor střediska koncipovaný jako open space prostor zahrnuje v přízemí 3 zóny, z nichž každá je určená jiné činnosti. Návštěvník si tak v místě může vyzkoušet šití, keramiku nebo obyčejné umělecké aktivity v podobě kresby a malby. V druhém patře se následně nachází knihovna, sloužící rovněž jako umělecký ateliér. Prostor svou flexibilitou nabízí různé varianty provozu. Ačkoli konverze okolních přilehlých budov nebyla tématem, byl prostor bývalého chléva v návrhu pojat jako dílna pro menší truhlářské projekty. Z hlediska praktičnosti je toto řešení ideální pro provoz uměleckých ateliérů v neprašném a čistém prostředí. Zkombinování všech prostorů v rámci jednoho pozemku bylo náročné, avšak pro soběstačnost prostoru nezbytné. Záměrem projektu bylo vytvořit kreativní a oblíbený prostor, který by opakovaně navštěvovali nejen obyvatelé Oldřišova.

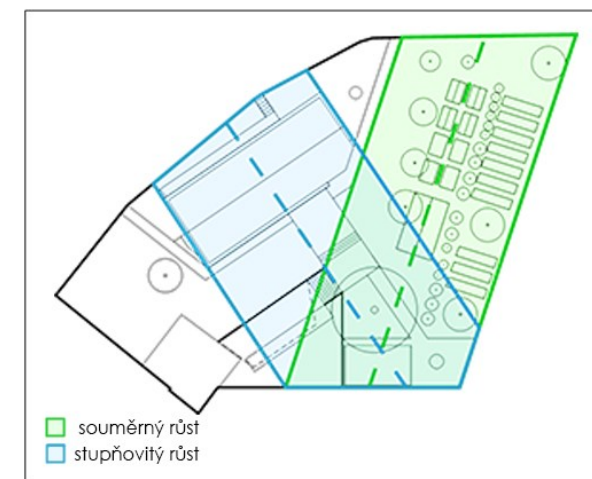

Obrázek 24 Navrhované funkce a prostory [57]

Zdroj: vlastní zpracování

7.1 Finální koncept

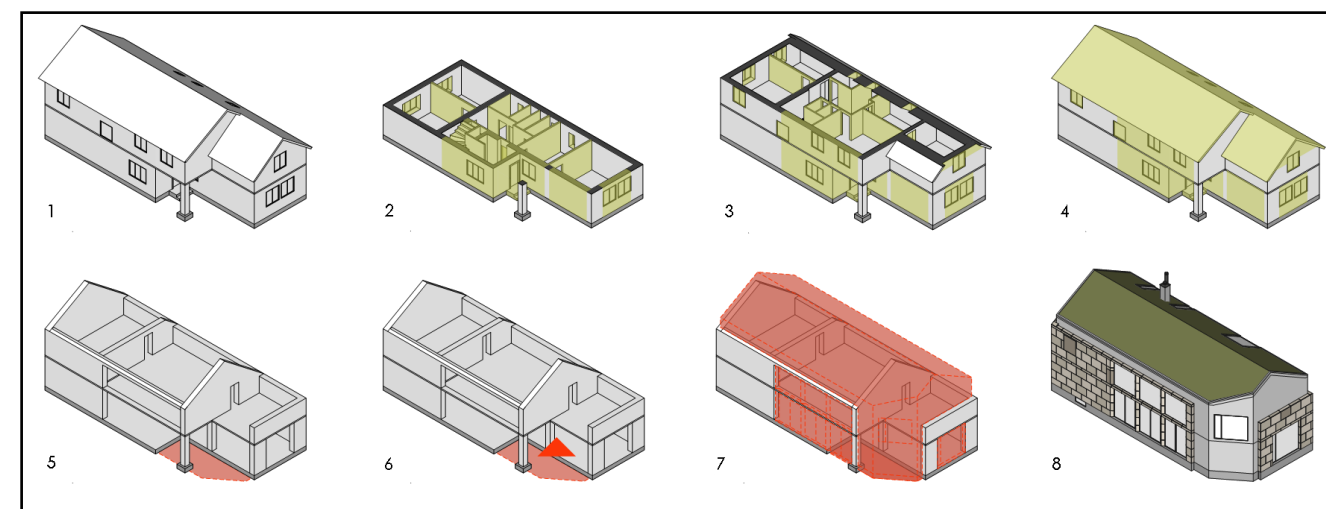
Celý pozemek svažitého charakteru a dům stojící na piedestalu do jisté míry ovlivnili koncept celé podoby objektu. Svah ve své podobě může symbolizovat souměrný směr vzhůru. Naopak piedestal, stupeň nebo schody zase růst postupný. Koncept růstu se stal dominantním konceptem projektu, a to i z hlediska růstu kreativity, edukace a dovedností člověka. Každý člověk při návštěvě dostane svobodu k vyjádření, tvorbě a zdokonalování své zručnosti. V zahradě se růst propisuje do dvou os, z nichž jedna patří komunitní zahradě, umístěné ve svahu a druhá pak přímo navazuje na osu domu. Zahrada zaujímá symboliku klidnějšího souměrného růstu a dům stupňovitýho, kvůli své rozmanitosti a postupnému získávání dovedností v daných řemeslných činnostech, jež stavba pojímá.

Obrázek 25 Koncept růstu – osy

Zdroj: vlastní zpracování

Do domu je koncept vepsán v podobě hmoty nové přístavby, která z původní hmoty vyrůstá. Formou tak odkazuje na historii domu, který současně přijímá nový polyfunkční charakter. Jedním z důvodů přístavby a vyvýšení 2. NP byla asymetričnost střechy. Přístavba tento prvek poupraví, ale na západní části domu jej ponechá jako připomínku minulosti. Nová stavba tak bude působit, že vyrůstá z té staré.

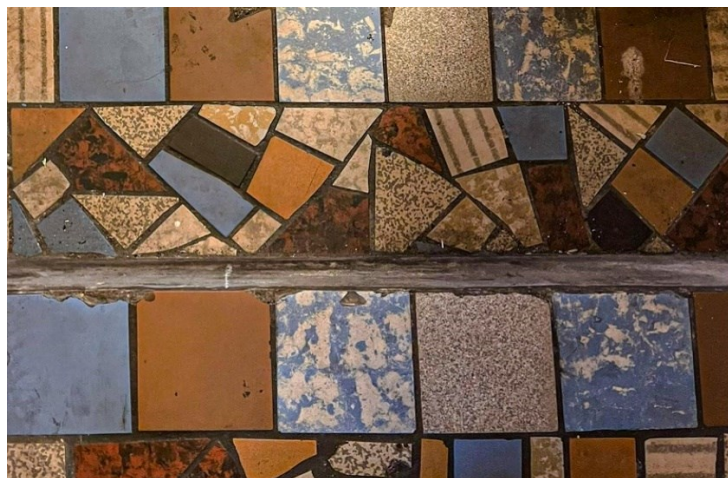

Obrázek 26 Vývojový proces stavby

Zdroj: vlastní zpracování – Výkresová dokumentace, výkres č. 3.4

Doplňujícím konceptem jsou keramické dlaždice skládané do určitého vzoru, jenž byly nalezeny při fotodokumentaci stávajícího stavu na schodech do sklepa. Tento prvek navazuje na venkovskou lidovou kulturu a zároveň odkazuje na povolání obkladače autorova prarodiče. Vzor není reprodukován, ale spíše nově interpretován. V exteriéru funguje jako vodící prvek zabudovaný jako linie v chodníku, doprovázející návštěvníky k budově. Na tuto linii následně navazují střepy stejných kachliček, jež jsou součástí mlatového povrchu a ve své podstatě jde taktéž o jakési spolupůsobení starého a nového

přístupu. Obdobně tomu je i v interiéru 1. NP, kde jsou střepy součástí lité betonové podlahy a kachličky ve své původní formě podlahu lemují na stěně jako sokl. Opětovného použití, ale jiným přístupem zpochybňuje vnímání návštěvníka, že se jedná o něco starého. Tímto použitím návrh navazuje na kontext místa a cílí na zviditelnění detailů, které byly v historii potlačovány nebo úmyslně skryty.

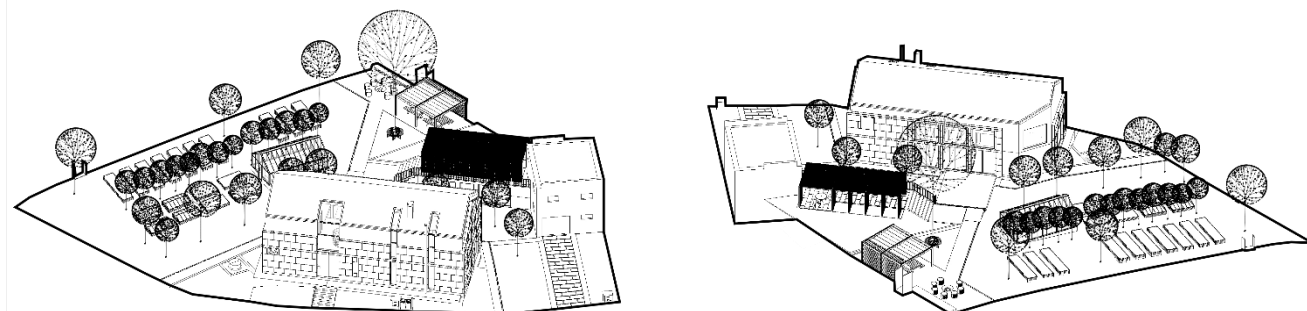

Obrázek 27 Kachličky – dlažba na schodech do sklepa

Zdroj: vlastní

7.2 Řešení exteriéru

Dle stavební legislativy se v případě stavby jedná o kompletní rekonstrukci s rozsáhlými stavebními opravami a zásahy do původní hmoty objektu. Velká míra úprav spočívá v nastavení a přístavení nástavby. Další úpravy spočívají v změně hřebenu střechy a v jejím samotném tvaru. Původní sedlová střecha s rozdílnou délkou střešních ploch je změněna na klasickou sedlovou střechu. Samotný exteriér v podobě přilehlé zahrady prochází revitalizací a z původně soukromého místa se stává komunitní prostor vhodný pro odpočinek, práci i edukaci. Včetně zahrady je na pozemku situována již výše zmíněna dílna na místě původního chléva.

Obrázek 28 Axonometrie navrhovaného stavu

Zdroj: vlastní zpracování – Výkresová dokumentace, výkres č. 1.4

7.2.1 Bourací práce a nové konstrukce

Revitalizace týkající se venkovního prostředí zahrady spočívá v úpravách svažitého terénu v přední a zadní části pozemku. V místě hranice s uličním prostorem, primárně v části komunitní zahrady, dochází k plynulejší návaznosti na pozemek. V jižní části je úpravami vyrovnána plocha pro umístění pergoly a ohniště. Nejrozsáhlejším zásahem je úprava prostor bývalého chléva zapuštěného v zemi. K úpravě bude nutné celý svah vykopat a vyhloubit jej do potřebné hloubky k vytvoření vhodného prostředí pro plánovanou dílnu. Nad ní bude umístěna konstrukce pro popínavé rostliny. Dalším neméně důležitým zásahem bude odstranění zpevněných pochozích ploch z kamenné dlažby. Z prostoru před garáží, rovněž tak jako z celého pozemku, tento prvek zmizí a místo se stane více přirozeným.

Obrázek 29 Bourané konstrukce v exteriéru

Zdroj: vlastní zpracování – Výkresová dokumentace, výkres č. 1.2

7.2.2 Provozní a dispoziční řešení

Původní přístupy do objektu na západní a východní straně pozemku, byly v důsledku plánovaného veřejného využívání maximálně osvobozeny od jakékoli podoby hranic. Jediná minimální podoba plotu se nachází v části komunitní zahrady, kdy byl svažité terén z praktického hlediska podpořen zídou betonové konstrukce ve výšce 0,3 m. Pro vytvoření částečného soukromí zahrádkářů, jenž by se rozhodli prostor navštívit, je nad touto zídou vysazen živý plot. Zeleň vysazená při hranici pozemku funguje jako přirozená bariéra. Takto minimální oplocení vkládá důvěru do okolí. Tuto ideu podporují i dva vchody z přilehlých sousedních pozemků, řešené v podobě bran z cortenu. Tento materiál je následně uplatněn i jako pásovina lemující přechod mezi mlatovým povrchem a zatravněnou plochou.

Obrázek 30 Vizualizace přístupu na pozemek z východního průčelí

Zdroj: vlastní zpracování

Dispozice pozemku společně s komunikací z válcovaného hlinitopísčitého mlatu navazuje osově na okolní zástavbu budov. Hranice pozemku, jenž definují okolní budovy, tak na přímo ovlivňují dispozici a napomáhají k definování jednotlivých zón. Osy sousedních domů v západní části vymezují prostor komunitní zahrady a sousední objekt na jihovýchodě obdobně definuje předprostor vlastního obydlí s přístupem ke garáži. Tento předprostor je doplněn o nově vysazenou okrasnou hrušeň, sloužící jako prvek bránící přímému pohledu z ulice do zahrady.

Obrázek 31 Vizualizace přístupu na pozemek ze západního průčelí

Zdroj: vlastní zpracování

Hlavní komunikační tahy z mlatu vedou návštěvníka z ulice rovnou k domu, kde fasádu situovanou do zahrady přímo opisují a následně plynule navazují na osu postupného růstu, zde v podobě zpevněné terasové plochy. V okamžiku, kdy se člověk dostane na úroveň fasády domu směřující do zahrady, ocitá se v meziprostoru mezi domem a zahradou. Prostor má sloužit k venkovním aktivitám, hrám, popřípadě k interiérovým činnostem, jež mohou být za dobrého počasí umístěny ven.

Obrázek 32 Vizualizace meziprostoru domu a zahrady

Zdroj: vlastní zpracování

V úrovni terasy komunikace postupuje za pomoci širokého schodiště dál do zadní části pozemku. Po vystoupení čtyř schodů se návštěvník dostane na malé náměstíčko, jehož plocha je vydlážděná vzorem užitých dlaždic. Odtud je komunikace rozdělena do dvou směrů. Jeden veda přímo do klidové části pergoly, nečeš druhý je po pravé straně veden k vyvýšenému místu s konstrukcí pro popínavé rostliny jako vinná réva, hrášek, fazole a ostružiny. V zadní části je umístěno soukromější posezení s grilem. Pod konstrukcí je v zemi zapuštěná již zmíněná dílna s šesti ponky. Tento prostor rovněž slouží jako přístřešek pro dřevo a disponuje dvěma pecemi k výpalu keramiky.

Obrázek 33 Vizualizace interiéru dílny

Zdroj: vlastní zpracování

Komunitní zahrada se skleníkem a vyvýšenými záhony se stejně jako garáž nachází mimo frekventované trasy a k jejich spojení dochází za pomoci velkoformátových nášlapných kamenů. Tyto spojovací tahy dodávající do prostoru trochu víc organičnosti a rozbíjejí tak celkové osově pojetí pozemku.

7.2.3 Architektonické řešení návrhu

Budova na půdorysu obdélníku ve svém původním objemu vypadá jako dva domy, kdy ten menší vystupuje z většího. Právě tato podoba dvou rozdílných forem, byla jedním z důvodů, který rozhodl o nové přístavbě, vynášející a sjednocující objem domu do jednoho celku. Současně šlo o doplnění obdélníkového půdorysu, který však nebyl zcela dostaven. Ve východním průčelí je nová železobetonová přístavba z postupně vrstveného betonu zkosena. Toto zkosení definuje opět osa komunitní zahrady. Kontrastu nové a staré budovy je docíleno nejen pomocí rozdílného tvaru střech, ale také díky materiálu. Nová forma v podobě chladného, pevného a horizontálně vrstveného železobetonu do strukturovaného bednění je v dialogu s křehkostí velkoformátového keramického obkladu pískové barvy. Rastr skladby

navazuje na historii hmoty objektu v podobě tmavě béžových dlaždic odkazujících na umístění původních okenních otvorů.

Obrázek 34 Materiálová paleta pro exteriér

Zdroj: vlastní zpracování

Materiálové řešení betonu a keramického obkladu je ve své tlumené barevnosti v kontrastu s přírodním okolím. Travnaté plochy, zemitá půda i mlat s dlaždicovými střepy jsou živým organismem z něhož dům vyčnívá na piedestalu jako dominanta celého prostoru. K propojení interiéru s exteriérem je pocitově docíleno primárně ve veřejné části domu pomocí velkoplošných bezrámových oken firmy Janošik, zajišťující neustálý kontrast s přírodou. Tyto okna jsou kvůli směru na jih opatřena okenní solární fólií, zajišťující pohodlí a energetickou udržitelnost.

Objekt garáže je řešen obyčejnou bílou omítkou v kombinaci s antracitovou barvou oken, dveří a sekčních garážových vrat. Konstrukce popínavých rostlin je vyřešena antracitovou hliníkovou konstrukcí z jeklu o straně 50 mm. Dílna pod konstrukcí je vytvořena z betonového prefabrikátu, jenž je částečně zasypána pod povrch terénu. Pergola je obdobně jako dům řešena jako betonová konstrukce se zelenou střechou. Posledním objektem na pozemku je skleník, který je mírně zapuštěn do terénu pomocí kamenné zídky, na níž je následně vystavena samotná konstrukce zemité barvy.

7.2.4 Řešení vegetace

V předprostoru domu je zeleň vsazena do mulčovací kůry. Pro zpevnění svahu byl vybrán pámelník Chenaultův, vytvářející podklad pro bobkovišeň lékařskou a buk sloupovitý. Vyvýšenou betonovou zídku, zdobí ve svahu živý plot z volně rostoucího zimostřáze.

Obrázek 35 Použitá zeleň v předprostoru domu

Zdroj: vlastní zpracování

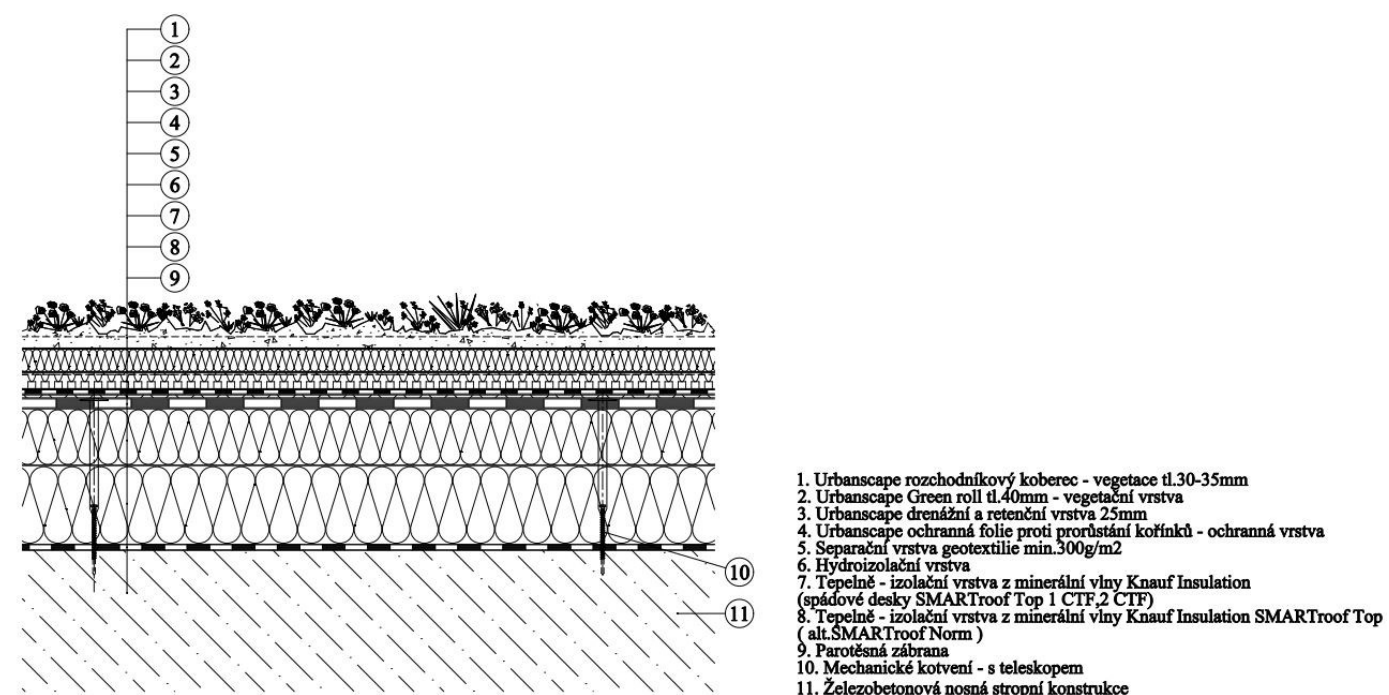
Na ploše zahrady lze včetně vyvýšených záhonů se zeleninou, bylinkami a okrasnými květinami nalézt i původní zeleň ovocných stromů. Jedna meruňka byla pro potřeby projektu ze svého umístění za původním skleníkem odstraněna, následně však byla nahrazena novou ve východní části pozemku. Největší dominantou se stal nově zasazený strom jírovec maďalu, který našel místo poblíž piazzetty, s kterou společně v prostoru fungují jako středobod zahrady.

Zelená střecha objektu je vystavena přímo na železobetonové nosné konstrukci bez zvýšených nároků na údržbu. Ze sortimentu rostlin vhodných pro zelenou střechu byla zvolena kostřava ovčí, mateřídouška vejčitá, netřesk Jubilee a rozchodník španělský.

Obrázek 36 Použitá zeleň na zelené střeše

Zdroj: vlastní zpracování

Obrázek 37 Skladba zelené střešky na železobetonové nosné konstrukci [58]

Konstrukce pro popínavé rostlina má sloužit jako nový prostor, jenž je rovněž určen pro komunitu lidí k vlastnímu užitku. Ze sortimentu rostlin byly zvoleny užitkové rostliny jako ostružiny, hrášek, fazole a vinná réva. Obdobně jako u předprostoru domu je ve svahu za konstrukcí použito přírodní měkké borky,

avšak s jinou sestavou rostlin. Zde je uplatněno bohyšky, mochničky trojčetné, rákosníku japonského a hluchavky pitulník.

Obrázek 38 Použité popínavé rostliny a zeleň ve svahu

Zdroj: vlastní zpracování

7.2.5 Vybavení exteriéru

Použité prvky návrhu jsou řešeny velmi jednoduchým a kvalitním designem produktů firmy Egoé. Z nabízeného mobiliáře bylo zvoleno pár kousků, které doplňují koncept zahrady jak vizuálně, tak koncepčně. Komunitní zahrada je vybavena vyvýšenými záhony, které jsou přístupnější pro lidi v pokročilejším věku. V meziprostoru domu a zahrady s dílnou se nachází stínící technika v podobě prodyšné plachty napnuté mezi dvěma ocelovými tyčemi. Vodním prvek v prostoru je zastoupen ve východním průčelí umístěnou studnou, která bylo pro čistotu a přirozený charakter prostoru mírně zapuštěna do země, oproti původnímu stavu.

Použitá světla značky nacházející se v prostoru, svým vzhledem doplňují koncept kachliček. Převážně se jedná o světla čtvercových tvarů, které slouží jako vodící prvky v prostoru zahrady. Pro pergolu bylo použito závěsného světla Clyde. Pro potřeby osvětlení prostoru konstrukce popínavých rostlin bude zapotřebí použít přenosného svítidla, jenž se na konstrukci snáz upevní.

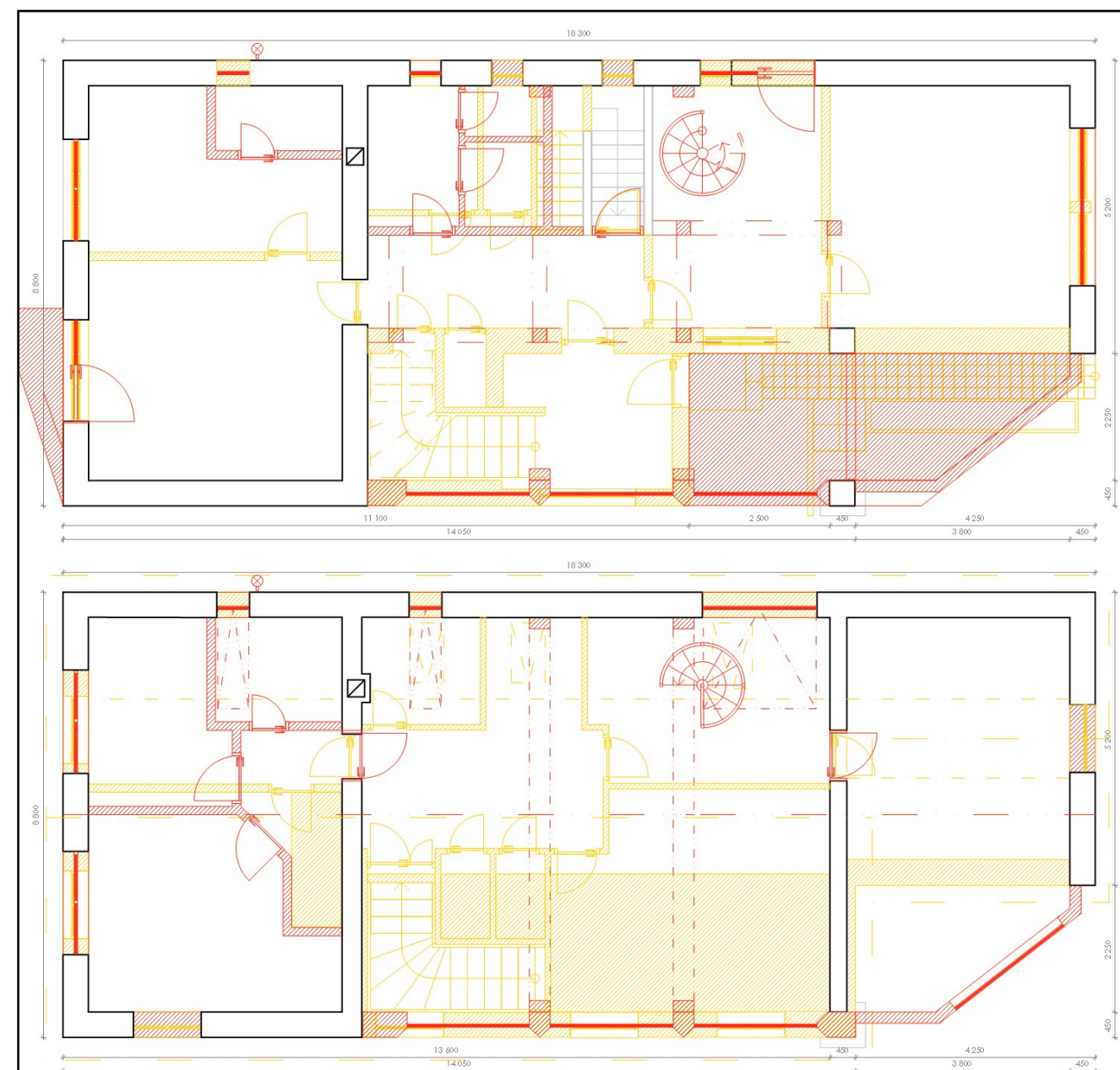
7.3 Řešení interiéru

Celý interiér prochází rozsáhlou rekonstrukcí a značnou změnou dispozice. Původní jediný vchod do domu byl se změnami zrušen a pro návrh musely být nalezeny nové vstupy. Vstup do veřejných ateliérů je nově situován v severní části domu pro přehlednější přístup do objektu. Vchod je na této fasádě umocněn protažením prosklené plochy až do kroku. Vertikálnost na této straně fasády umocňují ještě další dvě užší okna, rovněž protáhlá až do kroku. Prostřední okno poskytuje přísun denního světla do sociálního zařízení sdílených prostor v 1. NP a ve 2. NP prosvětluje společně s hlavním oknem prostor knihovny. Druhé užší okno spadá do soukromé části domu a rovněž se zde nachází hygienická zařízení. Z důvodu jejich umístění směrem do ulice jsou všechna okna sociálních zařízení v celé ploše opatřeny neprůhlednou fólií. Vchod do soukromé bydlení je situován v západním průčelí.

7.3.1 Bourací práce a nové konstrukce

Přístavba dům rozšiřuje z půdorysu dvou různě velkých propojených obdélníků na půdorys jednoho obdélníku, jenž je v západní části směřující do zahrady zkosen. Původní obytná plocha 193 m² byla navýšena na 205 m². Rekonstrukce v rámci interiéru spočívá v naprostém odstranění veškerých nepotřebných interiérových příček, díky čemuž dochází k naprostému uvolnění dispozice pro plánované řemeslné činnosti a program. V 1. NP byl následně probourán strop do 2. NP, čímž došlo k propojení všech nabízených prostorů do jednoho. Nově navržená střecha z železobetonové konstrukce je v interiéru otevřena do kroku, tudíž je pocit z otevřenosti prostoru o něco intenzivnější. Toto provedení je možné díky statickému řešení v podobě dvou sloupů, které přiléhají na prostory mezi okny do zahrady a které dále kopírují konturu domu až na druhou stranu budovy.

Soukromé bydlení bylo umístěno do západní části objektu, kde rovněž jako u veřejné části došlo k zbourání všech nenosných příček a nový prostor tak nabízí plochu o 60 m², což je v dnešní době pro trojčlennou rodinu, kdy na jednoho člena připadá 20 m², dostačující parametr.

Obrázek 39 Bourané konstrukce v 1. NP a 2. NP

Zdroj: vlastní zpracování – Výkresová dokumentace, výkres č. 2.3, 2.6

7.3.2 Provozní a dispoziční řešení

Po vstupu do objektu se návštěvník nachází v otevřeném prostoru plném vjemů. Hned naproti vstupu se otevírá pohled do zahrady. Nalevo od vchodu prostor poskytuje kuchyňku s potřebným vybavením a výlevkou schovanou do Pocket systému firmy blum. S kuchyní sousedí odpočinková zóna, kde se rovněž nachází rohová skříň pojímající všechny potřebné materiály a nástroje.

Obrázek 40 Vizualizace kuchyně s výlevkou v pocket systému

Zdroj: vlastní zpracování

Po pravé straně od vchodu je situováno schodiště vedoucí do druhého patra, kde se nachází knihovna, rovněž fungující jako umělecký ateliér. Po vystoupení se opět návštěvníkovi otevírá pohled do zahrady. Ve středové části přízemí byl vytvořen meziprostor z dřevěné konstrukce, která vynáší druhé patro a zároveň vymezuje oblast, kde se tvoří. Ve své podstatě jde o otevřenou chodbu, kterou v pravé části z poloviny definují dvě místnosti. Zadní slouží jako sociální zařízení a přední je vstupem do sklepa, který zůstal zachován v původní podobě a nadále slouží jako kotelna a sklad tuhých paliv.

Obrázek 41 Vizualizace vnitřního meziprostoru v 1. NP

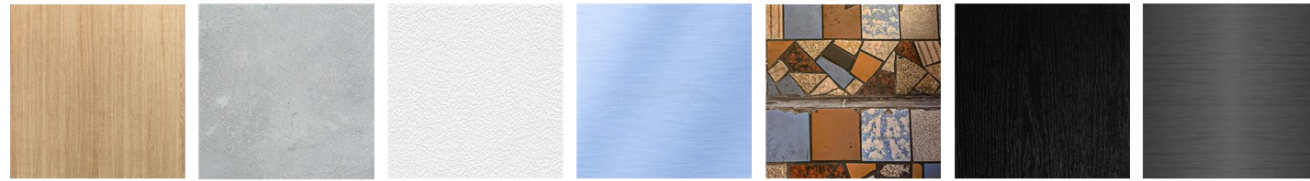
Zdroj: vlastní zpracování

Vlastní obydlí je od veřejnosti odděleno nosnou stěnou, v jejímž objemu se nachází v druhém patře vchod do knihovny. Odtud má majitel ideální přístup ke kanceláři umístěné na druhé straně, jenž by měla sloužit vlastním potřebám, ale i veřejnosti v případě nutnosti využití počítače. V druhém patře obydlí se nachází ložnice, pojímající pouze věci nutné k přespání. Dále zde leží dětský pokoj vybaven pracovním stolem. Na sever je v tomto patře situována větší koupelna vybavena toaletou, sprchou, pračkou a umyvadlem. V přízemí je sociální zařízení v podobě toalety s umyvadlem rovněž umístěno na sever. Více severozápadně je v malém prostoru umístěna kuchyňská linka disponující dřezem a indukční deskou. Lednice společně s vestavnou troubou a mikrovlnkou jsou umístěny na západní straně místnosti, kde navazují na schodiště. Pod schodištěm se nachází pohovka s konferenčním stolem. Televize funguje jako obraz, jelikož je nápaditě vložena do obložení stěny, které je součástí jídelního stolu.

7.3.3 Materiálové řešení

Materiálově interiér střediska sází na střídmost a jednoduchost přírodních materiálů v podobě bílé omítky, masivního obkladu z dubu a betonové lité podlahy, v jejímž povrchu jsou rozházeny střepy kachliček. Dohromady vytváří povrch podobný terazzu a podobně jako mlatový povrch v exteriéru je i tento orámován celými kachličkami, zde v podobě soklu. Dominantním objektem v prostoru je schodiště, které je v prostoru umocněno světle modrou barvou, již můžeme nalézt na kachličkách. V prostoru kuchyně je primární barvou antracitově černá v kombinaci s dřevěnou pracovní deskou a na míru vytvořenými kachličkami. Ty mají rovněž jako kachličky odkazovat na minulost stavby, kdy podobným florálním motivem byly zdobeny všechny záclony. Obdobně v prostoru fungují i obrazy

zdobící prostor nad ateliéry s dekorem mahagonu. Každý objekt a materiál má svou paměť a historii, která je díky moderním přístupům v interiéru návštěvníkům připomínaná.

Obrázek 42 Materiálová paleta pro interiér sdílených ateliérů

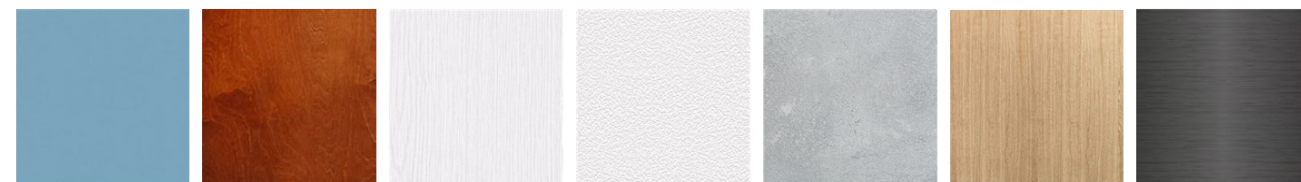
Zdroj: vlastní zpracování

V soukromém obydlí je zvolena jiná barevná paleta, která je diskutabilní v závislosti na stylu majitele. Opět zde hraje svou roli světle modrá barva a nábytek s kombinací bílého lamina a mořené březové překližky se znatelnou kresbou. Ložnice a pokoj jsou pak spíše více laděny do tlumených přírodních barev. Veškeré sociální zařízení má čistou a jednoduchou paletu. Epoxidová stěrka je použita na stěně i podlaze, což vzhledně doplňuje nábytek imitující dekor kamene.

Obrázek 43 Vizualizace obývacího pokoje

Zdroj: vlastní zpracování

Obrázek 44 Materiálová paleta pro interiér soukromého bydlení

Zdroj: vlastní zpracování

7.3.4 Vybavení interiéru

Produkty, které jsou v projektu použity doplňují materiálové řešení interiéru a podporují flexibilitu a variabilitu prostoru díky své jednoduché skladebnosti. V případě židlí je využito značky Ton a jejich židle Merano. Desky stolů jsou na míru vytvořeny s možným uchycením na stěnu. Podnože jsou stejně jako židle lehce stohovatelné a umožňují tak větší úsporu místa v případě potřeby.

Všechny úložné prostory včetně kuchyňské linky jsou zamýšleny jako atyp. V prostoru sdílených ateliérů jsou obě navržené knihovny v 1. NP mobilní a prostor podle rastru dřevěné konstrukce mohou dle potřeby rozdělit na menší místnosti. V 2. NP je knihovna navržena jako součást zábradlí, díky čemuž se jedná o multifunkční kus nábytku. Jeho korpus je součástí konstrukce a záda jsou zde vyřešena v podobě plexiskla, aby se zabránilo propadu knížek ven a zároveň, aby do prostoru proniklo dostatečné množství přirozeného osvětlení.

Obrázek 45 Vizualizace variability prostoru

Zdroj: vlastní zpracování

Osvětlení značky DeltaLight je v prostoru sdílených dílen řešeno pomocí lištových systémů antracitové barvy, které nabízí variabilitu dle zvoleného programu. Zbylý prostor osvětlují stropní bodová světla a v některých místech i nástěnná světla s dolním i horním svícením v bílé barvě.

Nedílnou součástí jsou i materiály, pomůcky a stroje nutné k uskutečnění daných činností. Pro šicí dílnu je potřeba šicích strojů, dostatek látek, nití, jehel a dalších pomůcek. Obdobně tak u malby a kresby je zapotřebí stojanů a plátna nebo u keramiky hrncířského kruhu, hlíny a pece.

7.3.5 Využití prostoru

Představa o funkci všech prostor na jednom prostoru se může zdát neproveditelná, přesto projekt nabízí jednu z možných představ organizace. Dle předešlého soukromého užívání pozemku, může být z počátku komplikované přesvědčit lidi, aby v místě trávili svůj volný čas. Tento problém však časem může zmizet, a z místa se tak stane oblíbené a opětovně navštěvované místo. Hlavní cílovou skupinou budou převážně děti, které objekt budou navštěvovat například ve spolupráci se školami v rámci exkurzí, přednášek nebo výuky za účelem získání určitých řemeslných dovedností. Navštívení bude možné i v rámci odpoledních kroužků, a to individuálně či s rodiči a prarodiči. Skupina rodičů má na volnočasové aktivity prostor až po práci, skupina prarodičů spíše dopoledne. Z toho vyplývá provoz, jenž by ve školních měsících umožňoval objekt využívat od 10:00 do 19:00. Letní provoz by nabízel dřívější čas otevření i pozdnější čas zavření. Zahrada by spočívala na sezonním provozu, potažmo by nefungovala v zimním období. Vzhledem ke komunitnímu rázu by tak pozemek mohl navštěvovat kdykoli a kdokoli, což by ve své podstatě nebyl problém. Riziko hrozí v případě vandalismu. Všechny zmíněné i vynechané služby by bylo možné provozovat na základě domluvy, což by návštěvníky neomezovalo časově ani rozvojově.

ZÁVĚR

Hlavním cílem této diplomové práce bylo navrhnout konverzi rodinného domu na polyfunkční objekt, který by sloužil jako kreativní a sdílený prostor pro komunitu obyvatel vesnice Oldřišov. Takováto stavba občanského vybavení, fungující jako středisko volného času by mohla přispět k rozvoji a zkulturnění vesnického prostředí nehledě na místo, jeho aglomeraci či počet obyvatel. Jasnou vizí je probuzení společenského zájmu o umělecké a řemeslné techniky, které jsou zárukou seberochoje a smysluplného naložení s volným časem.

V rámci návrhu byla včetně konverze stavby zdůrazněna i revitalizace přilehlé zahrady, která má potenciál poskytnout další prostory pro edukaci, setkávání a další komunitní záležitosti. Její kombinací se sdílenými ateliéry a dílnami nabízí spoustu možností ke kreativnímu vyjádření, řemeslné zručnosti i edukaci v oblasti dle vlastního zájmu.

Analýzy jasně poukázaly na důležitost těchto míst nejen pro mladou, ale i starší generaci. V digitální době je třeba posílit zájem o řemeslo v jakékoli formě. Důležitý je i aspekt vzniku spolupráce mezi lidmi, jenž prostory navštěvují a vzájemně si zde vyměňují zkušenosti a znalosti v rámci jedné komunity. Expertní rozhovory s odborníky z praxe pak jasně zprostředkovali důležitý vhled do již zaběhnutých modelů i praktičnosti obdobných projektů a společně s jasným vydefinováním problematiky zdůraznili různorodost přístupů a možných řešení. To vše přispělo k vytvoření komplexního návrhu, jenž je přizpůsoben daným volnočasovým aktivitám v kontextu místa.

Výsledkem je ideová studie, poskytující pohled na konverze rodinných domů se změnou užívání ze soukromého na polo veřejný charakter. Zadaní nebylo nijak limitováno rozpočtem, tudíž se může stát, že projekt bude působit poněkud megalomansky. Pointou však je maximální využití nabízených prostorů, k již zmiňovaným účelům, aby co nejvíce naplnily svůj potenciál v rozvoji společnosti. Práce tak ve své podstatě má sloužit jako podnět k zamyšlení, zda by podobných živých a inspirativních míst, nemělo nejen v prostředí měst, vznikat víc. Návrh by v závěru měl posloužit jako vhodný podklad či zdroj inspirace k realizaci i plánování obdobných iniciativ v rámci vesnických oblastí.

SEZNAM POUŽITÝCH ZDROJŮ

- [1] KUBÍČEK, Jánuš, KUBÍČEK, Adam (ed.). *Jánuš Kubíček: Dramatický meziprostor*. Brno: FOTEP, 2004. ISBN 80-86871-01-0.
- [2] KÄPPLINGER, Claus. *Spaces of Intensity: 3h architects*. Berlin, Boston: Birkhäuser, 2020. ISBN 9783035620429.
- [3] FEIREISS, Lukas. *Space is the Place*. Leipzig: Spectormag GbR, 2020. ISBN 3959053886.
- [4] *Spadla železná opona*. Online. Paměť národa. C2008-2024. Dostupné z: <https://www.pametnaroda.cz/cs/magazin/stalo-se/spadla-zelezna-opona>. [cit. 2024-04-01].
- [5] SCHNEIDERMAN, Deborah a CAMPOS, Amy. *Interiors Beyond Architecture*. Abingdon: Routledge, 2018. ISBN 9781138124981.
- [6] GEBRIAN, Adam. *Jak vypadá ideální plot u domu?* Online. In: YouTube. C2024. Dostupné z: <https://www.youtube.com/watch?v=pxW-u3SxV90>. [cit. 2024-04-01].
- [7] *Valdštejnská zahrada*. Online. Wikipedie. [2023]. Dostupné z: https://cs.m.wikipedia.org/wiki/Valdštejnská_zahrada. [cit. 2024-04-01].
- [8] MELKOVÁ, Pavla. *Vnímání prostoru*. Vydání první. V Řevnicích: Arbor vitae, 2021. ISBN 978-80-7467-156-2.
- [9] KRATOCHVÍL, Petr. *Současná česká architektura a její témata*. Vyd. 1. V Praze: Paseka, 2011. ISBN 978-80-7432-110-8.
- [10] JODIDIO, Philip. *Small Architecture*. Cologne: Taschen, 2017. ISBN 978-3836547901.
- [11] *Historie domu*. Online. Kolektivní dům Zlín Osvoboditelů 3778. C2024. Dostupné z: <https://www.kolektivnidumzlin.cz/historie-domu>. [cit. 2024-05-07].
- [12] BERÁNEK, Matěj. *Podívejte se na Barrandovské terasy v novém. Už to nebude cíl výletů, vznikly tu luxusní byty*. Online. EARCH.cz. C2021-2023. Dostupné z: <https://www.earch.cz/architektura/clanek/podivejte-se-na-barrandovske-terasy-v-novem-uz-to-nebude-cil-vyletu-vznikly-tu-luxusni-byty>. [cit. 2024-04-01].
- [13] WARCHOL, Paul. *MORTON LOFT*. Online. LOT-EK ARCHITECTURE & DESIGN. [2020]. Dostupné z: <https://lot-ek.com/MORTON-LOFT>. [cit. 2024-04-01].
- [14] MELKOVÁ, Pavla. *Humanistická role architektury*. Vydání první. V Řevnicích: Arbor vitae, 2016. ISBN 978-80-7467-114-2.
- [15] MELKOVÁ, Pavla. *Prožívat architekturu*. Vyd. 1. V Řevnicích: Arbor vitae ve spolupráci s Útvarem rozvoje hlavního města Prahy, 2013. ISBN 978-80-7467-047-3.
- [16] *Arata Isozaki on "Ma," the Japanese Concept of In-Between Space*. Online. ArchDaily. C2008-2024. Dostupné z: https://www.archdaily.com/882896/arata-isozaki-on-ma-the-japanese-concept-of-in-between-space?ad_source=search&ad_medium=search_result_all. [cit. 2024-04-01].
- [17] *Prostor a čas v japonském konceptu ma*. Online. Disk – edice pro studium scénické tvorby. C2024. Dostupné z: <https://edicedisk.amu.cz/prostor-a-cas-v-japonskem-konceptu-ma/>. [cit. 2024-04-01].
- [18] *INTRO SPECIÁL – REKONSTRUKCE*. 2021, roč. 21. 2021. ISSN 2570-7744.
- [19] *ERA21 #04/2020 Architektonické konverze*. 2020, roč. 20, č. 118. Brno: ERA, 2020. ISSN 1801-089X.
- [20] STEMPEL, Jan; TESAŘ, Jan a VOLF, Petr. *66 domů*. Architektura (KANT). Praha: KANT, 2023. ISBN 978-80-7437-410-4.
- [21] BRANIŠ, Martin. *Výkladový slovník vybraných termínů z oblasti ochrany životního prostředí a ekologie*. Praha: Karolinum, 1999. ISBN 80-7184-758-5.
- [22] PELCL, Jiří; MELKOVÁ, Pavla a ŠKOULOVÁ, Tereza. *Tiny house*. Archizoom. Praha: Idealab, 2023. ISBN 978-80-908740-1-5.
- [23] *Rod*. Online. In: Bayaya. C2024. Dostupné z: <https://www.bayaya.cz/portfolio/rod/>. [cit. 2024-01-06].
- [24] *Civic amenity, n. meanings, etymology and more*. Online. Oxford English Dictionary. [2000]. Dostupné z: https://www.oed.com/dictionary/civic-amenity_n?tl=true. [cit. 2024-04-01].
- [25] *Občanské vybavení*. Online. In: Principy a pravidla územního plánování: Kapitola C – Funkční složky. Brno: Ústav územního rozvoje, 2020. Dostupné z: <https://www.uur.cz/media/3qan0ips/c4-2020-12-18.pdf>. [cit. 2024-01-06].
- [26] GEBRIAN, Adam. *Vila Tugendhat: Zevrubná prohlídka nejslavnější české vily*. Online. In: YouTube. C2024. Dostupné z: <https://www.youtube.com/watch?v=a2DVfeAOI90>. [cit. 2024-01-05].
- [27] GEBRIAN, Adam. *Jak co nejlépe spojit interiér s exteriérem?* Online. In: YouTube. C2024. Dostupné z: https://www.youtube.com/watch?v=7Jw_R7Et4d4. [cit. 2024-01-05].
- [28] RAMSTEDT, Frida. *The Interior Design Handbook: Furnish, Decorate, and Style Your Space*. London: Penguin Books, 2020. ISBN 978-0593139318.
- [29] GEBRIAN, Adam. *Ukrytý fascinující prostor, který byste mohli snadno minout*. Online. In: YouTube. C2024. Dostupné z: <https://www.youtube.com/watch?v=THB01In9lkq>. [cit. 2024-04-01].
- [30] ALEXANDER, Christopher. *Podstata řádu: o stavitelském umění a podstatě univerza*. Brno: VUTIUM, 2020. ISBN 978-80-214-5848-2.
- [31] SCHOLZOVÁ, Lucie. *Dvě tváře sdílené ekonomiky: Co to je sdílená ekonomika?* Online. In: Medium. Jan 19 2020. Dostupné z: <https://medium.com/edtech-kisk/dve-tvare-sdilené-ekonomiky-8f83930765a>. [cit. 2024-05-10].
- [32] ALMER, Jiří. *DIY kultury: – Kutilové či punkeři? K teorii kulturního aktivismu*. Online. In: HISvoice. 2016. Dostupné z: <https://www.hisvoice.cz/diy-kultury-kutilove-ci-punkeru-k-teorii-kulturniho-aktivismu/>. [cit. 2024-05-10].

- [33] ČESKÝ STATISTICKÝ ÚŘAD. *Mladá generace v Moravskoslezském kraji: Volnočasové aktivity*. Online. Praha: Český statistický úřad, 2016. Dostupné z: <https://www.czso.cz/documents/10180/46015052/33021717a07.pdf/17d5ea2e-c24e-432a-836a-ae09df16b236?version=1.5>. [cit. 2024-05-10].
- [34] NEUFERT, Ernst. *Architects' Data*. 2nd ed. Chichester: Wiley-Blackwell, 1991. ISBN 0-632-02339-2.
- [35] *Co je komunitní zahrada, k čemu slouží a jak ji založit?* Online. ČESKÉSTAVBY.cz. C2024. Dostupné z: <https://www.ceskestavby.cz/clanky/co-je-komunitni-zahrada-a-jak-ji-zalozit-26294.html>. [cit. 2024-05-10].
- [36] POKORNÁ, Radka. *Metodika Zakládání komunitních zahrad*. Online. Praha: Hlavní město Praha, 2020. ISBN 978-80-7647-037-8. Dostupné z: https://adaptacepraha.cz/wp-content/uploads/2020/03/KOKOZA_Metodika_zakladani_komunitnich_zahrad.pdf. [cit. 2024-05-10].
- [37] *Getting Started with Fab Labs*. Online. The Fab Foundation. C2024. Dostupné z: <https://fabfoundation.org/getting-started/>. [cit. 2024-05-10].
- [38] GEBRIAN, Adam. *Existuje ideální velikost bytu?* Online. In: YouTube. 2023. Dostupné z: <https://www.youtube.com/watch?v=2mu72uyfAB4>. [cit. 2024-04-01].
- [39] ŠEDIVÝ, Jiří. *Bydlí Češi evropsky?* Online. Peníze.cz. C2000-2024. Dostupné z: <https://www.penize.cz/bydleni/17610-bydli-cesi-evropsky>. [cit. 2024-05-10].
- [40] BÁČOVÁ, Marie. *Podlahová a užitná plocha budov v právních předpisech (A 3.20)*. Online. In: PROFESIS: Profesní informační systém ČKAIT. Praha: ČKAIT, 2015, aktualizace 2019, kontrola 2022. Dostupné z: <https://profesis.ckait.cz/dokumenty-ckait/a-3-20/>. [cit. 2024-05-10].
- [41] Vyhláška č. 410/2005 Sb. o hygienických požadavcích na prostory a provoz zařízení a provozoven pro výchovu a vzdělávání dětí a mladistvých. Dostupné z: <https://www.tzb-info.cz/pravni-predpisy/vyhlaska-c-410-2005-sb-o-hygienickych-pozadavcich-na-prostory-a-provoz-zarizeni-a-provozoven-pro-vychovu-a-vzdelavani-deti-a-mladistvych>. [cit. 2024-05-10].
- [42] *Revitalizace Spolkového domu*. Online. OVA. [2013]. Dostupné z: <https://www.ova.cz/cs/spolkovy-dum-slavonice/>. [cit. 2024-04-01].
- [43] *Revitalizace Spolkového domu ve Slavonicích*. Online. archiweb.cz. C1997-2024. Dostupné z: <https://www.archiweb.cz/b/revitalizace-spolkoveho-domu-ve-slavonicich>. [cit. 2024-04-01].
- [44] SOUČEK, Tomáš. *Revitalizace Spolkového domu ve Slavonicích*. Online. In: archiweb.cz. C1997-2024. Dostupné z: <https://www.archiweb.cz/b/revitalizace-spolkoveho-domu-ve-slavonicich>. [cit. 2024-04-01].
- [45] GEBRIAN, Adam. *I takhle může vypadat kulturák!*. Online. In: YouTube. C2024. Dostupné z: <https://www.youtube.com/watch?v=pxW-u3SxV90>. [cit. 2024-04-01].
- [46] *INTRO HOUSES*. Červen 2023, č. 1. ISSN 2570-7744.
- [47] GOULA, Adria. *ANDREA SOLE: ARQUITECTA*. Online. In: ANDREA SOLE. Dostupné z: <http://www.andreasole.com>. [cit. 2024-04-01].
- [48] *About us*. Online. Center Rog. [2023]. Dostupné z: <https://center-rog.si/en/about-us/>. [cit. 2024-04-01].
- [49] *Labs*. Online. Center Rog. [2023]. Dostupné z: <https://center-rog.si/en/labs/>. [cit. 2024-04-01].
- [50] *Ostrava: Řemeslný inkubátor "Fajna dílna"*. Online. Dobrá praxe: Národní síť zdravých měst. C2024. Dostupné z: <https://dobrapraxe.cz/cz/priklady-dobre-praxe/ostrava-fajna-dilna>. [cit. 2024-04-01].
- [51] *ZROB SI SÁM: Tímto heslem se řídí první veřejná dílna a řemeslný inkubátor v Ostravě - FAJNA DÍLNA*. Online. In: Balakryl RECY VĚCI. C2024. Dostupné z: <https://www.balakrylrecyveci.cz/detail/cz/zrob-si-sam>. [cit. 2024-04-01].
- [52] *Symboly – Oldřišov*. Online. PARLAMENT ČESKÉ REPUBLIKY, POSLANECKÁ SNĚMOVNA. Registr komunálních symbolů. [1999]. Dostupné z: <https://rekos.psp.cz/detail-symbolu/id/5799>. [cit. 2024-05-11].
- [53] *Historie*. Online. Oficiální stránky obce Oldřišov. C2024. Dostupné z: <https://www.oldrisov.cz/obec-oldrisov/historie/>. [cit. 2024-04-01].
- [54] *HLUČÍNSKO*. Online. Turistické informační centrum Hlučín. C2024. Dostupné z: <https://www.ic-hlucin.cz/cs/hlucinsko/hlucinsko/a-337/>. [cit. 2024-04-01].
- [55] *Charakteristika okresu Opava*. Online. ČESKÝ STATISTICKÝ ÚŘAD [ČSÚ]. Český statistický úřad. [2024]. Dostupné z: https://www.czso.cz/csu/xt/charakteristika_okresu_opava. [cit. 2024-04-01].
- [56] CZECHINVEST. *Případy dobré praxe: Ostrava: FAJNA DILNA – První otevřená dílna pro veřejnost v Ostravě*. PDF. [2019].
- [57] *Flaticon*. Online. C2010-2024. Dostupné z: <https://www.flaticon.com>. [cit. 2024-05-04].
- [58] *CAD DETAILY ZELENÉ STŘECHY*. Online. Knauf Insulation. C2024. Dostupné z: <https://www.knaufinsulation.cz/detaily/cad-detaily-zelene-strechy>. [cit. 2024-05-04].

SEZNAM POUŽITÝCH SYMBOLŮ A ZKRATEK

km ²	kilometr čtvereční
km	kilometr
m ²	metr čtvereční
m	metr
mm	milimetr
DYI	Do It Yourself (Udělej si sám)
VŠB-TU	Vysoká škola báňská – Technická univerzita
UTB	Univerzita Tomáše Bati
tzv.	takzvaně

SEZNAM OBRÁZKŮ

Obrázek 1 Železná opona [4].....	7	Obrázek 35 Použitá zeleň v předprostoru domu	32
Obrázek 2 Zeď Valdštejnské zahrady [7].....	7	Obrázek 36 Použitá zeleň na zelené střeše	33
Obrázek 3 Pavlače nového bytového domu na Barrandově [12]	9	Obrázek 37 Skladba zelené střechy na železobetonové nosné konstrukci [58]	33
Obrázek 4 Morton Loft [13].....	9	Obrázek 38 Použité popínavé rostliny a zeleň ve svahu	33
Obrázek 5 Japonský koncept ma [16].....	10	Obrázek 39 Bourané konstrukce v 1. NP a 2. NP	34
Obrázek 6 Chata Rod (24,32 m ²) [23].....	13	Obrázek 40 Vizualizace kuchyně s výlevkou v pocket systému.....	35
Obrázek 7 Mobilní Fab Lab [37].....	15	Obrázek 41 Vizualizace vnitřního meziprostoru v 1. NP.....	35
Obrázek 8 Workshopy v domácím prostředí (vlevo) a vzdělávací instituci (vpravo) [34, s. 285].....	16	Obrázek 42 Materiálová paleta pro interiér sdílených ateliérů	36
Obrázek 9 Vyvýšené záhony [36, s.50].....	16	Obrázek 43 Vizualizace obývacího pokoje	36
Obrázek 10 Revitalizace Spolkového domu ve Slavonicích [44]	18	Obrázek 44 Materiálová paleta pro interiér soukromého bydlení	36
Obrázek 11 Can Tomeu [47]	19	Obrázek 45 Vizualizace variability prostoru.....	36
Obrázek 12 Center Rog [48].....	20		
Obrázek 13 Dřevodílna [51].....	20		
Obrázek 14 Znak obce Oldřišov [52]	21		
Obrázek 15 Zeměpisná poloha obce Oldřišov.....	21		
Obrázek 16 Okolní krajina	22		
Obrázek 17 Širší vztahy obce Oldřišov	22		
Obrázek 18 Situace řešeného území.....	23		
Obrázek 19 Axonometrie původního stavu.....	23		
Obrázek 20 Historický vývoj stavby	23		
Obrázek 21 Fotodokumentace exteriéru.....	24		
Obrázek 22 Fotodokumentace interiéru	25		
Obrázek 23 Vývoj konceptů.....	26		
Obrázek 24 Navrhované funkce a prostory [57]	29		
Obrázek 25 Koncept růstu – osy	29		
Obrázek 26 Vývojový proces stavby.....	29		
Obrázek 27 Kachličky – dlažba na schodech do sklepa.....	30		
Obrázek 28 Axonometrie navrhovaného stavu	30		
Obrázek 29 Bourané konstrukce v exteriéru	30		
Obrázek 30 Vizualizace přístup na pozemek z východního průčelí.....	31		
Obrázek 31 Vizualizace přístup na pozemek ze západního průčelí	31		
Obrázek 32 Vizualizace meziprostoru domu a zahrady	31		
Obrázek 33 Vizualizace interiéru dílny	32		
Obrázek 34 Materiálová paleta pro exteriér	32		

SEZNAM PŘÍLOH

Příloha P I: Výkresová dokumentace

Příloha P II: Vizualizace návrhu

Příloha P III: CD obsahující:

- Diplomovou práci v digitální podobě
- Přílohu P II, výkresová dokumentace v digitální podobě, formát PDF, velikost A3
- Přílohu P III, vizualizace návrhu v digitální podobě, formát PDF

PŘÍLOHA PI: VÝKRESOVÁ DOKUMENTACE

Obsah:

Číslo výkresu	Název výkresu	Formát
0.1	Širší vztahy – Česká republika	A3
0.2	Širší vztahy – Obec Oldřišov	A3
1.1	Situace – stávající stav	A3
1.2	Situace – problémový výkres	A3
1.3	Situace – navrhovaný stav	A3
1.4	Situace – axonometrie	A3
2.1	Současný stav – půdorys 1.PP	A3
2.2	Současný stav – půdorys 1.NP	A3
2.3	Současný stav – problémový výkres 1. NP	A3
2.4	Navrhovaný stav – půdorys 1.NP	A3
2.5	Současný stav – půdorys 2.NP	A3
2.6	Současný stav – problémový výkres 2. NP	A3
2.7	Navrhovaný stav – půdorys 2.NP	A3
3.1	Navrhovaný stav – pohledy	A3
3.2	Navrhovaný stav – řezy	A3
3.3	Navrhovaný stav – axonometrie	A3
3.4	Diagram architektonického procesu	A3

PRŮVODNÍ ZPRÁVA

Údaje o projektu

Název stavby: Konverze rodinného domu na polyfunkční objekt

Místo stavby: ulice Svobody 136, 747 33 Oldřišov

Předmět projektové dokumentace: Záměrem zpracované a obsahem předkládané projektové dokumentace je konverze rodinného domu na polyfunkční objekt. Objekt má 2 nadzemní podlaží, 2/3 tvoří občanské vybavení, zbylá 1/3 slouží jako vlastní bydlení.

Údaje o pozemku

Číslo Parcely: 340/1, 341/1

Obec: Oldřišov, 509574

Katastrální území: Oldřišov (okres Opava), 710113

Číslo LV: 362

Výměra [m²]: 1 099

Druh pozemku: zastavěná plocha a nádvoří, zahrada

Vlastník parcely: Jiří Vltavský

Údaje o stavbě

Typ budovy: rodinný dům

Číslo popisné: č. p. 136

Na pozemku: p. č. 340/1

Údaje o zadavateli:

Jméno: BcA. Filip Vltavský

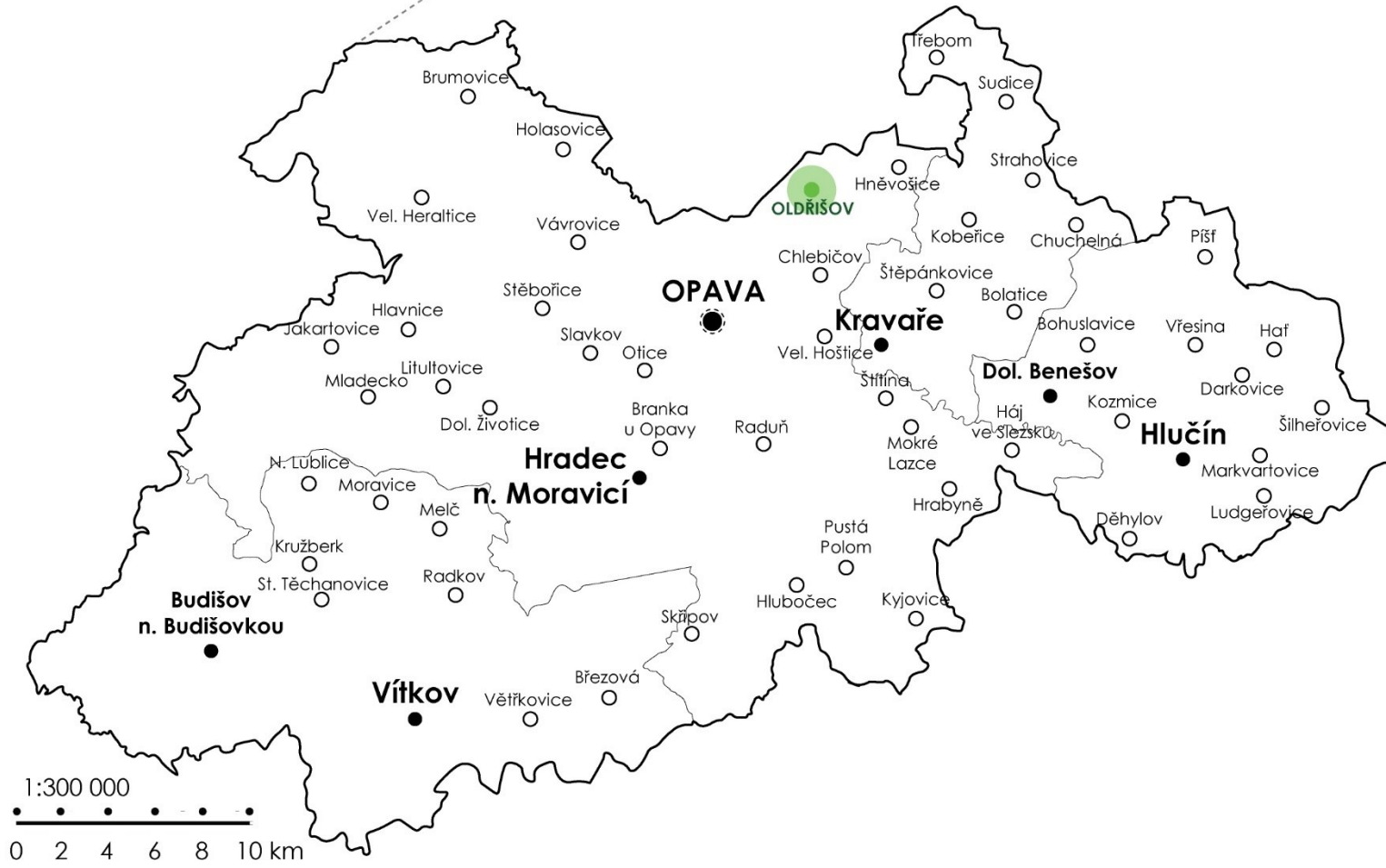
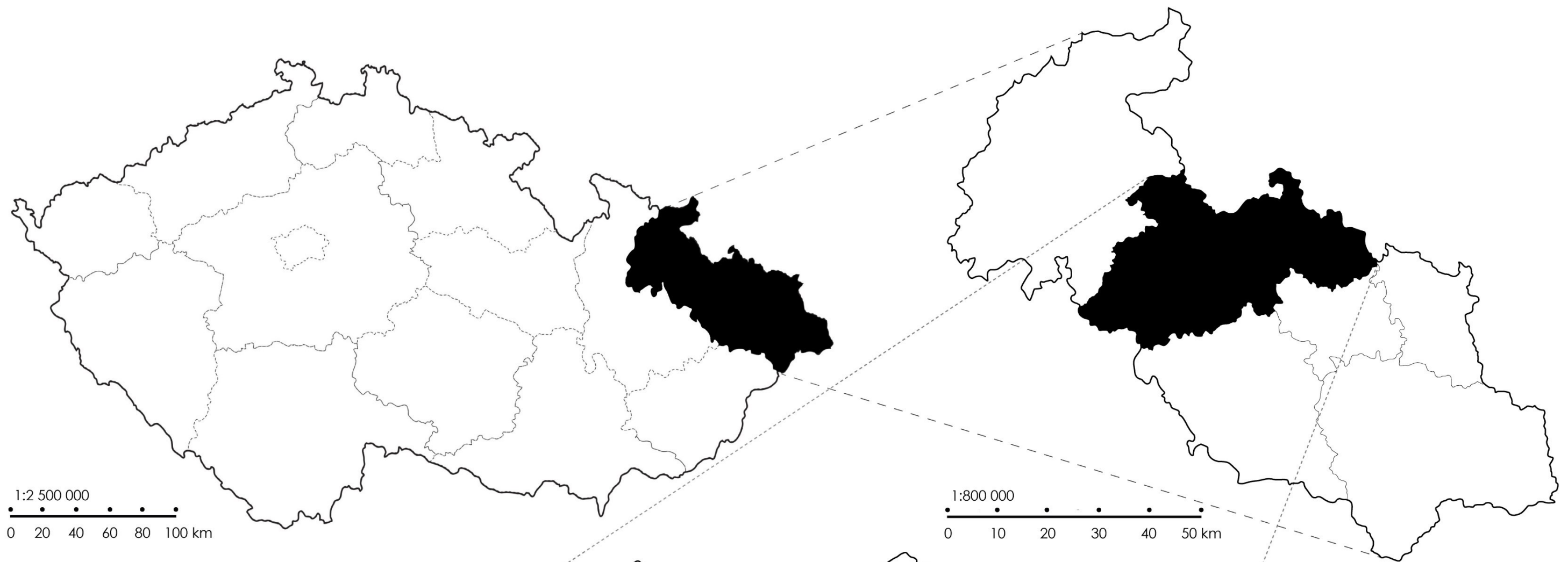
Sídlo: Anotnína Sovy 1483/33, 747 05 Opava 5 – Kateřinky

Údaje o zpracovateli projektové dokumentace:

Jméno a příjmení: BcA. Filip Vltavský

Sídlo: Anotnína Sovy 1483/33, 747 05 Opava 5 – Kateřinky

Datum zpracování dokumentace: Květen 2024

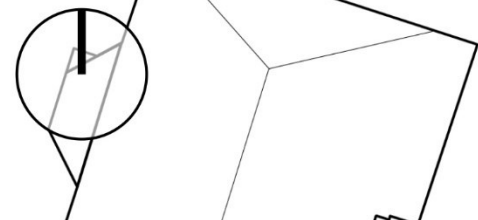
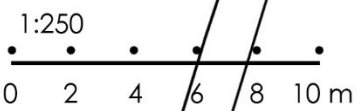

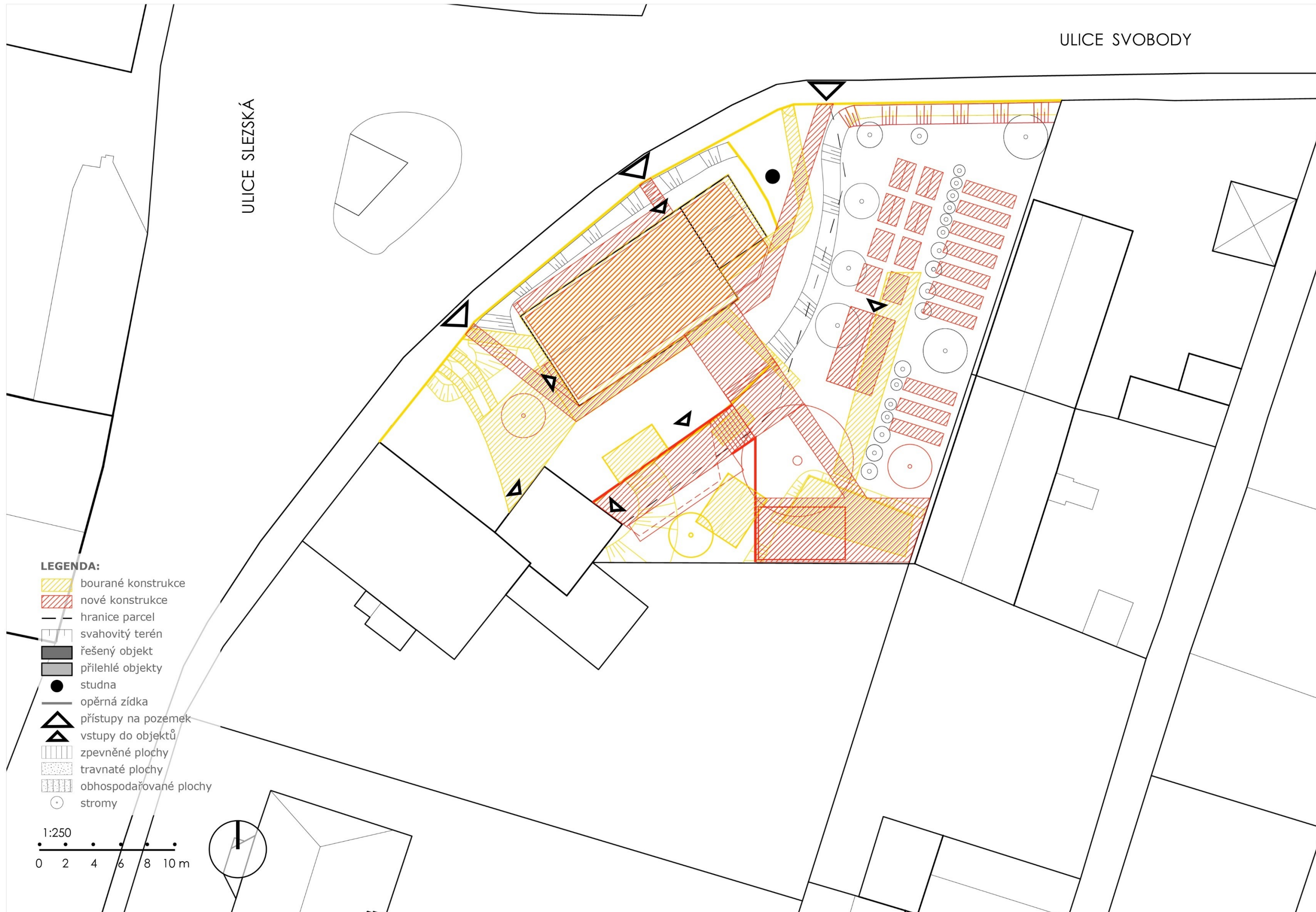
LEGENDA STAVEB:

- 1 rodinný dům
- 2 garáž (1.NP) s kůlnou (2. NP)
- 3 přístřešek na dřevo
- 4 skleník

LEGENDA:

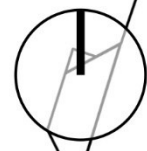
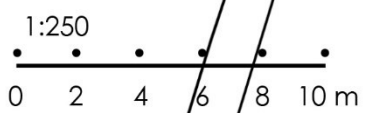
- řešené území (1099 m²)
- hranice parcel
- svahovitý terén
- řešený objekt
- přilehlé objekty
- studna
- opěrná zídka
- přístupy na pozemek
- vstupy do objektů
- zpevněné plochy
- travnaté plochy
- obhospodařované plochy
- stromy

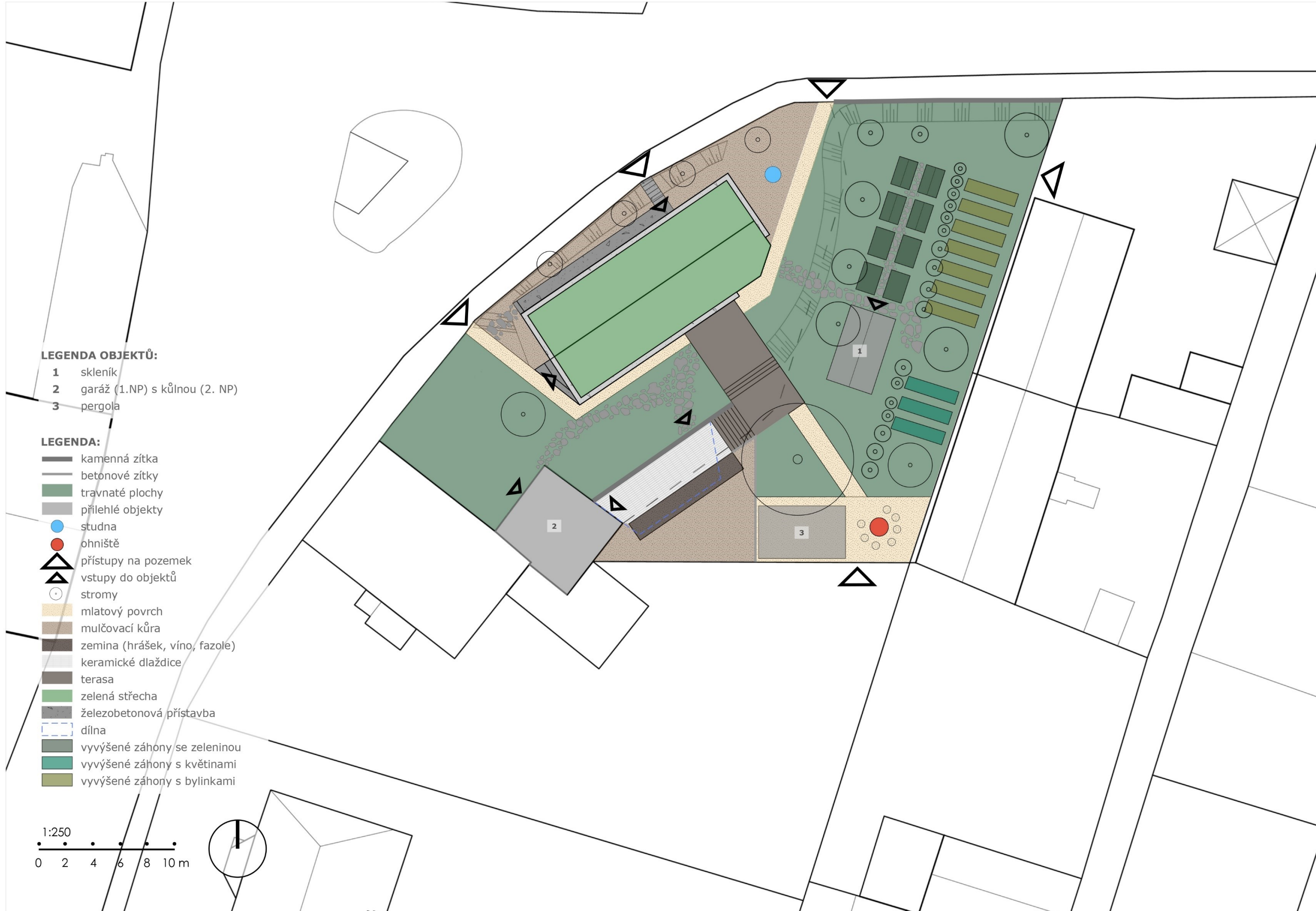

LEGENDA:

- bourané konstrukce
- nové konstrukce
- hranice parcel
- svahovitý terén
- řešený objekt
- přilehlé objekty
- studna
- opěrná zídka
- přístupy na pozemek
- vstupy do objektů
- zpevněné plochy
- travnaté plochy
- obhospodařované plochy
- stromy

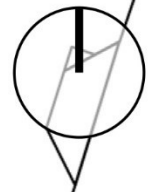
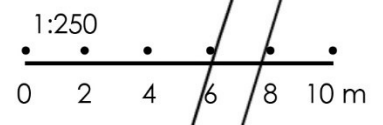

LEGENDA OBJEKTŮ:

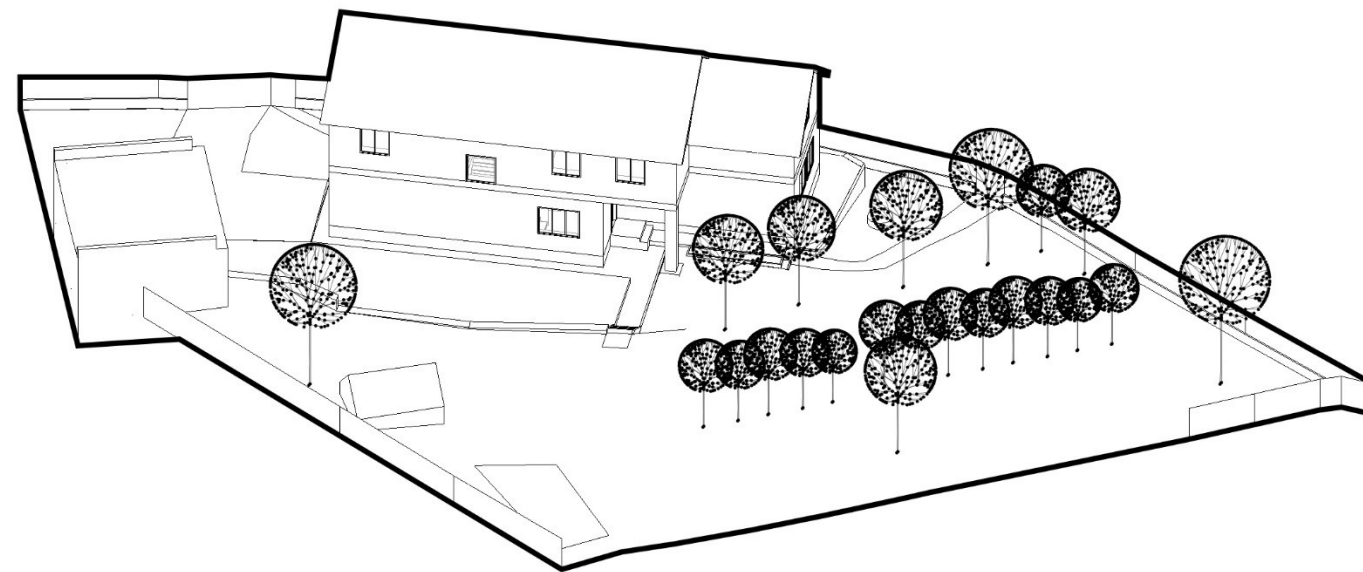
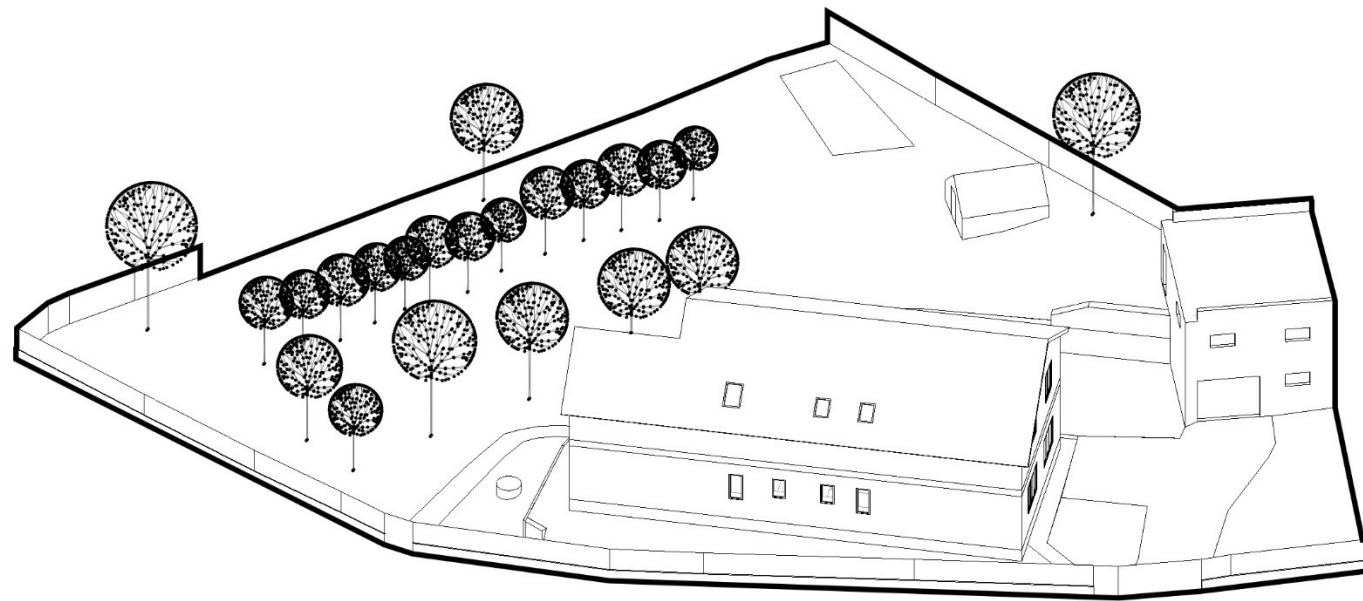
- 1 skleník
- 2 garáž (1.NP) s kůlnou (2. NP)
- 3 pergola

LEGENDA:

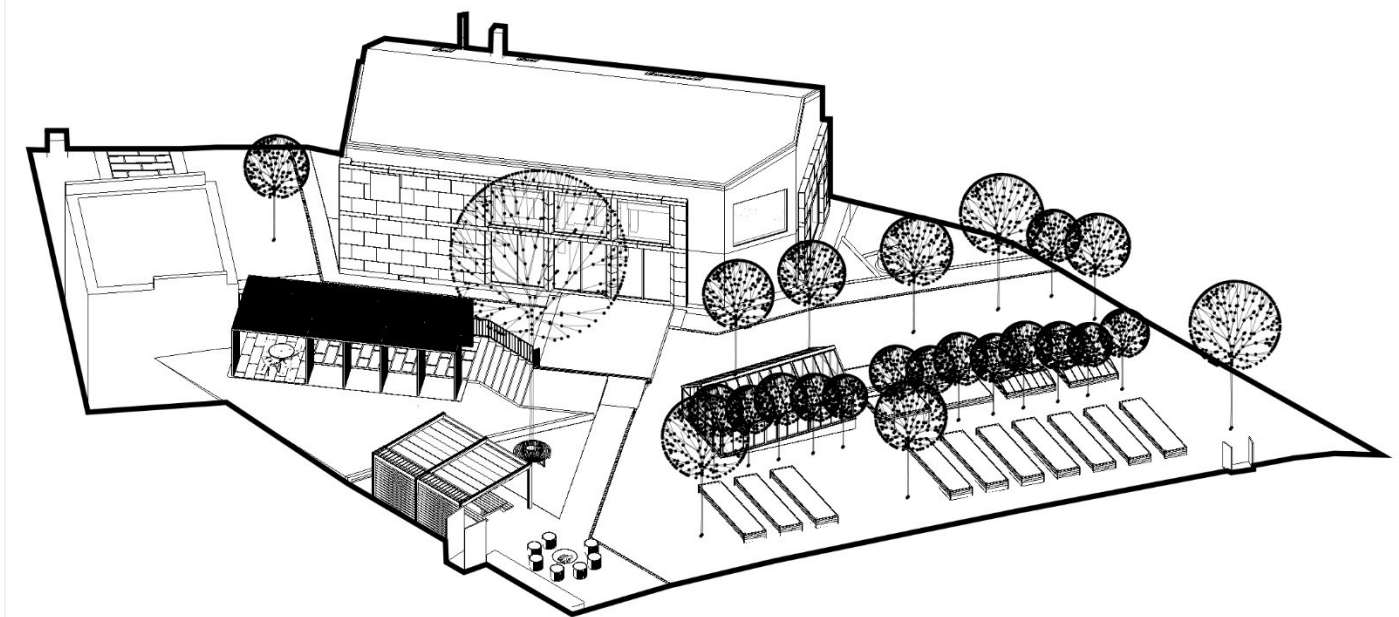
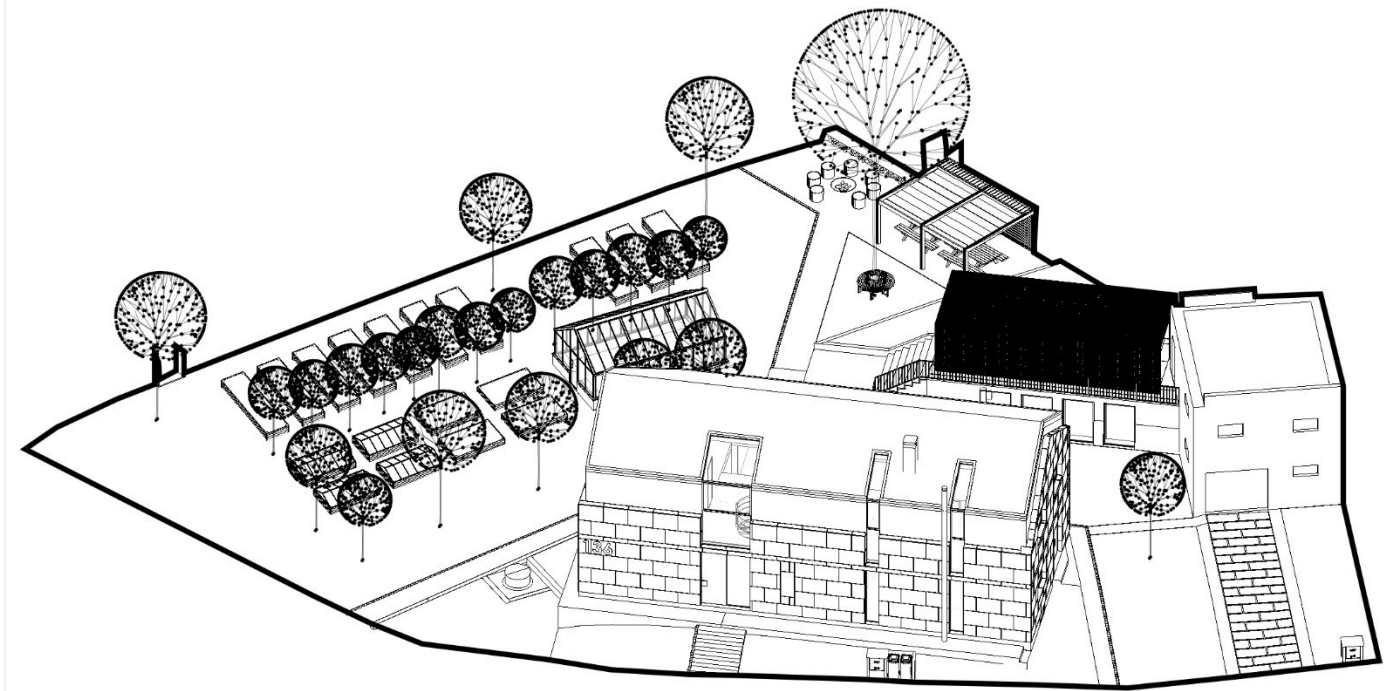
- kamenná zítka
- betonové zítky
- travnaté plochy
- přilehlé objekty
- studna
- ohniště
- ▲ přístupy na pozemek
- ▲ vstupy do objektů
- stromy
- mlatový povrch
- mulčovací kůra
- zemina (hrášek, víno, fazole)
- keramické dlaždice
- terasa
- zelená střecha
- železobetonová přístavba
- dílna
- vyvýšené záhony se zeleninou
- vyvýšené záhony s květinami
- vyvýšené záhony s bylinkami

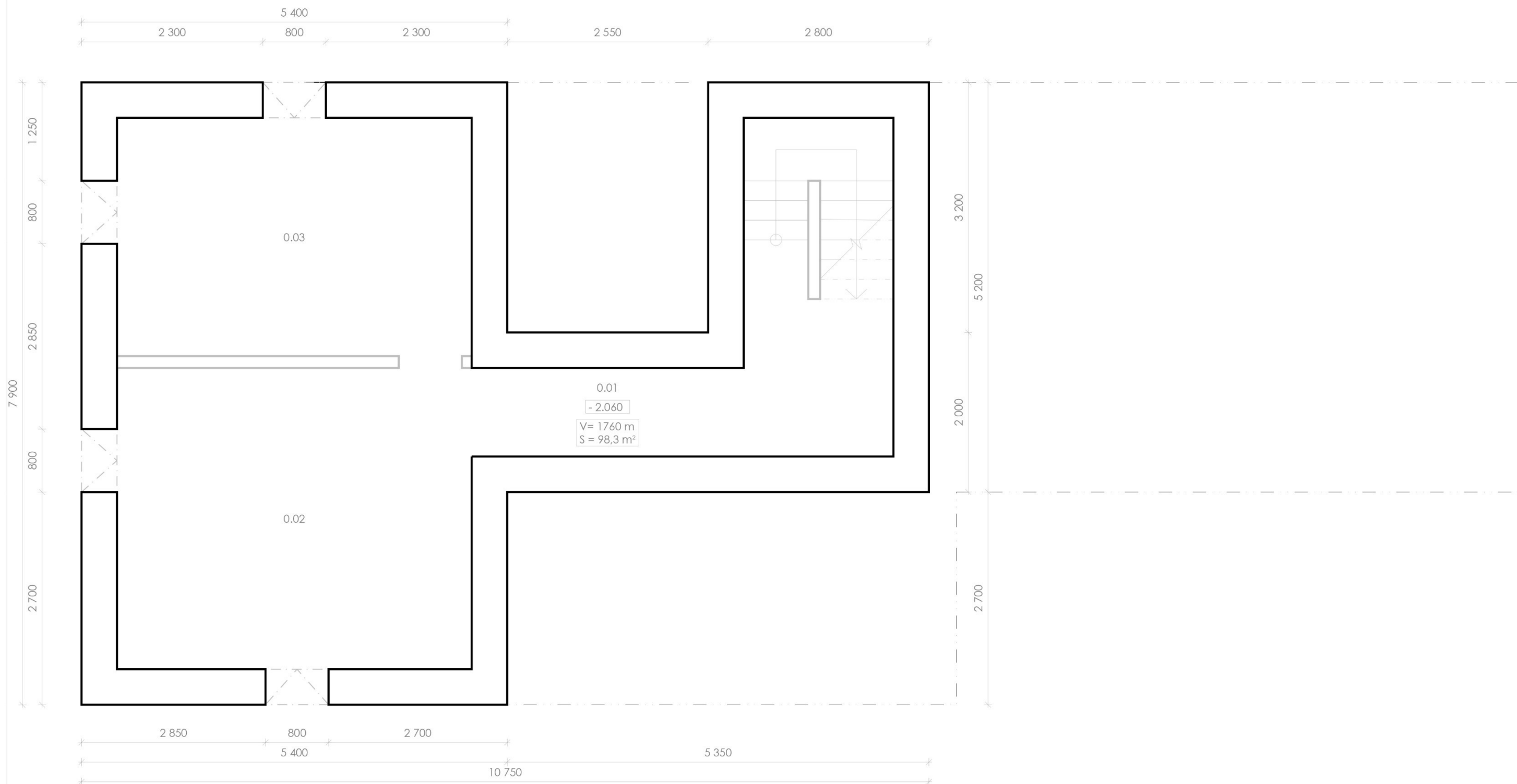

AXONOMETRIE - PŮVODNÍ STAV

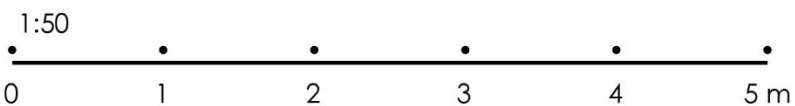
AXONOMETRIE - NAVRHOVANÝ STAV

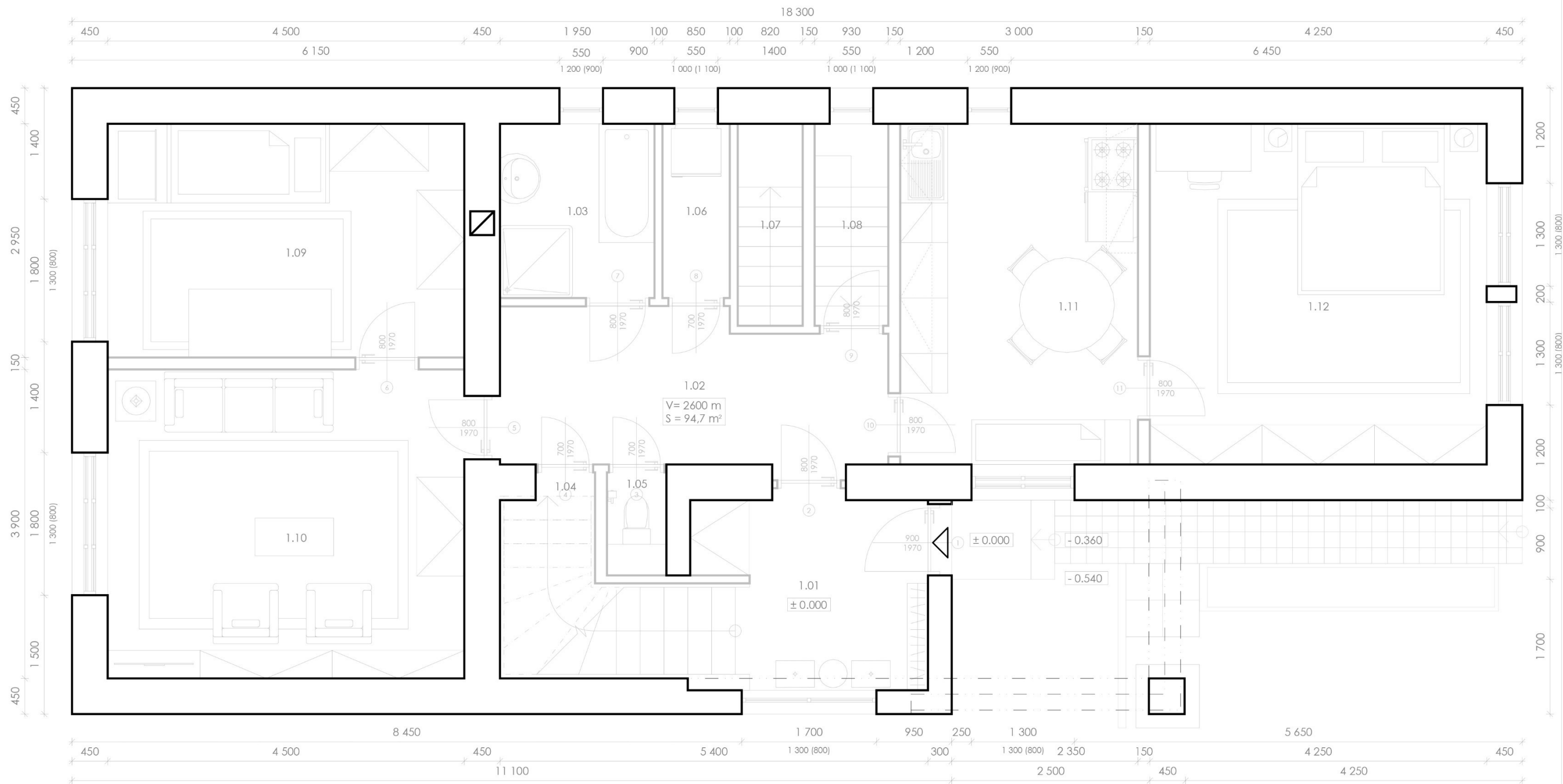

LEGENDA MÍSTNOSTÍ

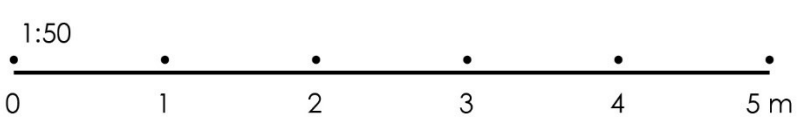
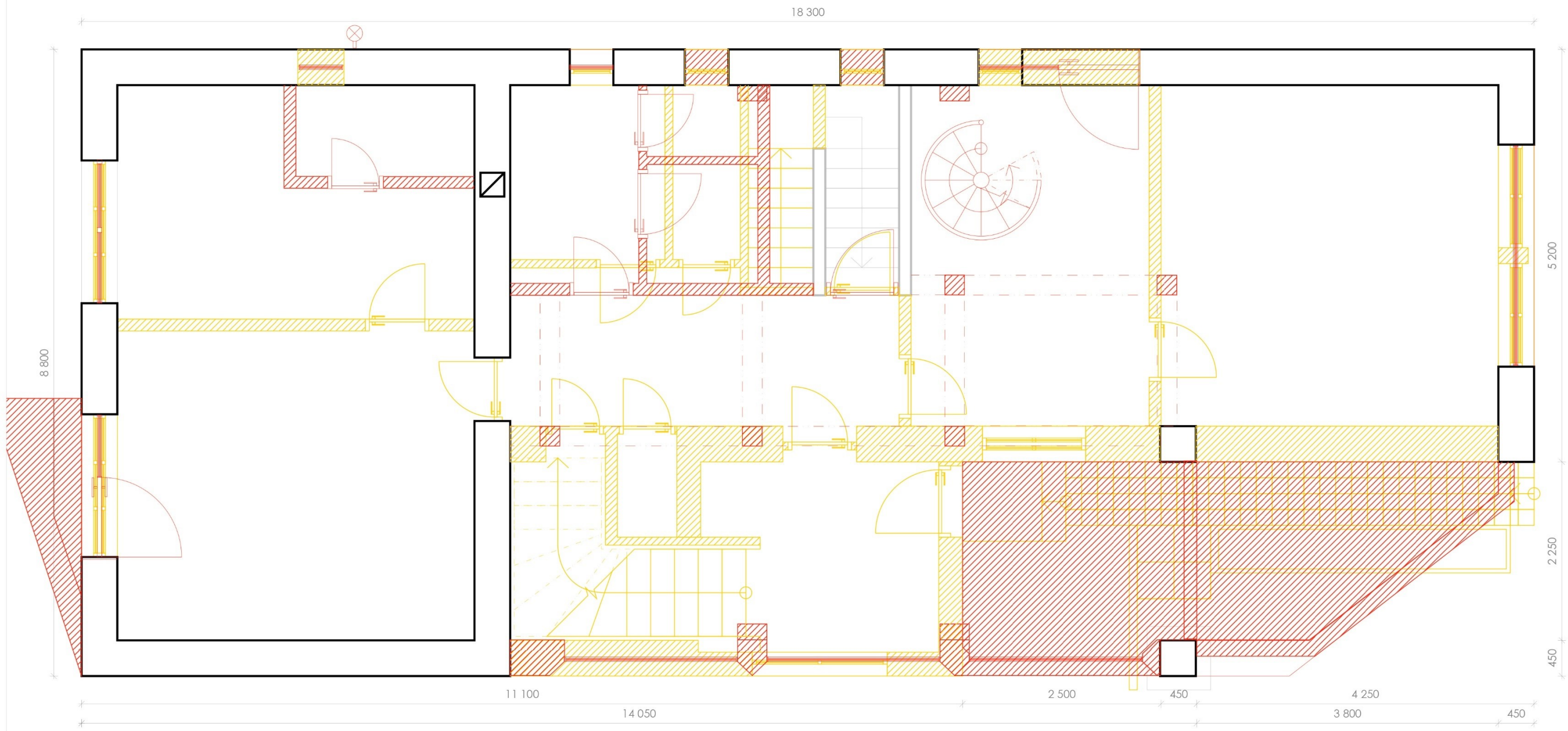
OZN.	NÁZEV MÍSTNOSTI	PLOCHA [m ²]	POVRCH PODLAHY	POVRCH STĚN
0.01.	chodba	10,5	beton	sádrová omítka, šedá
0.02	sklad uhlí a dřeva	16,4	beton	sádrová omítka, šedá
0.03	kotelna s bojlerem	12,0	beton	sádrová omítka, šedá

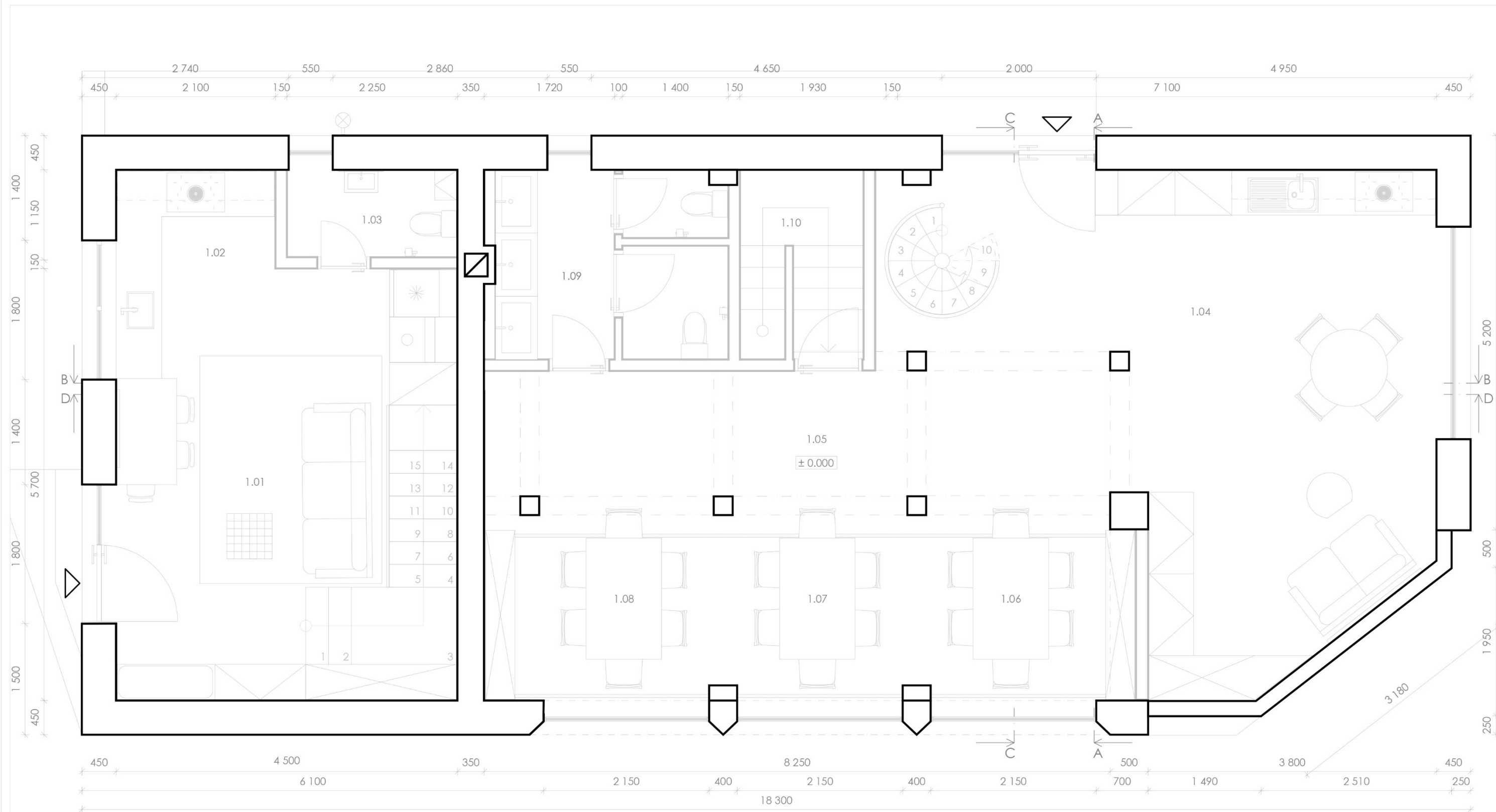
LEGENDA MÍSTNOSTÍ

OZN.	NÁZEV MÍSTNOSTI	PLOCHA [m²]	POVRCH PODLAHY	POVRCH STĚN	POZNÁMKA
1.01.	předstíň	6.8	keramická dlažba, béžová	sádrová omítka, žlutá	keramický sokl, bílý
1.02	chodba	9.1	keramická dlažba, sv. béžová	sádrová omítka, béžová	keramický sokl, sv. béžový
1.03	koupelna	4.3	keramická dlažba, modrá	sádrová omítka, bílá	keramický obklad, modrý v 1.5 m
1.04	spíž pod schody	4.9	keramická dlažba, černá	štuková omítka, bílá	keramický sokl, černý
1.05	toaleta	0.9	keramická dlažba, sv. béžová	sádrová omítka, bílá	keramický obklad, béžový v 1.5 m
1.06	spíž s mrazákem	1.9	keramická dlažba, sv. béžová	štuková omítka, bílá	keramický sokl, sv. béžový
1.07	zazděné schodiště	2.1	keramická dlažba, černá	štuková omítka, bílá	úložný prostor spíže s mrazákem
1.08	schodiště do sklepa	2.4	keramická dlažba, vzorovaná	štuková omítka, šedá	keramický sokl, hnědý
1.09	dětský pokoj	13.3	parkety, vzor rybí kosti	štuková omítka se vzorem	dřevěná lišta
1.10	obývací pokoj	17.8	parkety, vzor rybí kosti	štuková omítka se vzorem	dřevěná lišta
1.11	kuchyně s jídelnou	12.9	linoleum, dekor dřeva	štuková omítka, béžová	keramický obklad, bílý v 1.5 m
1.12	ložnice	18.3	parkety, vzor rybí kosti	štuková omítka, sv. modrá	dřevěná lišta

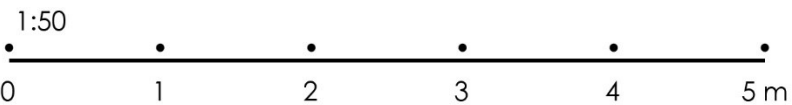
LEGENDA

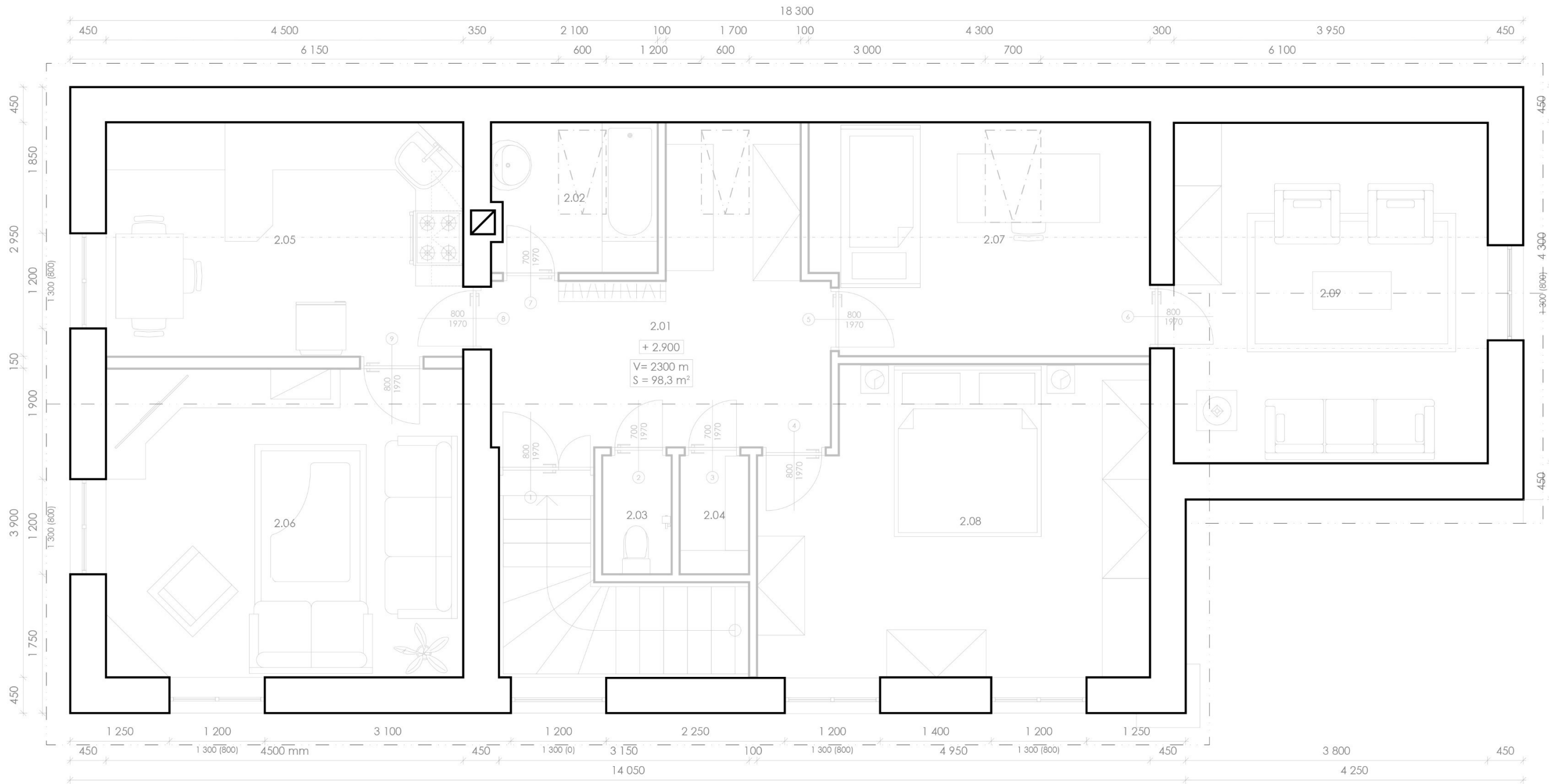
	navrhované konstrukce
	bourané konstrukce

LEGENDA MÍSTNOSTÍ

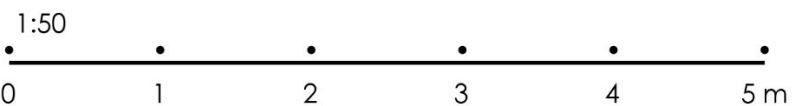
OZN.	NÁZEV MÍSTNOSTI	PLOCHA [m²]	POVRCH PODLAHY	POVRCH STĚN	POZNÁMKA
1.01.	obývací pokoj, jídelna	19.2	litý beton	sádrová omítka, bílá	keramický sokl, šedý
1.02	kuchyně	8.9	litý beton	sádrová omítka, bílá	keramický sokl, šedý
1.03	toaleta	2.6	epoxidová stěrka	epoxidová stěrka	
1.04	sdílená kuchyně	33.1	litý beton s kachličkami	sádrová omítka, bílá	keramický sokl, vícebarevný
1.05	chodba	18.7	litý beton s kachličkami	sádrová omítka, bílá	keramický sokl, vícebarevný
1.06	sdílená keramická dílna	6.2	litý beton s kachličkami	sádrová omítka, bílá	keramický sokl, vícebarevný
1.07	sdílená výtvarná dílna	6.3	litý beton s kachličkami	sádrová omítka, bílá	keramický sokl, vícebarevný
1.08	toaleta (ženy, muži)	6.8	epoxidová stěrka	epoxidová stěrka	
1.09	schody do sklepa	8.1	litý beton s kachličkami	sádrová omítka, bílá	keramický sokl, vícebarevný
1.10	obývací pokoj	4.8	litý beton s kachličkami	sádrová omítka, bílá	keramický sokl, vícebarevný

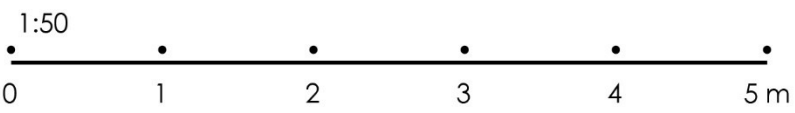
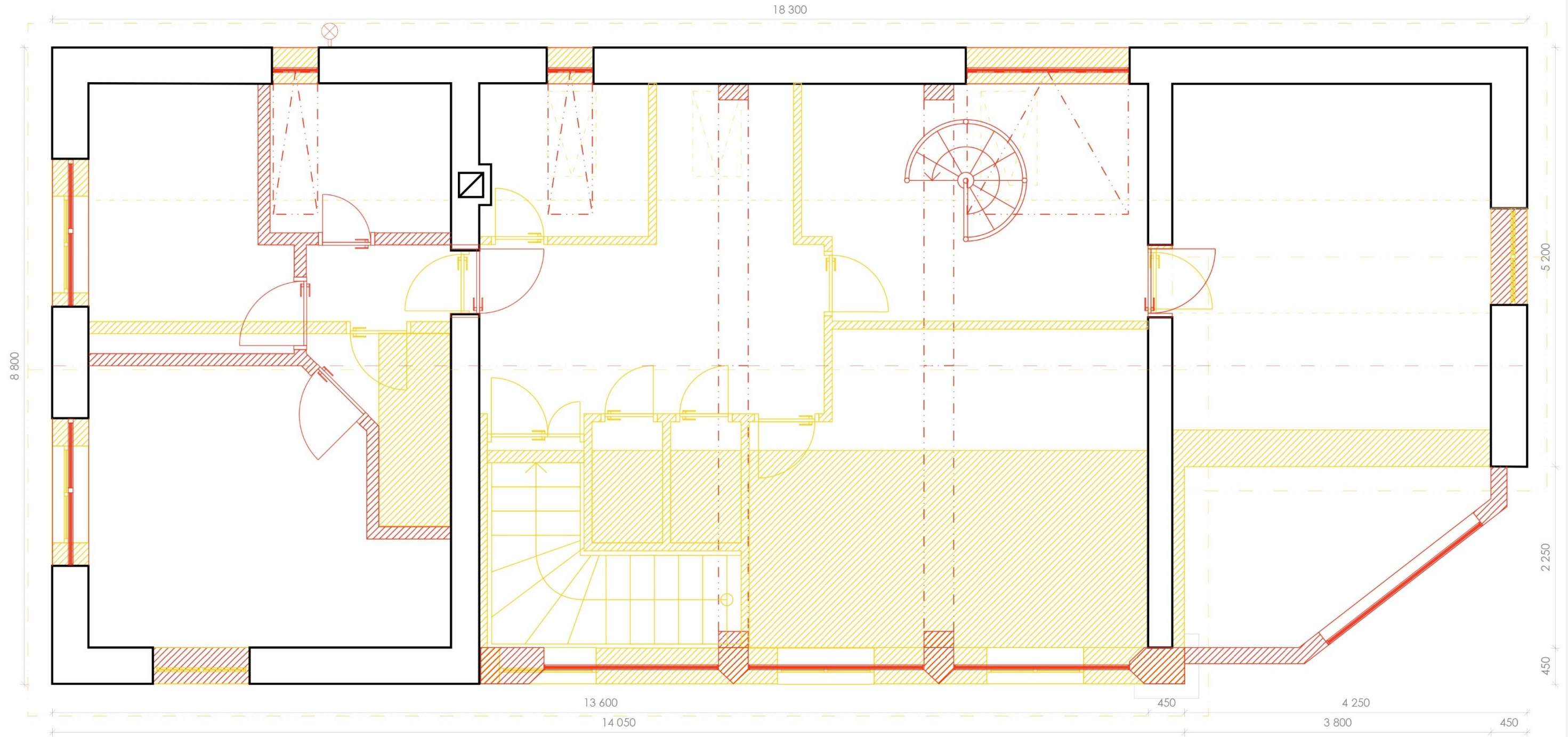

LEGENDA MÍSTNOSTÍ

OZN.	NÁZEV MÍSTNOSTI	PLOCHA [m²]	POVRCH PODLAHY	POVRCH STĚN	POZNÁMKA
2.01	chodba	13.2	keramická dlažba, modrá	sádrová omítka, sv. oranžová	keramický sokl, modrý
2.02	koupelna	4.0	keramická dlažba, sv. béžová	sádrová omítka, zelená	keramický obklad, sv. béžový v 1.5 m
2.03	toaleta	1.3	keramická dlažba, sv. béžová	sádrová omítka, zelená	keramický obklad, sv. béžový v 1.5 m
2.04	spíž	1.3	keramická dlažba, sv. béžová	sádrová omítka, bílá	keramický sokl, sv. béžový
2.05	kuchyně s jídelnou	13.3	linoleum, dekor dřeva	sádrová omítka, žlutá	soklová lišta, dekor dřeva
2.06	obývací pokoj	17.5	linoleum, dekor dřeva	sádrová omítka, červená	soklová lišta, dekor dřeva
2.07	dětský pokoj	12.3	metrážový koberec, zelený	sádrová omítka, zelená	
2.08	ložnice	18.4	metrážový koberec, modrý	sádrová omítka, béžová	
2.09	pokoj pro hosty	17.0	metrážový koberec, béžový	sádrová omítka, sv. modrá	

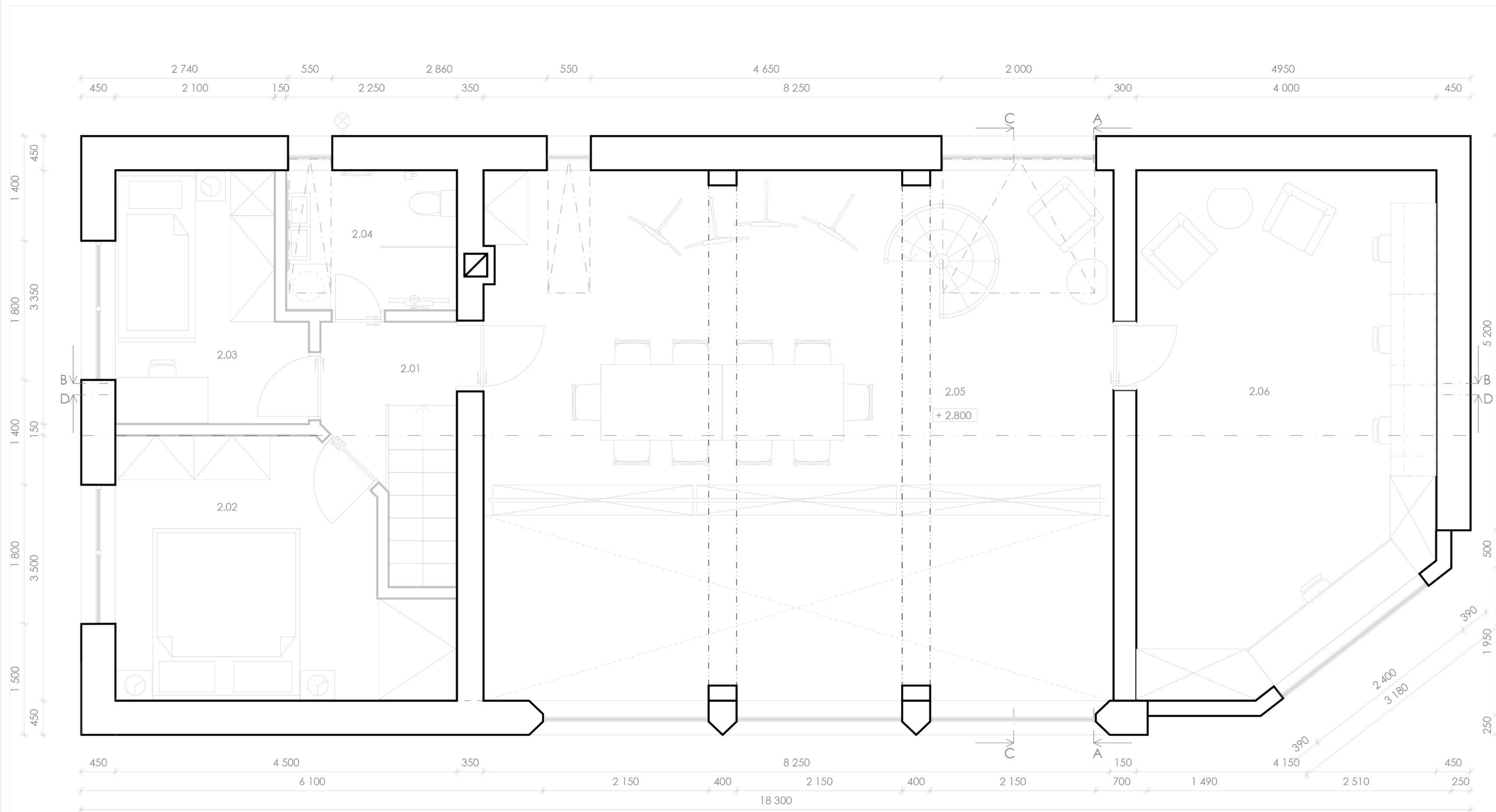

LEGENDA

- navrhované konstrukce
- bourané konstrukce

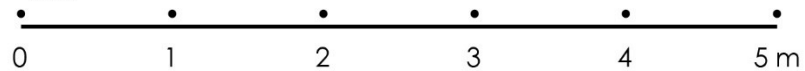

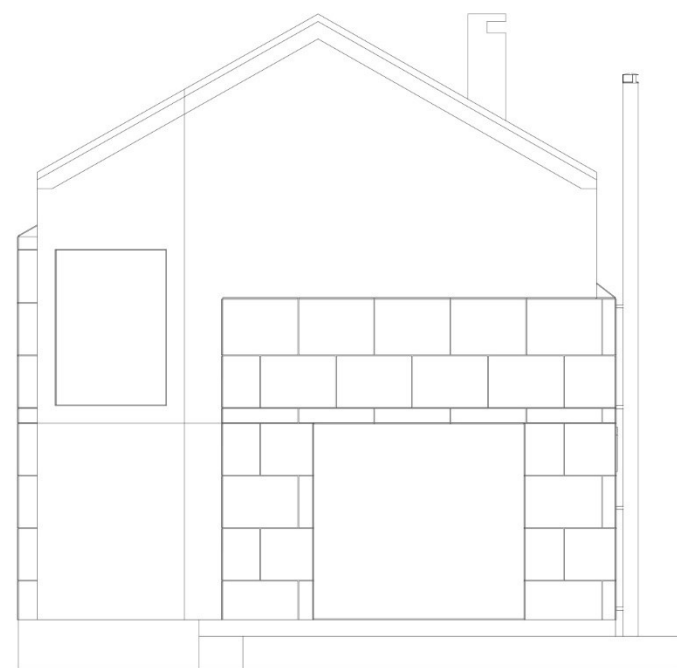

LEGENDA MÍSTNOSTÍ

OZN.	NÁZEV MÍSTNOSTI	PLOCHA [m ²]	POVRCH PODLAHY	POVRCH STĚN	POZNÁMKA
2.01.	chodba	5.1	vinylová podlaha, dub	sádrová omítka, bílá	soklová lišta, dekor dřevo
2.02	ložnice	13.4	vinylová podlaha, dub	sádrová omítka, stěrka	soklová lišta, dekor dřevo
2.03	dětský pokoj	7.6	vinylová podlaha, dub	sádrová omítka, stěrka	soklová lišta, dekor dřevo
2.04	koupelna	4.2	epoxidová stěrka	epoxidová stěrka	
2.05	knihovna, ateliér	39.2	vinylová podlaha, dub	sádrová omítka, bílá	soklová lišta, dekor dřevo
2.06	pracovna	26.2	vinylová podlaha, dub	sádrová omítka, bílá	soklová lišta, dekor dřevo

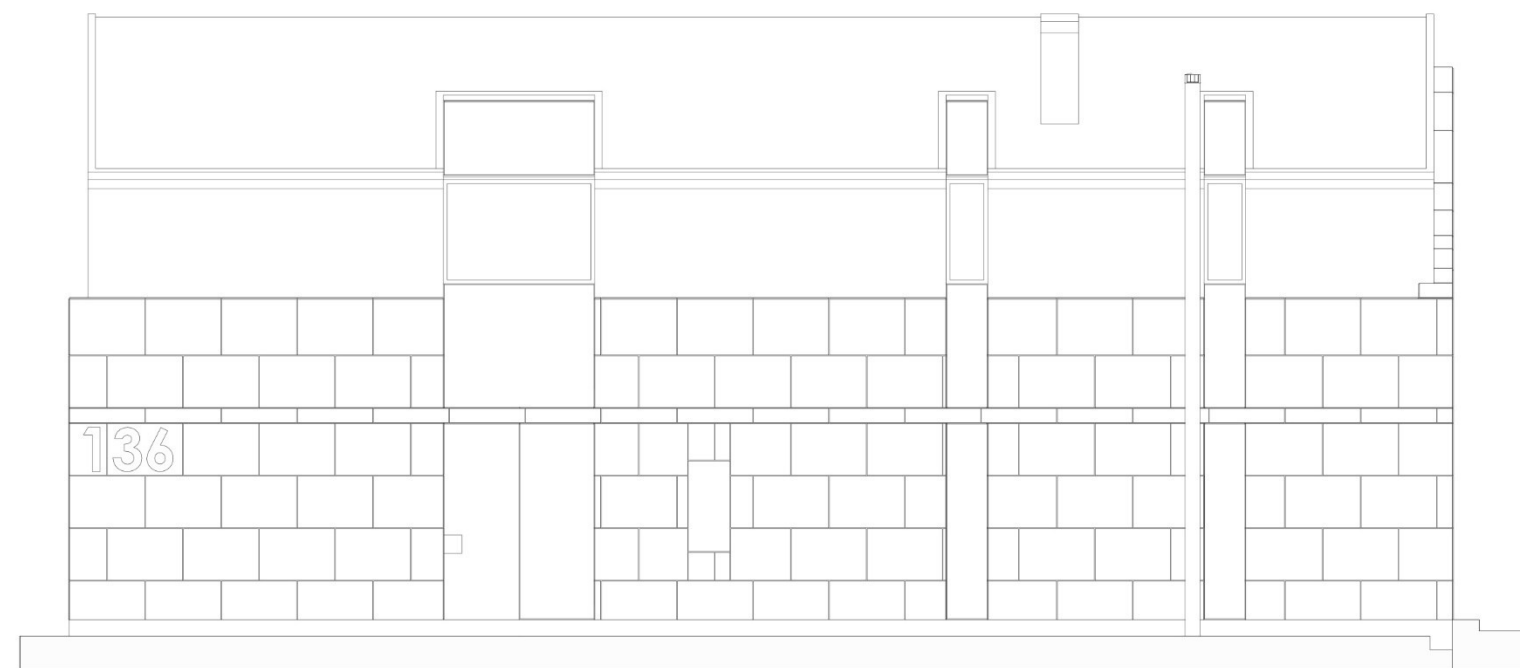
1:50

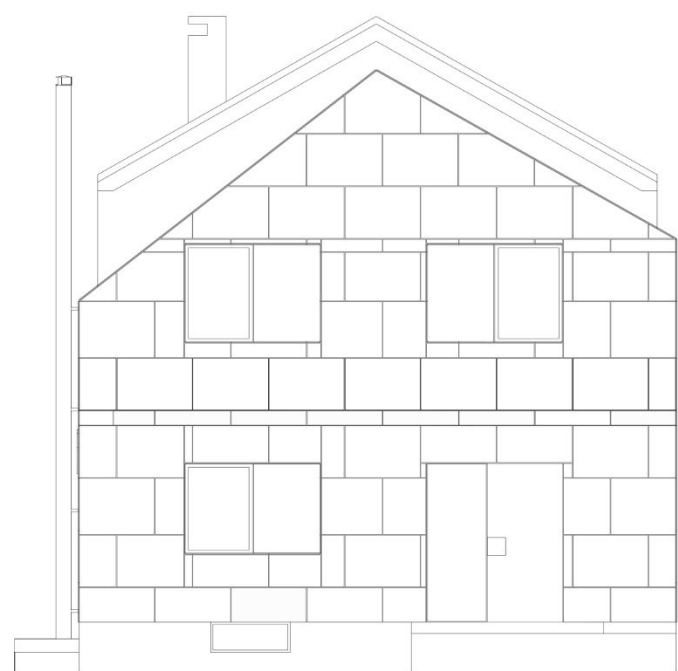

POHLED SEVEROVÝCHODNÍ

+ 7.970
 + 5.700
 + 2.800
 ± 0.000

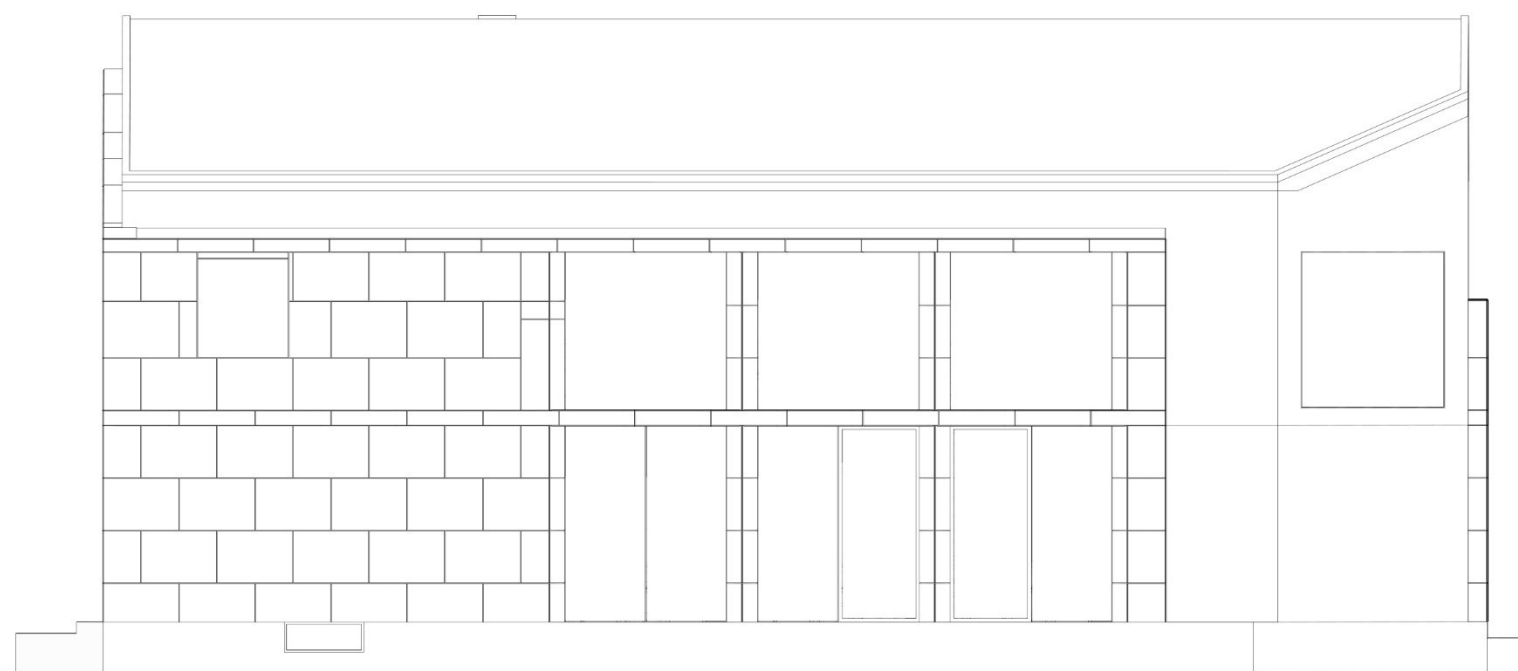

POHLED SEVEROZÁPADNÍ

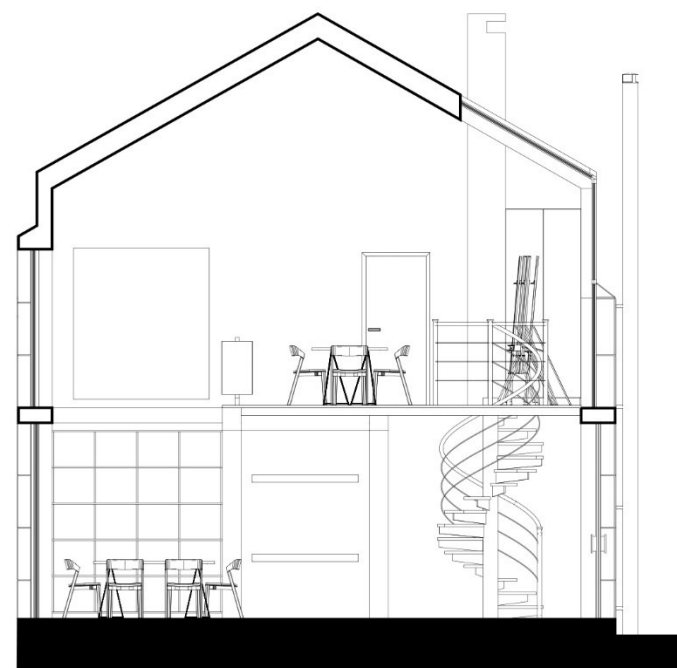

POHLED JIHOZÁPADNÍ

+ 7.970
 + 5.700
 + 2.800
 ± 0.000

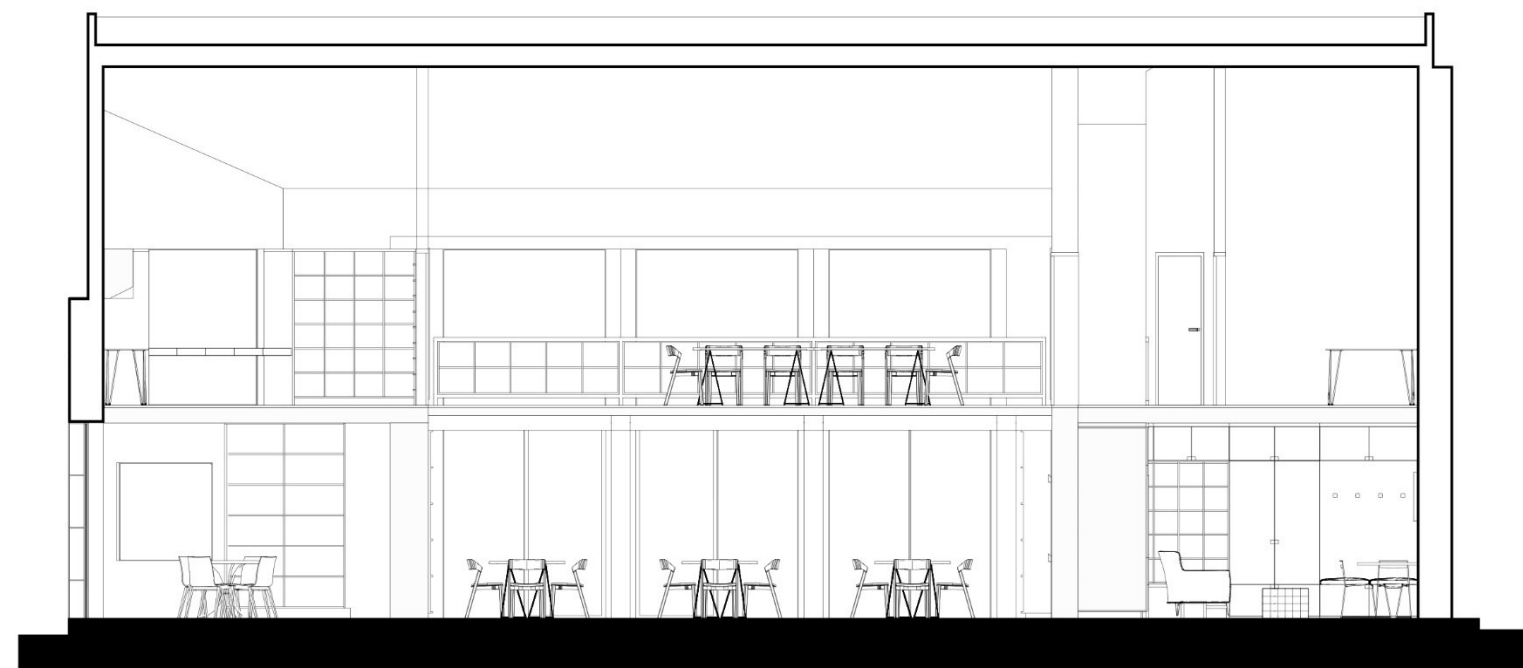

POHLED JIHOVÝCHODNÍ

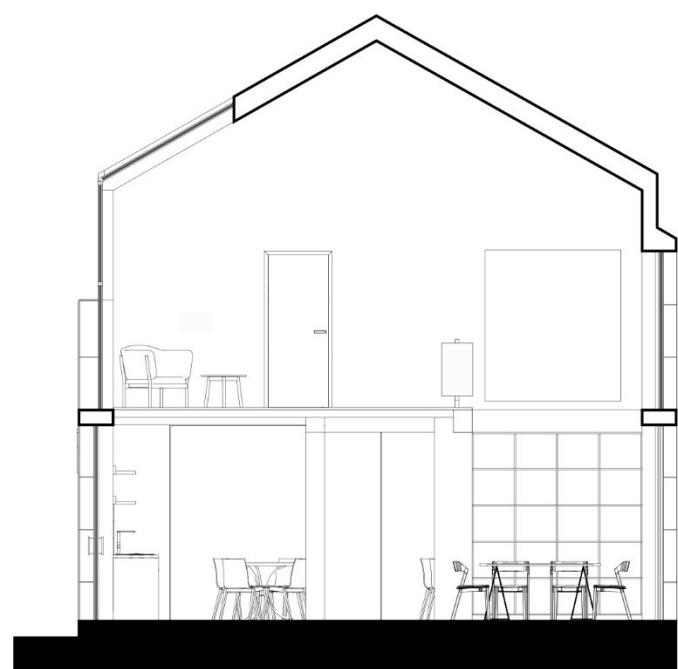

ŘEZ A-A

+ 7.970
 + 5.700
 + 2.800
 ± 0.000

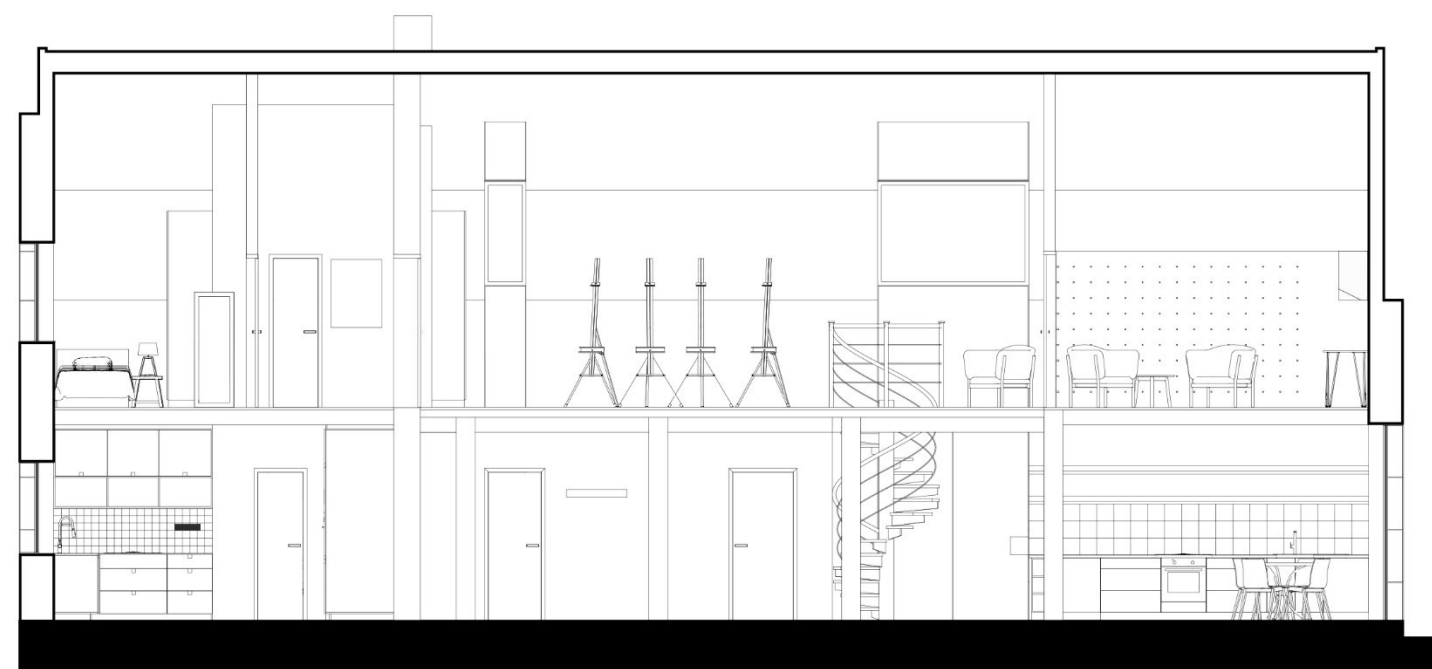

ŘEZ B-B

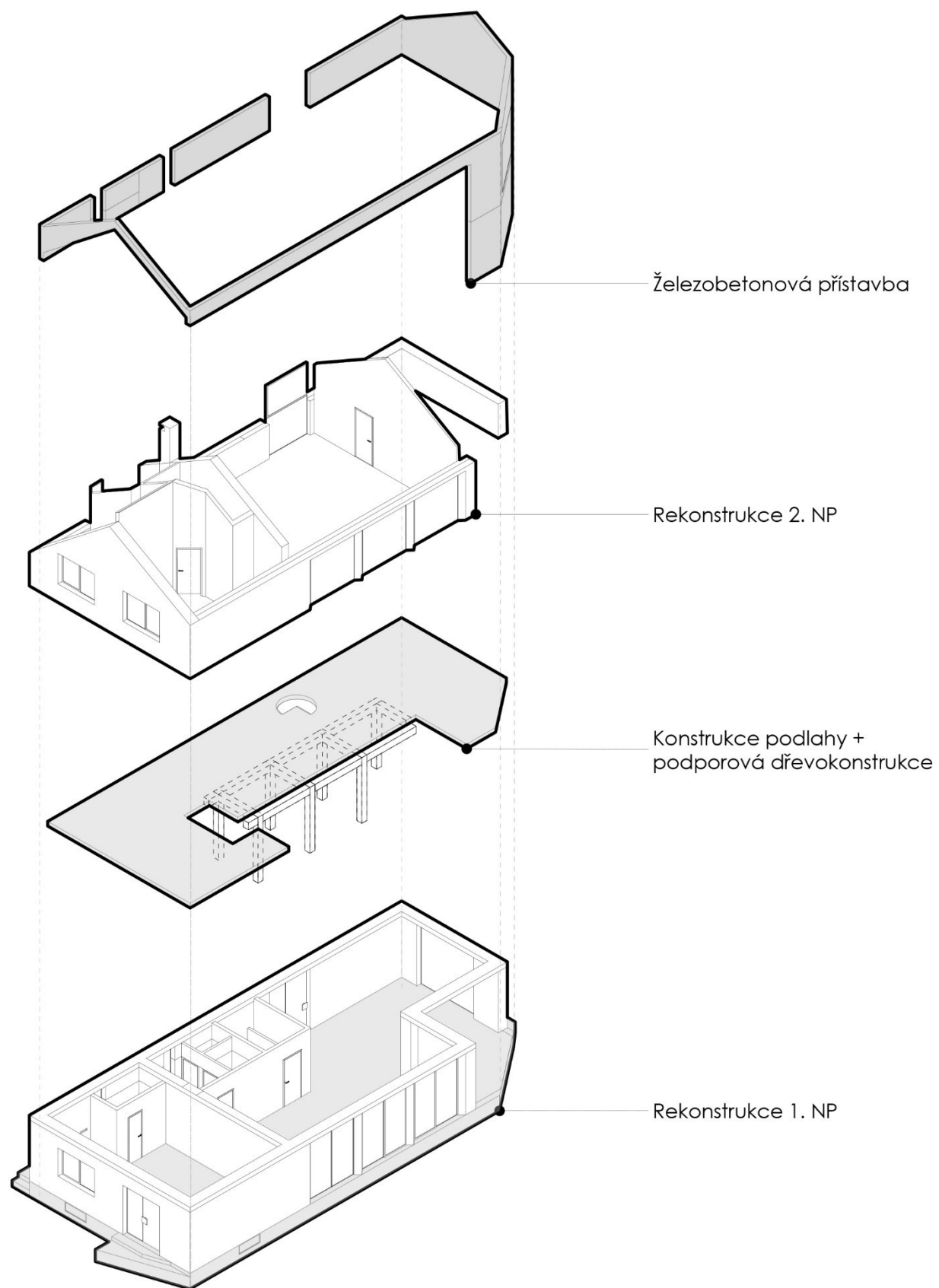
ŘEZ C-C

+ 7.970
 + 5.700
 + 2.800
 ± 0.000

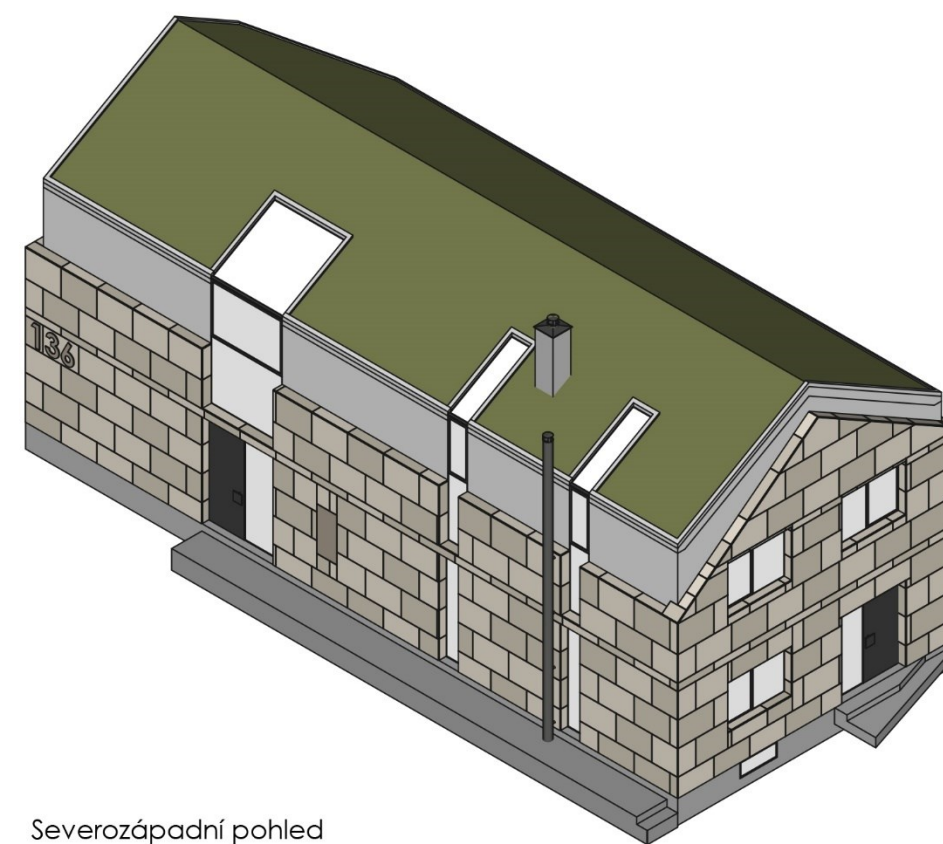

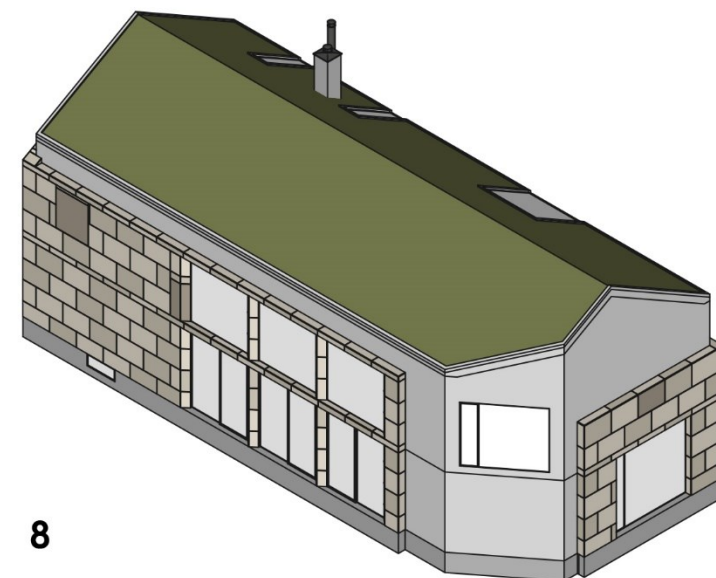
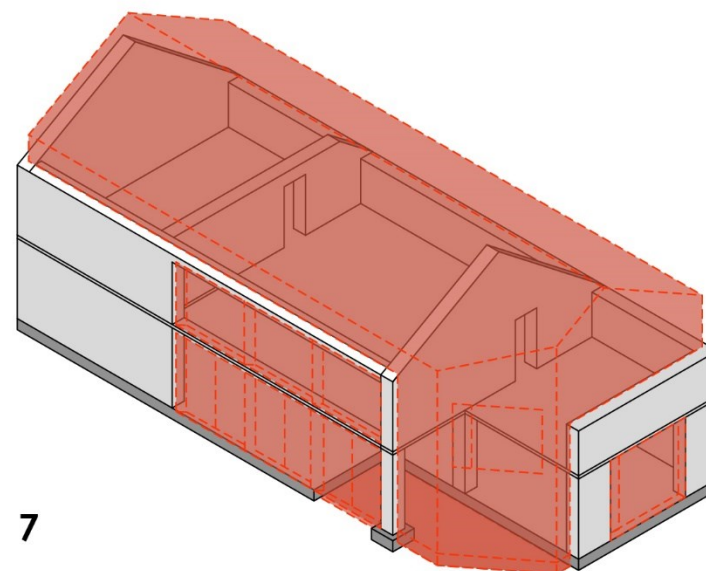
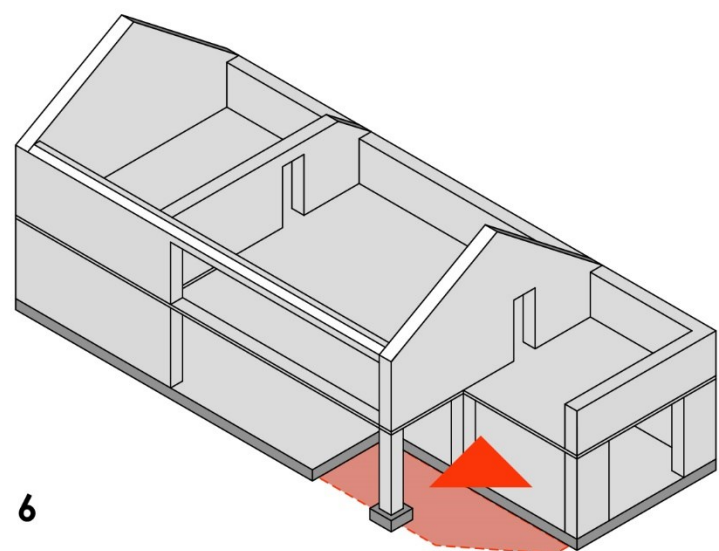
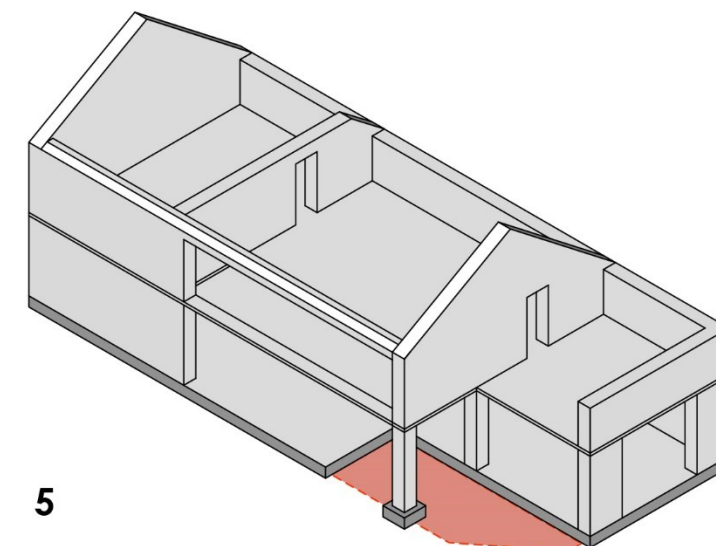
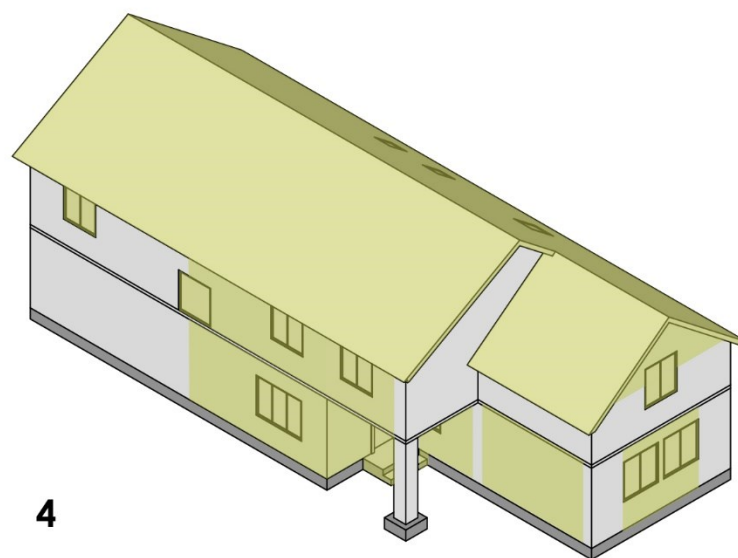
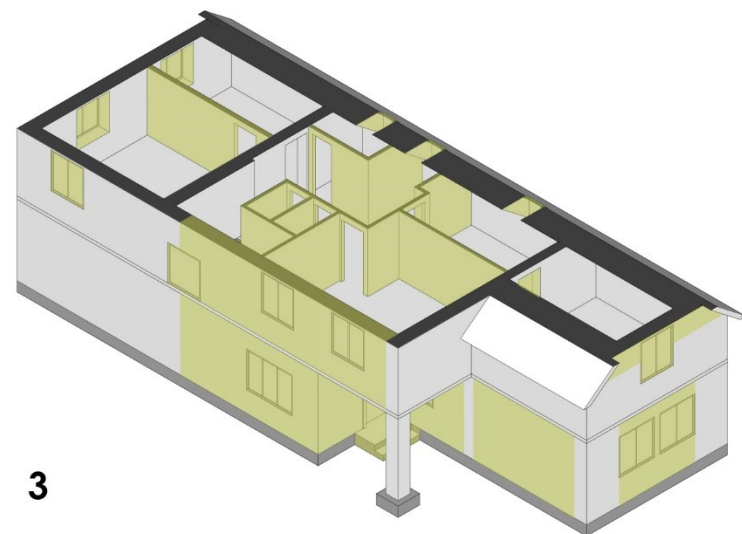
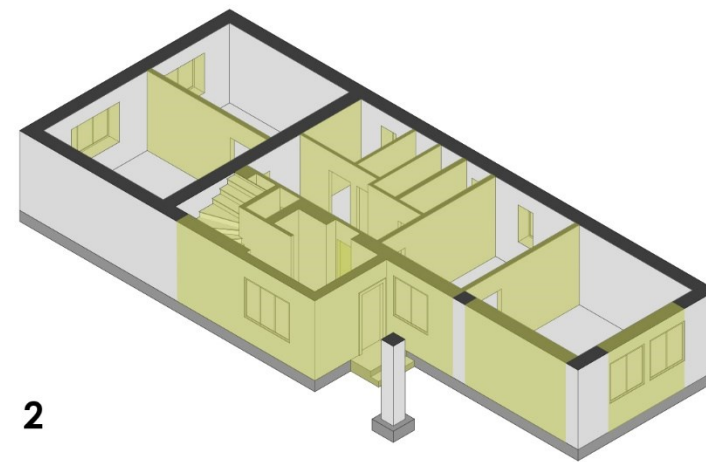
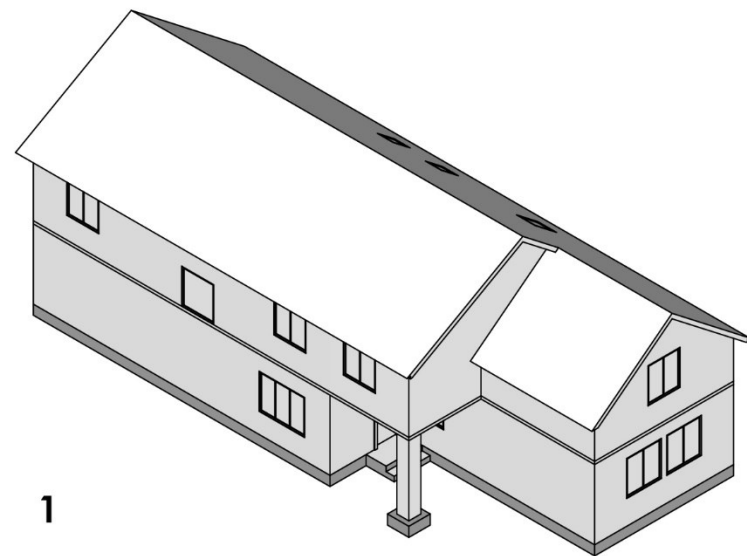
ŘEZ D-D

AXONOMETRIE - ROZLOŽENÝ POHLED STEVEBNÍCH ÚPRAV (1:200)

AXONOMETRIE - NOAVRHOVANÝ STAV DOMU (1:150)

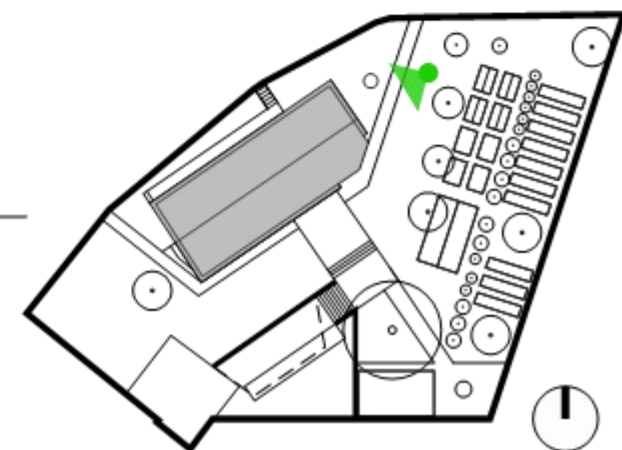
PŘÍLOHA P II: VIZUALIZACE NÁVRHU

Obsah:

Zařazení	Popis vizualizace		
Exteriér	pohled na východní průčelí domu	pohled na knihovnu s ateliérem směrem do zahrady	
	pohled na západní průčelí domu	pohled na pracovnu s výhledem do zahrady	
	pohled na dům z ulice Svobody	noční pohled 1. NP	
	pohled na dům ze zahrady	noční pohled 2. NP	
	pohled na zahradu od domu		
	pohled na konstrukci pro popínavky	Interiér – Vlastní bydlení	
	pohled na skleník	pohled na kuchyň z obývacího pokoje	
	pohled do interiéru skleníku	pohled na obývací pokoj z kuchyně	
	pohled na pergolu	pohled do dětského pokoje	
	pohled na ohniště	pohled do ložn	
	noční pohled na dům z ulice Svobody		
	noční pohled na dům ze zahrady		
	Dílna	pohled na dílnu z exteriéru	
		pohled do interiéru dílny	
Interiér – Občanská vybavenost	pohled na meziprostor mezi hlavním vchodem a ateliérem		
	pohled na sdílený ateliér		
	pohled do druhého patra z ateliéru		
	pohled na sdílený ateliér směrem do zahrady		
	pohled na kuchyňku s výlevkou		
	pohled na odpočinkovou zónu od kuchyně		
	pohled na knihovnu s ateliérem		

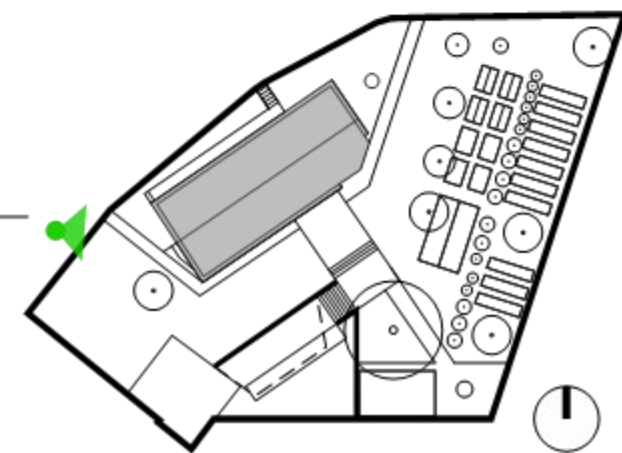

○ pohled na východní průčelí domu

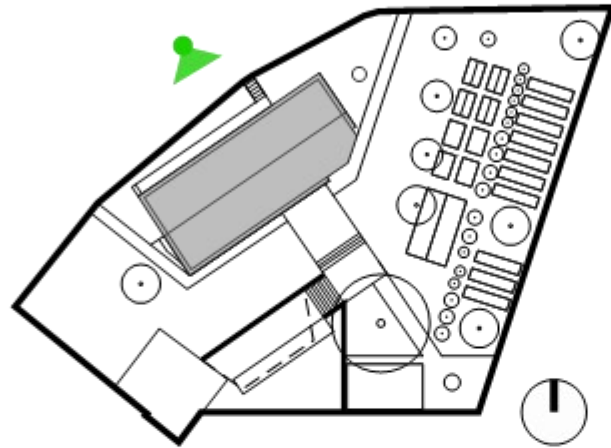

○ pohled na západní průčelí domu

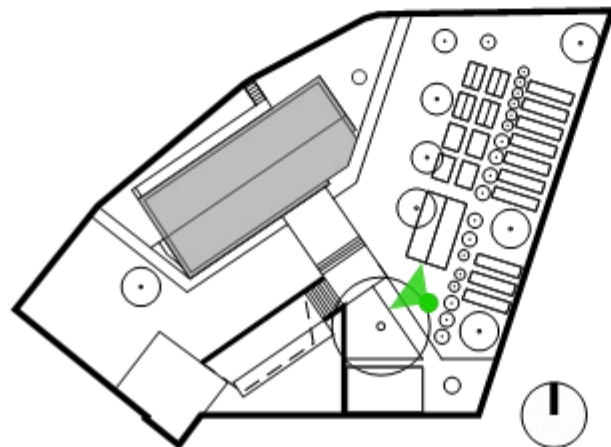

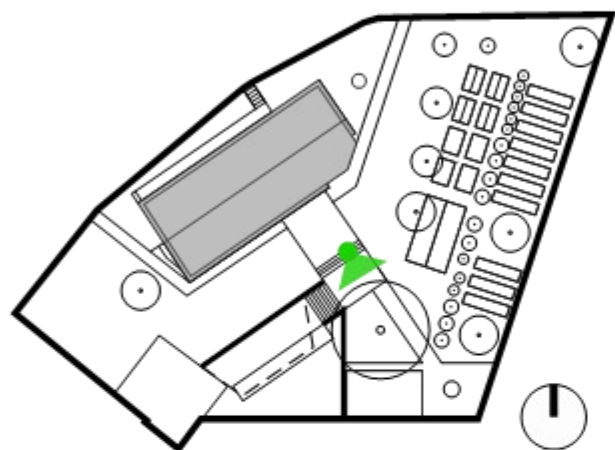
○ pohled na dům z ulice Svobody

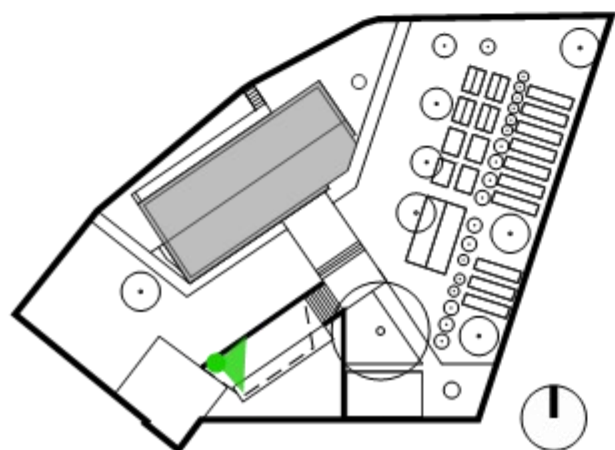
○ pohled na dům ze zahrady

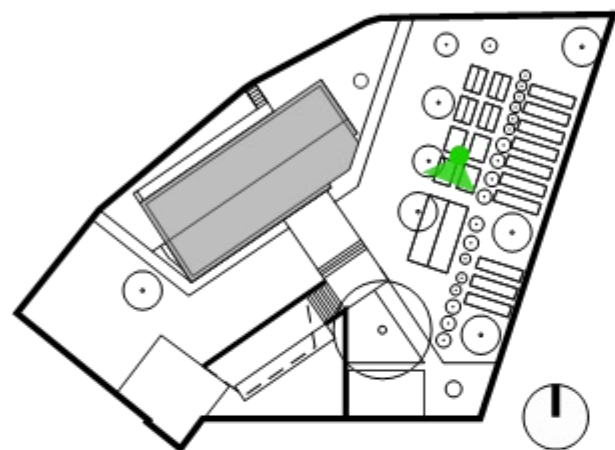
○ pohled na zahradu od domu

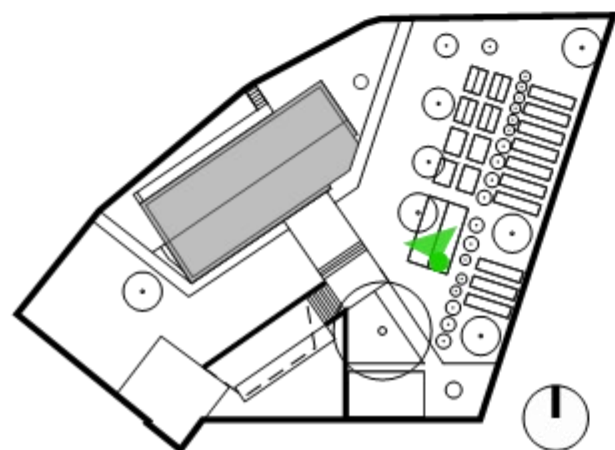
○ pohled na konstrukci pro popinavky

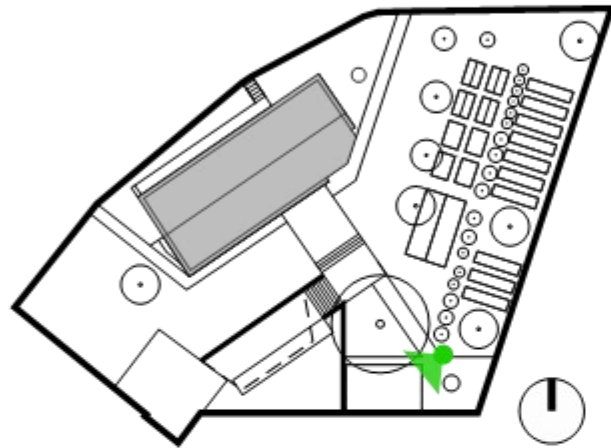
○ pohled na skleník

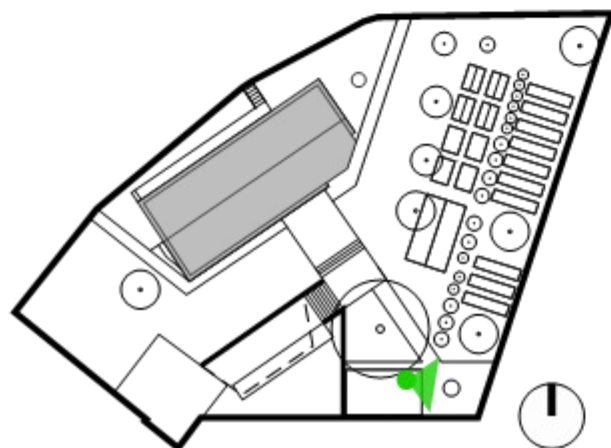
○ pohled do interiéru skleníku

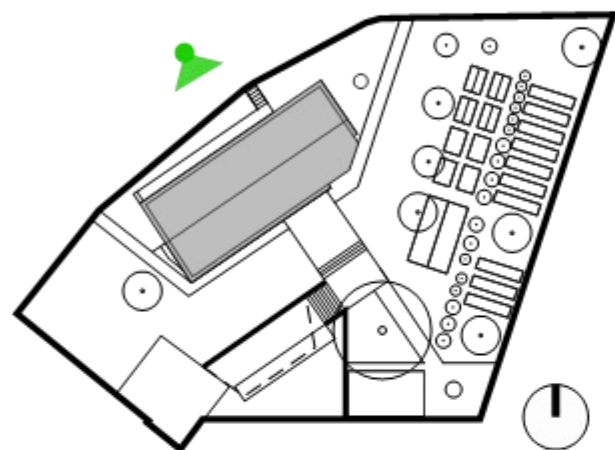
○ pohled na pergolu

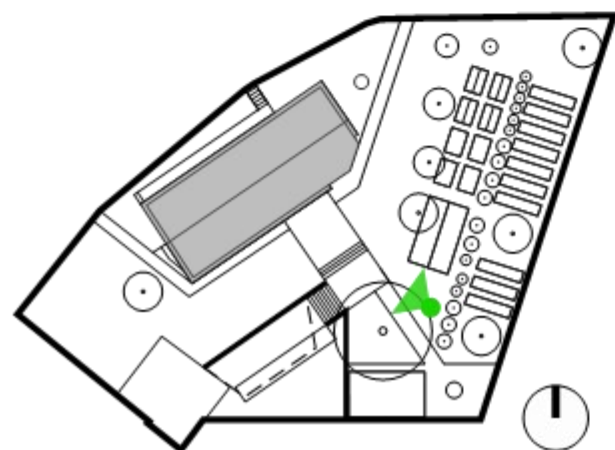
○ pohled na ohniště

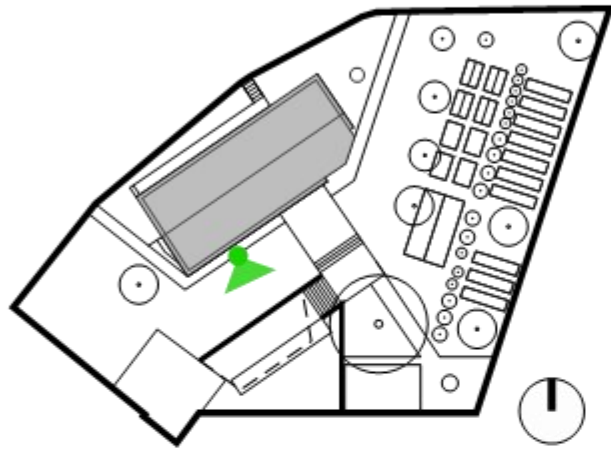
○ noční pohled na dům z ulice Svobody

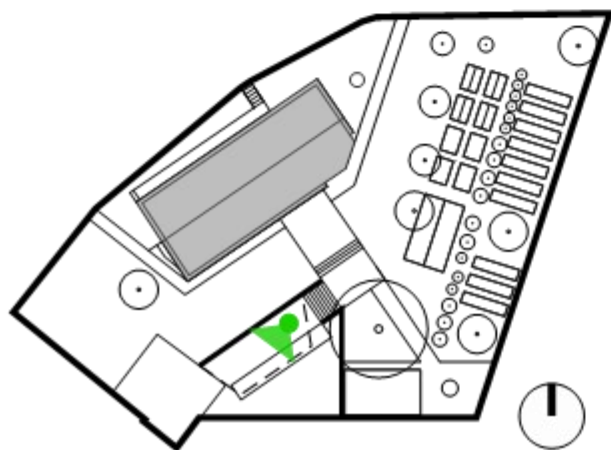
○ noční pohled na dům ze zahrady

○ pohled na dírnu z exteriéru

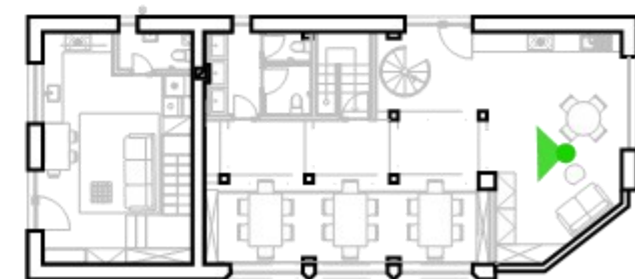

○ pohled do interiéru dílny

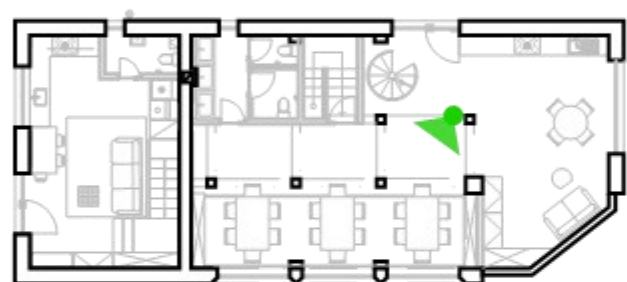

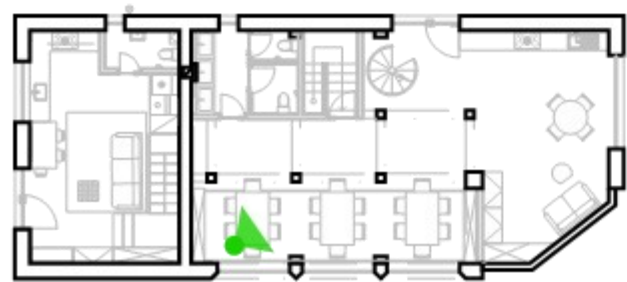
○ pohled na meziprostor mezi hlavním vstupem a ateliérem (1. NP)

○ pohled na sdílený ateliér (1. NP)

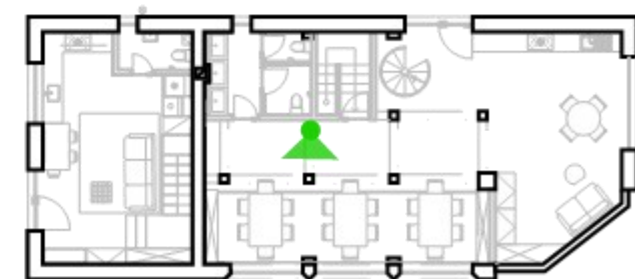
○ pohled do druhého patra z ateliéru (1. NP)

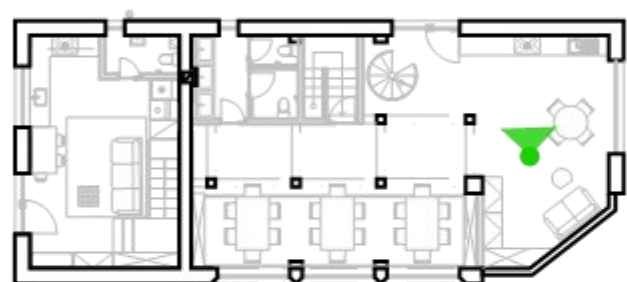

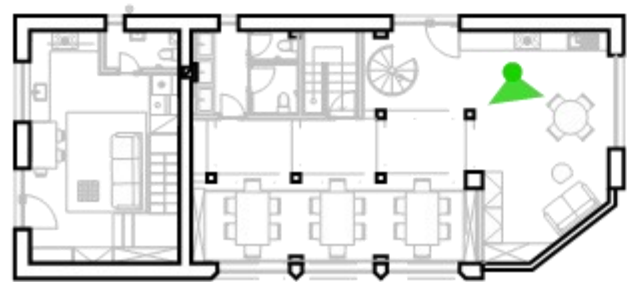
○ pohled na sdílený ateliér směrem do zahrady (1. NP)

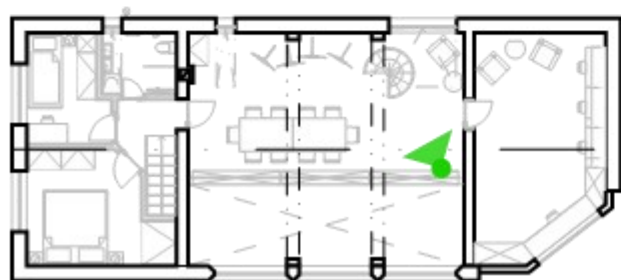
○ pohled na kuchyňku s výlevkou (1. NP)

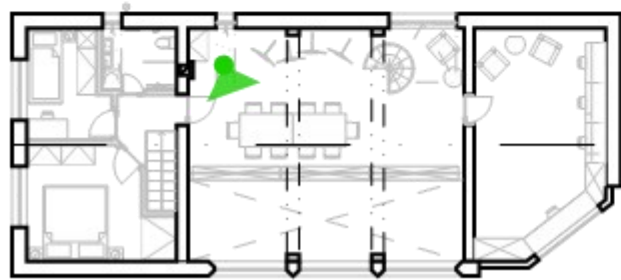
○ pohled na odpočinkovou zónu od kuchyně (1. NP)

○ pohled na knihovnu s ateliérem (2. NP)

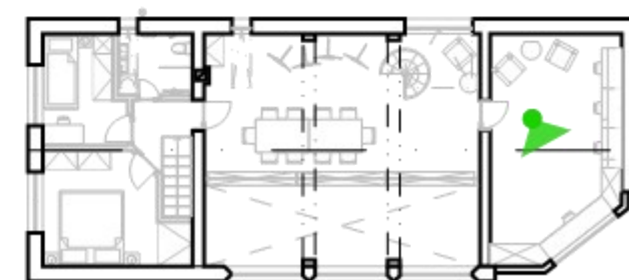

○ pohled na knihovnu s ateliérem směrem do zahrady (2. NP)

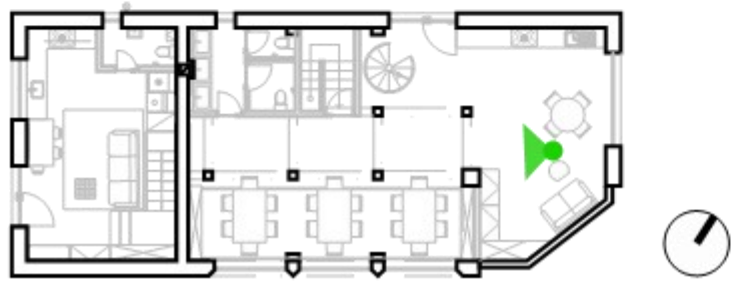

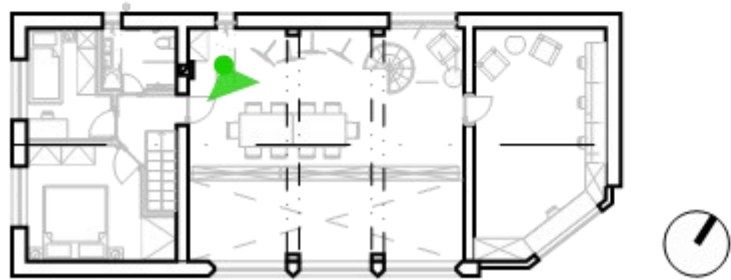
○ pohled na pracovnu s výhledem do zahrady (2. NP)

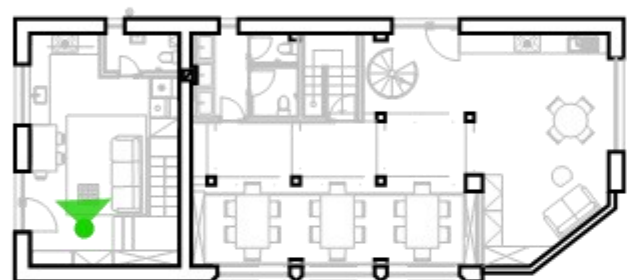
○ noční pohled 1. NP

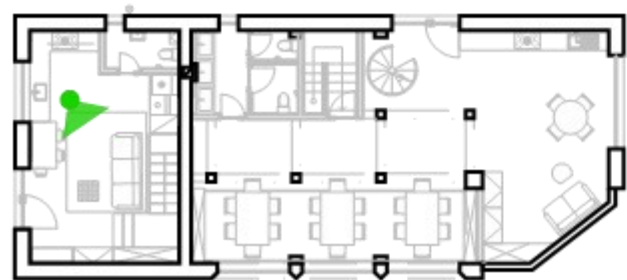
○ noční pohled 2. NP

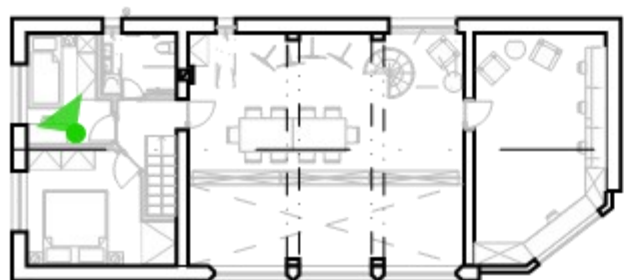
○ pohled na kuchyň z obývacího pokoje (1. NP)

○ pohled na obývací pokoj z kuchyně (1. NP)

○ pohled do dětského pokoje (2. NP)

○ pohled do ložnice (2. NP)

